

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை.

திங்கட்கிழமை, 1970 ஏப்ரல் 6.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாக்கள்.

Second Year B.Com. Examination.

* 3 S. No. Q.—THIRU A. R. SUBBIAH MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that in the question paper set for the B.Com. Second Year English First Paper Examination held on 1st April 1970 questions were set in respect of portions not prescribed for the students;

(b) if so, how many such questions were set and

(c) what action is proposed to be taken in the matter?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன். (அ) ஆம்.

(இ) இரு வினாக்களும் இரு உரை விளக்கத் தொகுதிகளில் ஒரு உரை விளக்கத் தொகுதியும்.

(உ) இதைப் பல்கலைக் கழக அதிகாரிகள் உடன் உணர்ந்து மாணவர்களுக்கு எவ்வித இடையூறும் நேரா வண்ணம் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றனர்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : இரண்டு புத்தகங் களிலிருந்து வினாக்களுக்கு விடை அளிக்கவேண்டும். ஆனால், அதில் சம்பந்தம் இல்லாத ஒரு புத்தகத்திலிருந்து வினாக்கள் கேட்கப்பட்டிருப்பதனால், அநேக மாணவர்கள் விடை எழுத முடியாமல் திகைத்து, என்ன செய்வதென்று தெரியாமல், விடை எழுதாமல் விட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி உள்ளவர்களுக்கு என்ன வழி செய்யப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இதிலே இரண்டு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. ஒன்று—

Regulations of 1967 called 'Revised Regulations' for those who joined in 1967.

1967-இல் சேர்ந்தவர்களுக்கு ரிவைஸ்டு ரெகுலேஷன்ஸ் என்ற திட்டம் இருக்கிறது. இன்னொன்று—

Regulations in force before 1967 called 'New Regulations'.

1967-க்கு முன்னால் ஒரு முறை இருந்ததே அதற்கு "நியூ ரெகுலேஷன்ஸ்" என்று பெயர். இப்படி இரண்டு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. 1967-க்கு முன்னால் இருந்த நியூ ரெகுலேஷன்ஸிலே

[1970 ஏப்ரல் 6]

படித்தவர்கள் தொடர்ந்து தேர்வு எழுதிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இரண்டு வகையில் தேர்வு எழுதுவதில், முதலில் இருப்பவர்களுக்கு நியூ ரெகுலேஷன்ஸ் என்றும், அதற்குப் பிறகு வந்திருப்பவர்களுக்கு ரிவைவ் ரெகுலேஷன்ஸ் என்றும் இருப்பதிலே ஒரு குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும், கேள்வித்தான் தயாரிப்பவர்கள் இந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இல்லாமல், வேறு மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த மாநிலத்தில் படிப்புச் சொல்லிக் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, இதில் ஏற்பட்டிருக்கும் குழப்பத்திற்குக் காரணம், இரண்டு புத்தகங்களில் இருக்கும் கேள்விகளைத் தவறிய போட்டுவிட்டார்கள். அப்படி மூன்று கேள்விகள் வந்திருக்கின்றன. அவை சொல்லிக் கொடுக்கப்படாத பகுதிகள் பற்றிய கேள்விகள் ஆகும். பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர், மாணவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கும் பாதகம் ஏற்படாத அளவுக்கு, எக்ஸாமினர்களைக் கலந்தாலோசித்து, ஒரு கேடும் ஏற்படாத அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுப்பதாக உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மாணவர்களுக்கு எந்தக் கேடும் ஏற்படாது.

திரு. கே. வினாயகம்: இந்தக் குறிப்பிட்ட தவறு ஏற்பட்ட வினாத்தாள்கள், பரீட்சை எழுதும் மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரத்தில், அவர்கள் ஒருவிதமான சஞ்சலத்திற்கு உள்ளாகி, மற்றக் கேள்விகளுக்கும் தவறான விடை அளித்திருக்கக்கூடும் என்பதை யூகித்து, இந்தத் தவறான வினாத்தாள்கள் சம்பந்தப்பட்ட பரீட்சை எழுதிய மாணவர்கள் எல்லோருமே தேர்வு அடைவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யும் படி பல்கலைக் கழகத்திற்கு அரசு சிபாரிசு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, தேர்வு முறையில் அப்படிப்பட்ட அதிர்ச்சிகள் வந்தாலுங்கூட அதையும் தாங்கிக் கொண்டு பதில் எழுதும் திறமையை மாணவர்கள் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஆகவே, அதற்காக எல்லோரையும் பாஸ் செய்துவிடச் செய்யவேண்டும் என்பது முடியாது. விலபவலில் இல்லாத பகுதிகளில் கேட்ட கேள்விகளுக்கு விடை அளிக்கவில்லை என்பதற்காகத் தண்டிக்கப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்பட முடியாது. ஆகவே, விலபவலில் இல்லாத பகுதிகளில் கேள்விகள் கேட்டு அதனால் ஏற்படுகின்ற திங்குகளை அகற்றும் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். மாணவர்களுக்கு அந்தக் கேள்விகளைப் பொறுத்து எந்தப் பாதகமும் ஏற்படாத அளவு பார்த்துக்கொள்ளுவதற்கு எல்லா நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாகப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

மேலும், கேள்விகளைத் தயாரிப்பவர்கள் மற்ற மாநிலத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். வலீல்டு கவரில் கேள்வித்தான் வரும்போது, அதைப் பரீட்சை நடக்கும் இடத்தில்தான் திறக்க வேண்டும். வேறு இடத்தில் திறப்பதற்கில்லை. இரண்டாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட வினாத்தாள்கள் வருகின்றபோது ஒரு பல்கலைக் கழகம் முன்கூட்டியே எல்லாவற்றையும் பார்த்து “வெரிஃபை” பண்ணி, சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்கில்லை. ஆகவேதான், தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் கஷ்டம் ஏற்படாமலிருக்க எல்லா நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாக துணைவேந்தர் அவர்கள் உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள்.

திரு. வை. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, சமீபத்தில் நடந்த எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பரீட்சையில் கமர்ஷியல் அரித்மெடிக் வினாத் தாளில் விலபவலில் இல்லாத கேள்வி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேமாதிரி கெமிஸ்ட்ரியில் கேட்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய தமிழ் மொழி பெயர்ப்புக்கூட சரியாக இல்லாமலிருக்கிறது. கேள்வியில் சில தவறுகள் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்து ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்:—தலைவர் அவர்களே, இது, மூலக்கேள்விக்குத் தொடர்புடையதல்ல. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவது போன்று, தவறுகள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுமானால் தக்க க்கை எடுக்கலாம்.

1970 ஏப்ரல் 6]

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, கேள்விகள் வெளி மாநிலத்தில் தயார் செய்து, லீட்டு கவரில் வந்ததாகவும், வந்தவுடன் கொடுத்துவிடுகிறார்கள், ஆகவே, அதை உடைத்து பார்க்க முடியவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். கேள்விகளைத் தமிழ்நாட்டிலேயே ஏன் தயார் செய்யக் கூடாது? வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்பவேண்டிய அவசியம் என்ன? அப்படி அனுப்பும் போது, “தமிழ்நாட்டிலே உள்ள பாடத்திட்டங்களுக்குத் தகுந்தாற்போல் கேள்வித் தாள்களை அனுப்புக” என்று யூனிவர்சிட்டியிலிருந்து ஏதாவது தாக்கீது அனுப்பவில்லையா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, கேள்வியில் ஒரு முக்கியத்துவம் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகவும், வெளிப்பட்டுவிடக் கூடாது என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையிலும் இந்த மாநிலக் கேள்விகள் வேறு பல மாநிலத்தில் உள்ள பேராசிரியர்களால் தயாரிக்கப்படவும், வேறுபல மாநிலங்களுக்குத் தேவையான கேள்விகளை இந்த மாநிலப் பேராசிரியர்கள் தயாரிக்கவும் ஆகிய இப்படிப்பட்ட முறை தொடர்ந்து இதுவரையில் நடந்து வருகிறது. இந்தத் தடவைதான் அந்தத் தவறு ஒரே ஒன்றில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிட்டத்தட்ட இரண்டாயிரம் வகையான கேள்விகள் பல்லைக் கழகத்தில் பல்வேறு பரிட்சைகளுக்காகத் தயாரிக்கப்படுகின்றன. அவற்றில் ஒன்றில் மட்டுந்தான் தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ரிவைஸ்டு ரெகுலேஷன், நியூ ரெகுலேஷன் என்றிருப்பதில் ஏற்பட்டிருக்கிற மாற்றத்தினால் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர வேறொன்றும் இல்லை. அந்த முறையை மாற்றுவதன் மூலம் இனி, சொல்லிக்கொடுக்காத பகுதிகளில் கேள்விகள் வந்துவிட்டன என்ற குறைபாடுகளுக்கெல்லாம் இடம் இருக்காது.

தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி நிறுவனம்.

*குறுகிய கால வினா எண் 4.—**திரு. ம. பொ. சிவஞானம்:** மாண்புமிகு கல்வி, சுகாதார அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) யுனெஸ்கோ நிறுவனம், மத்திய அரசு, தமிழ்நாடு மாநில அரசு இவைகளின் ஒத்துழைப்புடன் தமிழ் வளர்ச்சி-ஆராய்ச்சி நிறுவனம் ஒன்றை அமைத்திருப்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் தலைமைச் செயலகம் எங்கு அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது?

(உ) அந்தத் தலைமைச் செயலகத்தை வேறு எங்காவது மாற்றுவதற்கு திட்டம் உண்டா? ஆம் எனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அகில உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் ஒன்றை யுனெஸ்கோ-மத்திய அரசு, தமிழ்நாடு அரசு இவைகளின் ஒத்துழைப்புடன் சென்னை நகரில் நிறுவ கொள்கையளவில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்த நிறுவனம் சென்னையில் நிறுவப்படும்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தமிழ் வளர்ச்சி-ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில், தமிழின் மூலம் தமிழ் இலக்கியங்களை அறிந்தவர்கள் ஒரு சாராரும், ஆங்கிலத்தின் மூலம் தமிழ் இலக்கியங்களை அறிந்தவர்கள் ஒரு சாராரும் ஆக இருக்கக்கூடும் என்று அறிகின்றேன். ஆனால், தமிழைப்பற்றித் தவறான கருத்துக்கள் சர்வதேச அரங்கில் இடம்பெற்றுவிடாமல் இருக்கவேண்டுமானால், தமிழின் மூலம் தமிழைப் படித்தறிந்த புலவர்கள்தான் மிகுதியாக அந்த நிறுவனத்தில் அங்கம் வகிக்க வேண்டும். அதற்கு அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா?

[1970 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த நிறுவனத்தை அமைக்கும் பெரு முயற்சியில் இப்பொழுது ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே ஏற்படுகிற செலவில் பாதியை மத்திய அரசும், பாதியை மாநில அரசும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டு, அது மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. யுனெஸ்கோ, மூன்றிலொரு பங்குத் தொகை தர வேண்டும் என்ற அளவுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. வருகிற அக்டோபரில் நடைபெற விருக்கும் யுனெஸ்கோ மாநாட்டில் அது வற்புறுத்தப்பட்டு, அவர்களிடமிருந்து பொருளுதவி கிடைக்கக்கூடும்.

இன்டர்நேஷனல் இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் பமில் ஸ்டடீஸ் என்ற அளவுக்கு அமைக்கப்படுவதால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுப் போன்ற, வேறு பல நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிலே இடம்பெறக்கூடும். என்றாலும், இங்கே தமிழ் மூலம் தமிழ் நன்றாக அறிந்தவர்களுடைய ஒத்துழைப்பின் பேரிலேதான் அவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு அடிப்படியாக அமைவக்கூடும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுப் போன்ற தவறு ஏற்படாத அளவுக்கு, இங்கே திறம் படைத்த பேராசிரியர்களை அதில் பங்குபெறச் செய்து, அதில் என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்யலாம். தமிழக அரசின் பிரதிநிதித்துவமும் அதில் இருக்கும். அந்த அடிப்படையில் சிந்தித்து, தவறு ஏற்படாத அளவுக்குப் பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், அந்தக் கட்டம், எந்த எந்தத் துறையை வைக்கப் போகிறோம் என்று பின்னால் வரும்போது, ஏற்படும். அப்பொழுது அதைக் கவனத்தில் கொள்ளலாம்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: தலைவரவர்களே, தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தினுடைய தலைமைச் செயலகத்தைச் சென்னையிலே அமைப்பதற்கான செயற்குறிப்பு இருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். சங்கம் வைத்து தமிழ் வளர்த்த இடம் மதுரை. ஆகவே, இதனுடைய தலைநகரத்தை மதுரையிலே மாற்ற அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்:—தலைவரவர்களே, தமிழர் எல்லோரும் சேர்ந்து சங்கம் வைத்து தமிழ் வளர்த்த இடம் மதுரை. இந்த இன்ஸ்டிடியூட்டில் அகில உலகத்தையும் சேர்ந்தவர்கள் தொடர்பு கொண்டிருப்பார்கள். உலகத்திலேயுள்ள பல்வேறு ஆராய்ச்சியாளர்கள் இருப்பார்கள். இந்த இன்ஸ்டிடியூட்டில் இருப்பவர்களின் மூலமாக உலகத்திற்குப் பல கருத்துக்களைப் பரப்ப வேண்டி இருக்கும். எல்லா வசதிகளையும் வாய்ப்புகளையும் வைத்துப் பார்க்கும்பொழுது இது தமிழகத்தின் தலைநகரமான சென்னையிலேதான் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுது மதுரையில் சங்கம் வைத்து வளர்த்தார்கள் என்றால், மதுரை அப்பொழுது ஆட்சியின் தலைநகரமாக இருந்தது. இப்பொழுது தலைநகரமாக சென்னை இருக்கிறது. ஆகவே, சென்னையே எல்லா வகையிலும் பொருத்தமான இடமாகும்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த பதிலில் விளக்கம் இருக்கிறது. ஆனாலும்கூட திரும்பவும் ஒன்றை நான் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழின் மூலம் தமிழைப்பற்றிப் படிக்காமல், ஆங்கிலத்தின் மூலமாக தமிழ்ப்படித்த ஆராய்ச்சியாளர்களின் மூலமாக செய்வதால் தமிழைப்பற்றி எவ்வளவோ தவறான கருத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன, என்னசெல்லோபேடியாவில் தவறான கருத்துக்கள் இடம் பெற்றிருக்கப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, உறுதியாக, இந்த நிறுவனத்தில், தமிழின் மூலமே தமிழ் கற்றவர்கள் மிகுதியாக இருப்பதற்கு அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொள்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, நான் அப்பொழுதே குறிப்பிட்டேன். அந்தத் துறையைத் துவக்கும்பொழுது அதிலே யார் யார் இடம்பெறுவது என்று கவனிக்க வேண்டிய ஒன்றாக

1970 ஏப்ரல் 6]

இருக்கும். அப்பொழுது அதை மனத்திற்கொள்ளலாம். இப்பொழுது நிறுவனத்தை இங்கு அமைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு, வரலாற்றுத்துறை, மொழித்துறை, ஆராய்ச்சித் துறை என்று எந்தெந்தத் துறைகளில் பங்கு, பொறுப்பு என்று வரும்பொழுது அத்தகைய தவறுகள் ஏற்படாமல் நல்லமுறையில், தமிழின் மூலம் தமிழ் அறிந்தவர்களை அதிகமான அளவிலே ஈடுபடுத்தி, இத்தகைய தவறுகள் ஏற்படாத அளவிற்குப் பார்த்துக் கொள்ளலாம். இப்பொழுது தவறுகள் ஏற்படுவதற்குக் காரணம், இந்த ஆராய்ச்சி செய்பவர்கள் அந்தந்த இடத்திலேயே இருந்து கொண்டு, ஜெர்மனியிலிருந்து கொண்டு, இலண்டனிலிருந்து கொண்டு ஆராய்ச்சிசெய்து, சிடைக்கின்ற கருத்துக்களை வைத்துக்கொண்டு செய்வதால் தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, சென்னையிலேயே இந்த நிலையம் அமைந்து, விஷயம் தெரிந்த பலரும் இருக்கும்பொழுது, இங்கேயிருக்கின்ற பல்சுவைக் கழகத்தோடு தொடர்பு ஏற்படக்கூடும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட தவறுகள் ஆராய்ச்சியில் ஏற்பட முடியா. அப்படியே ஆராய்ச்சிக் கருத்துக்கள் வரும்பொழுது அதைப் பரிசீலிக்கும் பொறுப்பு இங்கிருப்பவர்களுக்கு ஏற்படுத்துகின்ற காரணத்தால் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் எதிர்பார்க்கின்ற அத்தகைய தவறுகள் ஏற்படாத நிலை ஏற்படக்கூடும். ஆகவே, அந்தத் துறையை அமைக்கும்பொழுது இவைகளை உள்ளத்தில் வைத்துத் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யலாம்.

ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மூன்றில் ஒரு பகுதியை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கோரிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறோம் என்று அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். அதை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டதா? தென் மாவட்டங்களில் மிகச்சிறந்த ஆராய்ச்சியாளர்கள் தமிழ்த்துறையில் இருப்பதால் இதனுடைய கீளை ஒன்றை மதுரையில் ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தென் மாவட்டங்களில் இருக்கிறார்கள் என்றால், வடக்கே யாரும் இல்லை என்று அர்த்தமா என்ன? வட மாவட்டங்களில் இல்லை என்று அர்த்தமா?

திரு. கே. வினாயகம்: சார், தமிழ் வளர் வேண்டும். அதிலே எவருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் இல்லை. ஆனால் தமிழ் வளர்க்கும் இந்த ஆராய்ச்சித்துறையை சென்னையிலே வைக்கும்பொழுது வெறும் தமிழைக் கற்று, தமிழை எழுதி தமிழ் ஆராய்ச்சி செய்பவர்கள் மட்டும் தான் இந்தத் தமிழை வளர்க்க முடியுமென்ற கருத்தை அரசாங்கம் ஆதரிக்கிறதா? தமிழோடு மற்ற மொழிகளும் தெரிந்திருந்தால், ஆராய்ச்சியில் அதிக அனுபவம் பெற்று, பல மொழிகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, சொல்வதற்குப் பயன்படுமே. ஆகவே, தமிழையும் கற்று, ஆங்கிலமும் கற்று, தமிழ் ஆராய்ச்சி செய்வதற்குச் சக்தியிருந்தால் அவர்களைப் பயன்படுத்தாமல் விட்டுவிட அரசாங்கம் முன் வருமா? அல்லது, பயன்படுத்திக் கொள்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அப்படிப்பட்ட நோக்கம் எதுவுமில்லை. தமிழை அறிந்து தமிழ் படித்தவர்கள் மட்டும் தான் ஈடுபட வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்படவில்லை. இதிலே சொல்லப்பட்ட தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கு ஏற்றவாறு, தக்க அறிவு படைத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இங்கே தமிழ் அறிவு படைத்தவர்களும், ஆங்கில அறிவு படைத்தவர்கள் பலரும் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் அறிவு படைத்தவர்கள் மட்டும், பல வரலாற்றுக் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சதாசிவப் பண்டாரத் தாருக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது, சிறந்த தமிழ் ஆராய்ச்சி செய்து கருத்துக்களை வழங்கி இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை வைத்து, கல்வெட்டுக்களில் உள்ள கருத்துக்களை ஆராய்ச்சி செய்ய பயன்படும், அந்த ஆராய்ச்சிக் கருத்துக்கள் மிகவும் பயன்படும். தமிழை மட்டும் கற்றவர்களாக இருந்து பல்வேறு ஆராய்ச்சிகளைச் செய்து எழுதியிருக்கும் புத்தகங்களைப் பார்த்து மற்றவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள்.

[1970 ஏப்ரல் 6]

முழுப்பொருளையும் நம்மாலேயே உணரமுடிவதில்லை. அக நானாறு, புற நானாறு, அகத்திணை, புறத்திணை போன்றவைகளுக்குச் சரியான பொருளை சில சமயங்களில் நம்மாலேயே உணர முடியவில்லை. திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் கூறுகின்றபடி தமிழ் மூலம் தமிழை அறிந்தவர்கள் பெரும்பாலும் இருக்கின்ற காரணத்தால், அப்படிப்பட்ட தவறுகளைத் திருத்துவதற்கு வழி ஏற்படும் என்று கருதப்படுகிறது. இந்தத்துறை சென்னையிலே அமையவிருக்கின்ற காரணத்தால், ஆராய்ச்சிக் கருத்துக்களில் தவறுகள் ஏற்பட்டால் திருத்திக்கொள்ளவும், சரிப்படுத்திக் கொள்ளவும் வாய்ப்பிருப்பதால், தமிழ்ப் பேராசிரியர்களைக் கலந்து கொள்ள வேண்டிய வாய்ப்பு பிற நாட்டாருக்கு ஏற்படுவதால் அப்படிப் பட்ட தவறுகள் அதிகமாக ஏற்பட வழி ஏற்படாது. நல்ல பல நிலைமைகள் ஏற்படுவதற்கு வழி உண்டாகும்.

திரு. ப. மகாதேவன் : சார், கார்ல்ட் வெல், போப் போன்றவர்களை நோக்குமபொழுது திரு. ம. பொ. சி. அவர்களின் சந்தேகத்திற்கு ஆதாரமில்லை அல்லவா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்குப்போக வேண்டாம்.

பொன்னேரி அரசுக் கலைக் கல்லூரி இட மாற்றம்.

* 690 வினா—திரு. கரு. சீமைச்சாமி : மாண்புமிகு கல்வி, சுகாதார அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பொன்னேரியிலுள்ள அரசுக் கலைக் கல்லூரியை நந்தனத்திற்கு அல்லது வேறு எதேனும் இடத்திற்கு மாற்றுவது பற்றிய செயற்குறிப்பு எதேனும் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

ஜயம்கொண்டம் மருத்துவ மனையை விரிவு படுத்தல்.

* 691 வினா—திரு. கலியமூர்த்தி என்ற அ. கு. மூர்த்தி : மாண்புமிகு கல்வி, சுகாதார அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) உடையார்பாளையம் தாலுக்கா, ஜெயங்கொண்டத்தில் உள்ள மருத்துவ மனையை (Government Hospital) விரிவு படுத்தும் திட்டம் எதேனும் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது வேலை துவங்கும்?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ). அரசு ஆணை எண். 2420, பொதுப்பணித்துறை நாள் 1968-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 14-ம் தேதியில் 40 படுக்கைகள் கொண்ட தாலுக்கா தலைமை மருத்துவமனை ஒன்றை ஜெயங்கொண்ட சோழபுரத்தில் சுமார் ரூ. 3.70 லட்சம் செலவில் கட்ட ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இவ்வேலை தற்சமயம் நடந்தேறி வருகிறது.

THIRU T. MARTIN : First question Sir;

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது என்ன முறை என்று தெரிய வில்லை. ஒரு கேள்வி முடிந்து, அடுத்த கேள்விக்கு விடை சொல்லி யாகி விட்டது. அப்படியிருக்கும்போது, 'First question' என்று சொல்லுகிறீர்களே.

THIRU T. MARTIN : Thank you, Sir.

1970 ஏப்ரல் 6]

முள்ளிப் பள்ளத்தில் தாய்சேய் நல விடுதிக் கட்டடம்.

* 692 வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன் : மாண்புமிகு கல்வி, சுகாதார அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மதுரை மாவட்டம் வாடிப்பட்டி ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள முள்ளிப் பள்ளம் கிராமத்தில் தாய்சேய் நல விடுதிக் கட்டடத்திற்கு 6—12—1968-ல் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டும் அதற்கான பூர்வாங்க வேலைகள் துவங்க கால தாமதமேற்படுவதற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு போதிய நிதி வசதியில்லாமையால் முள்ளிப் பள்ளம் கிராமத்தில் தாய்சேய் நல விடுதிக் கட்டிடத்திற்கான வேலைகள் துவங்க தாமதமேற்பட்டன.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : தலைவரவர்களே, இதுபோன்ற ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே கட்டிட வேலைகளுக்கு அடிக்கல் நாட்டப்படுவதற்கும், கட்டடம் முடிக்கப்படுவதற்குமிடையே பல ஆண்டுகள் கடந்து போகின்றன? இந்தக் குறையைப் போக்க குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள்ளாகவே, அடிக்கல் நாட்டப்பட்ட ஆறு மாதங்களுக்குள்ளாகவே இந்தக் கட்டடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட வேண்டுமென்ற உத்தரவை அரசாங்கம் பிறப்பிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, முள்ளிப் பள்ளம் கிராமத்தில் தாய்சேய் நல விடுதிக் கட்டிடத்திற்கான வேலைகள் துவங்கக் காலதாமதமேற்படுவதற்குக் காரணம், அங்கிருக்கின்ற ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் நிதிப் பற்றாக்குறை இருந்ததன் காரணமாக காலதாமதமானதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நிதி வசதியைப் பெருக்க முயற்சியெடுக்கப்பட்டு, ஓரளவிற்கு வரிகளை அதிகப்படுத்தியிருப்பதால் நிதி வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும், விரைவிலே அந்தத் திட்டம் முடிக்கப்படும் என்றும் குறிப்பு அங்கிருந்து கிடைத்திருக்கிறது.

மருத்துவச் சிகிச்சை பெற ஆசிரியர்களுக்கு அடையாள அட்டைகள்.

* 693 வினா—திரு. வை. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி, சுகாதார அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்கள் அரசாங்க மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதில் ஏற்படும் காலதாமதத்தைப் போக்க அடையாள அட்டைகள் வழங்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அரசு மருத்துவ மனைகளில் சிகிச்சை பெற அளிக்கவேண்டிய என். ஜி. ஓ. சான்றிதழுக்குப் பதிலாக, அனடையாள அட்டைகள் அரசிதழ் பதிவு பெற்றத அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. இது அரசினர் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களுக்கு மட்டுமே பயன்படும்.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, எப்பொழுது முதல் அமுலுக்கு வரும்? இப்பொழுது அதுமாதிரிக் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த ஆண்டு ஆரம்பத்திலாவது கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது அந்த அட்டைகள் அச்சிப்பட்டு ஆங்காங்கு விநியோகிக்கப்பட விருக்கின்றன. பலருக்கு இப்பொழுது வழங்கும் முயற்சியை விரைவில்

[1970 ஏப்ரல் 6]

மேற்கொள்வார்கள். அச்சிப்பட்டு, இயக்குநர் அலுவலகத்திற்கு வந்து வழங்குவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, விரைவிலே அரசிதழ் பதிவு பெறுதலுக்கு அட்டைகள் கிடைக்கும்.

திரு. டி. மார்டின் : ஸ்பீக்கர் சார், ஆசிரியர்கள், அரசு ஊழியர்கள், அவர்களுக்கான இந்த மெடிக்கல் அலவன்சைப் பெறுவதற்கு டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட்டு வாங்கி கீளும் பண்ண வேண்டுமென்றிருக்கிறது. அதை நீக்கிவிட்டு, நான்-கெஜுட்டெட்டாக இருக்கும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு குறிப்பிட்ட ஒரு தொகையை அளிப்பதற்கான செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா? ஆமெனில் அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மூலக் கேள்வியைத் தாண்டியே போகிறீர்களே. மூலக் கேள்வியை விட்டுவிட்டு எங்கேயோ போகிறீர்கள். பணமாகக் கொடுத்துவிடுகிறீர்களா என்று உறுப்பினர் கேட்கிறார்.

திரு. டி. மார்டின் : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் ஸார், நான்-கெஜெட்டெட் ஆபீசர்ஸ், டீசர்ஸ் இப்படிப்பட்டவர்கள் தங்களுடைய மருத்துவ தேவையை அனுசரித்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிக் கொடுத்த பின்புதான் அவர்களுக்கு உண்டான மருத்துவப்படி, செலவு கொடுக்கப்படுகிறது. இதை நீக்கி, நான்-கெஜெட்டெட் ஆபீசர்ஸ், டீசர்ஸ் ஆகியோர்களுக்கு குறிப்பாக ஒரு தொகையை மெடிகல் அலவன்ஸ் என்பதாகக் கொடுப்பதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அப்படிப்பட்ட செயற்குறிப்பு எதுவுமில்லை.

திரு. என். வரதராஜன் : இந்த அட்டைகள் கொடுக்கப்படுகிறபொழுது இந்த ஆண்டு புதிதாக சலுகை கொடுத்திருக்கக் கூடிய தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுக்க முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவர்கள் அரசிதழ் பதிவு பெறுதலுக்கான என்பதைக் காண்பிக்கிற வகையில் சான்றிதழுக்குப் பதிலாக ஐடெண்டிபிகேஷன் கார்டுகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையில்தான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த ஆண்டு சலுகை கொடுக்கப்பட்டவர்கள்பற்றி இன்னும் யோசிக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்குச் சான் நிதழ் வழங்கும் நிலைமைதான் இப்பொழுது இருக்கும். அரசிதழ் பதிவு பெறாத அரசாங்க ஊழியர்கள், அரசினர் பள்ளி ஆசிரியர்கள் இவர்களுக்குத்தான் அடையாள அட்டைகள் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. மற்றைய தனியார் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு இந்தச் சலுகை இன்னதான் இந்தச் சலுகை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் அதைப்பற்றி யோசிக்கப்படும்.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம் : அரசாங்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், அரசாங்க இதழ் பதிவு பெறாத அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் அடையாளக் கார்டுகள் வழங்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த அடையாளக் கார்டுகள் அரசினர் ஆங்கில மருத்துவ மனைகளில் சிகிச்சை பெறுவதற்குத்தான் பயன்படுமா? இந்திய மருத்துவ மனைகளில் இலவசச் சிகிச்சை பெறுவதற்குப் பயன்படாததா? மாடர்ன் மெடிஸின்ஸ்-க்குதான் ரீ இம்பர்ஸ்மெண்டு செய்யப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இந்திய மருத்துவப் பிரிவுகளிலும் இந்தச் சலுகையை வழங்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்தின் சார்பாக நடைபெறுகிற எந்த மருத்துவமனையாக இருந்தாலும், அந்த வசதியைப் பெறலாம்.

1970 ஏப்ரல் 6]

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தம் ஊராட்சி மன்ற, நகராட்சி மன்ற பள்ளிகளில் வேலை செய்யக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கும் இந்த அடையாள கார்டு வழங்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு இரா. நெடுஞ்செழியன் : அரசாங்கப் பள்ளிகளில் பணிபுரிபவர்களுக்கு மட்டும்தான் இந்த அடையாளக் கார்டுகள் வழங்கப் படுகிற முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு சான்றிதழ் முறைதான் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அது மறுபடியும் யோசிக்கப்படவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 694, 695 எண்ணுள்ள கேள்விகள் பிறகு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

Model farms in Tamil Nadu

* 696 Q.—**THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR :** Will the Hon. the Minister for Agriculture and Harijan Welfare be pleased to state—

(a) whether the Government has invited Messrs. CIBA of India to run a model farm in this State ; and

(b) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : இந்த சிபா ஆஃப் இன்டியா கம்பெனியுடன் நமது மாநிலத்தின் விவசாய அபிவிருத்தி பற்றி என்ன பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : திருச்சி, தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்களில் ரூ. 40,000 செலவில் இப்படிப்பட்ட வேளாண்மை அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள அவர்கள் முன்வந்தார்கள். அவர்களே விதை, உரம், பூச்சிக்கொல்லி மருந்து இவைகள் அத்தனையும் கொடுத்து, அறுவடையானதற்குப் பிறகு அதை வசூலித்துக் கொள்கிற ஒரு முறையை அவர்கள் கொடுத்தார்கள். இதற்கு அவர்கள் அரசாங்கமே, ஸ்விட்சர்லாண்டு அரசாங்கமே இன்னும் ஒப்புதல் தரவில்லை. எனவே இப்பொழுது இந்தத் திட்டம் விடப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, about one thousand acres of poramboke land is available in Hosur Taluk and the climate and other factors are favourable and so will the Hon. Minister be pleased to recommend to Messrs. CIBA of India to start a model farm at Hosur.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அது மாடல் பாரம் இல்லை. விவசாயிகளை குறிப்பிட்ட சில இடங்களில் எடுத்து, அவர்களுக்கு உரம், விதை, பூச்சிக்கொல்லி மருந்து, அவை அத்தனையும் இந்தக் கம்பெனிக்காரர்கள் கொடுக்கிற ஒரு திட்டத்தை அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதற்கு அவர்களுடைய அரசாங்கத்திலிருந்து, ஸ்விட்சர்லாண்டிலிருந்து இன்னும் ஒப்புதல் வரவில்லை. எனவே, அரசாங்கம் ஒன்றும் முடிவு எடுக்கவில்லை. இது மாடல் பாரம் அல்ல.

[1970 ஏப்ரல் 6]

Agricultural Engineering Unit for Dharmapuri

* 697 Q.—THIRU B. VENKATASWAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture and Harijan Welfare be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to open a new Agricultural Engineering Unit at Dharmapuri; and

(c) if so, when it will be opened ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : (அ) & (இ) தர்மபுரியில் புதிய வேளாண்மைப் பொறியியல் துணைக் கோட்டம் ஒன்று அமைப்பதற்கு ஏற்கெனவே அரசால் ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த புதிய துணைக்கோட்டத்திற்கு நியமிக்கப்பட்ட வேளாண்மை உதவிப் பொறியாளர் ஒருவர் 25-2-1970-ல் பதவி ஏற்றார். இப்புதிய துணைக் கோட்டம் விரைவில் செயல்படத் தொடங்கும்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Eventhough the Dharmapuri District was separated from the Salem District three years ago, the Agricultural Engineering section has not yet started functioning in the Dharmapuri District. So, will the Government come forward to issue strict orders for the opening of an Engineering Section in the Dharmapuri District immediately ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தர்மபுரி மாவட்டத்திற்குத்தான் இந்தப் புதிய துணைக்கோட்டம் இப்பொழுது துவங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். சேலத்திலிருந்து அவர்கள் வந்து ஆக்கபூர்வமான பணிகளை அவர்களால் செய்ய முடியவில்லை. அதன் காரணமாகத் தான் தர்மபுரியில் உருவாகியிருக்கிறது. அதற்குள்ள சில பணியாளர்களையும் அரசாங்கம் நியமித்திருக்கிறது. சில புதிய பணியாளர்களையும் ஏற்கெனவே பணியில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் சிலரையும் மாற்றி அமைத்தும் ஏற்பாடு செய்து, விரைவிலே இது பணியாற்றத் தொடங்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY : A major portion of the Dharmapuri District is full of hard rock. Recently the Andhra Government introduced rigs which are very useful for digging wells. Wells can be dug within two or three days with one rig. Will this Government come forward to sanction one or two such rigs for Dharmapuri District ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : நான் விவசாய மானியக்கோரிக்கை விவாதத்தின் பொழுது சொல்லும்பொழுது கூட ரூ. 25 லட்சத்திற்கு புதிய ரிக்குகள் வாங்குவதற்கு நிதி ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதாகச் சொன்னேன். அந்த ரிக்குகள் பல இடங்களுக்கும் கொடுக்கப்படும். நிச்சயம் ஹோசூருக்கும் கொடுக்கப்படும்.

சேத்தியாதோப்பு துணைப் பதிவாளர் அலுவலகத்துக்குக் கட்டடம்.

* 698. வினா—திரு எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பின்னிலை வகுப்பினர் நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சிதம்பரம் தாலுக்கா சேத்தியா தோப்பு சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசுக்கு சர்க்கார் கட்டடம் ஒன்று கட்டும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன் : இல்லை.

1970 ஏப்ரல் 6]

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள காவிரிப் பாசன ஆயக்கட்டுகள்

*699 வினா.—**திரு. என். கிட்டப்பா:** மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை மாவட்டம், காவேரிப் பாசனத்தின் கடைமடைப் பகுதி, மண்ணியாற்றின் தலைப்பு மண் அடித்து தூர்ந்து போய் விட்டதால் அதற்கு கொள்ளிடம், குழுக்கி மண்ணியாற்றிலிருந்து தற்காலிகமாக தண்ணீர் விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருவதை நிரந்தரமாக்கக் கோரி விவசாயிகளிடமிருந்து கோரிக்கை ஏதேனும் அண்மையில் வந்ததா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் பேரில் அரசு எடுத்துள்ள முடிவென்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா: (அ) ஆம். 1966-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்களில் முறையீடு ஒன்று வரப்பெற்றது.

(இ) மண்ணியாற்றின் தலைப்பகுதியை மேம்பாடுசெய்து அதன் ஆயக்கட்டிற்குத் தண்ணீர் போதிய அளவு கிடைக்க வகை செய்வதற்கான செயற்குறிப்புகள் உள்ளன. மண்ணியாற்றின் தலைப்பகுதியை மேம்பாடு செய்து அதனால் ஏற்படக்கூடிய பலன்களைச் சிலகாலம் கவனித்த பின்னரே, மண்ணியாற்றுக்கு நீர் வழங்கும் வாயிலை மாற்றுவது குறித்து அதாவது குழுக்கி மண்ணியாறு கலக்குமிடத்திற்குக் கீழே மண்ணியாற்றின் கீழ் கடைமடைப்பகுதியில் உள்ள 3,738 ஏக்கர் ஆயக்கட்டுக்கு தற்போது தற்காலிக ஏற்பாடாக குழுக்கி மண்ணியாற்றிலிருந்து நீர் வழங்கப்பட்டு வருவதை நிலையான ஏற்பாடாக்குவது குறித்து ஆலோசிக்கப்படும்.

திரு. என். கிட்டப்பா: தலைவர் அவர்களே, மண்ணியாற்றின் தலைப்பு பெரும்பாலும் தூர்ந்துவிட்ட காரணத்தினால், மண்ணியாற்றில் கடைமடைப் பகுதிக்குத் தேவையான தண்ணீர் கிடைப்பது மிகவும் அரிதாக இருக்கிறது. எனவே, குழுக்கி மண்ணியாறு மூலம் கொள்ளிடத்தில் மண்ணியாற்றின் கடைமடைப்பகுதிக்குத் தண்ணீர் விட ஒரு நிரந்தரமான உத்தரவை அரசு பிறப்பிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா: ஏற்கெனவே நான் அளித்த பதிலில் இந்த விவரங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

திருமயம் தொகுதியிலுள்ள விராச்சிலைக் கண்மாய்க்குக் கால்வாய் அமைப்பு

*700 வினா—**புலவர் பெர். பொன்னம்பலம்:** மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

திருமயம் தொகுதியிலுள்ள வாழக்குறிச்சி நெய்வேலிக் கண்மாய்களின் கலிங்கல் நீர் வந்து விழும் கூடலூர் ஆற்றிலிருந்து தேவங்குழி, கண்ணேரிக் கண்மாய், ஆலங்குடிக்க் கண்மாய் வழியாக விராச்சிலைக் கண்மாய்க்குக் கால்வாய் வெட்டிப் பாசனத்தைப் பெருக்குவதற்கு அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : இல்லை.

புலவர் பொ. பொன்னம்பலம்: மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் உள்ள கண்மாய்கள், கலிங்கல் அமைப்பு சங்கிலித் தொடர் போன்று அமைந்திருப்பதன் காரணமாக, அந்தப் பகுதியில் கூடலூறு என்று அழைக்கப்படும் நெரிஞ்சிக்குடி ஆற்றையும், பாம்பாற்றையும் இணைக்கக்கூடிய கால்வாய் ஒன்று அமைக்கப்பட்டால் நிறைய கண்மாய் ஆயக்கட்டுகள் பயன் பெறும். ஆகவே, அரசாங்கத்தின் சார்பில் இது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு மேற் கொள்ளப்படுமா என்று அறிய விழைகிறேன்.

[1970 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நெய்வேலிக் கண்மாயி லிருந்து கூடுதலான நீரை மற்ற கண்மாய்களுக்குக் கொடுக்கும் யோசனை இல்லை. ஆனால், நெறிஞ்சிக்குடி ஆற்றின் குறுக்கே அணை கட்டி, நாகணியேந்தல் கண்மாய், வடக்குப்பொட்டைக் கண்மாய், தெற்குப் பொட்டை கண்மாய், பன்யம் கண்மாய், குலத்தாண்டன் கண்மாய் ஆகிய ஐந்து கண்மாய்களுக்கும் நீர்வழங்கும் யோசனை பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது—

திருமயத்திலுள்ள தாமரைக் கண்மாயைத் தூர் எடுத்தல்

* 701 வினா—புலவர் பொ. பொன்னம்பலம்: மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடை யளிப்பாரா.

(அ) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், திருமயம் தாமரைக் கண்மாயை இயந்திரங்களைக் கொண்டு மண் மராமத்து செய்து சீர்படுத்தும் பெரும் வேலைத் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எப்பொழுது நடைமுறைக்கு வரும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

புலவர் பொ. பொன்னம்பலம் : திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்தில் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிற நேரத்தில், ஒரு திட்டம் பரிசீலனையில் இருப்பதாகவும், அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்திருப்பதாகவும் அங்கே சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டம் இங்கே பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்பட்டு, பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விழைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அந்தத் திட்டம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் சிபார்சின் பேரில் தலைமைப் பொறியாளரால் கைவிடப்பட்டிருக்கிறது.

Pambaiyar Scheme

* 702 Q.—THIRU T. MARTIN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the 'Pambaiyar' Scheme is now pending before the Government of Tamil Nadu for execution; and

(b) if so, the particulars thereof?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ராமநாதபுரம் மாவட்டம் ஒரு வறண்ட மாவட்டமாகும்; திருநெல்வேலி மாவட்டம் வறண்ட பகுதிகளைக் கொண்ட மாவட்டம். ஆகவே, இந்த பம்பையாறு செயல் முறைக்குவந்தால் அந்த மாவட்டங்கள், பயன் அடையும், பழைய காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்திலேயே கேரள அரசோடு தொடர்பு கொண்டு அதைச் செயல்படுத்த செயற்குறிப்பு இருப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறதே அது உண்மையா? அப்படியானால், அதைத் தொடர்ந்து இந்த அரசாங்கம் கேரள அரசோடு தொடர்புகொண்டு, இந்த பம்பையாறு திட்டத்தைச் செயல்படுத்த முன் வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1970 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கடந்த கால அரசு பல நடவடிக்கைகள் எடுத்ததாகத் தெரிகிறது. அதற்கான யாதொரு முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை. தொடர்ந்து அந்த வேலைகளை நம்முடைய அரசு மேற்கொள்ளும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இது முக்கியமான திட்டமாக இருப்பதால், மறுபடியும் கேரள அரசோடு தொடர்புகொண்டு, அதைப் பற்றிப் புனராலோசனை செய்ய தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : The question of utilisation of west-flowing rivers can be considered only after an agreement is reached between the two States on the issue. Such an agreement can also be reached following successive discussions after the draft agreement on the Parambikulam-Aliyar Project is finalised and approved by the Government of Kerala.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : பம்பையாறு திட்டமென்பது கேரளத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு முடிவு பெறும் நிலையில் இருக்கிறது. ஆதலால், பம்பையாற்றில் மேற்கொண்டும் தண்ணீர் வரக்கூடிய நிலைமை இல்லை. ஆகவே மேல் நடவடிக்கை என்ன இருக்கிறது என்பது பற்றி சந்தேகம் இருக்கிறது. சர்க்காருக்கு இந்த விவரங்கள் தெரியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : பம்பையாறு திட்டம் என்பது நம்முடைய உறுப்பினருடைய "பெட் ஸ்கீம்," அடிக்கடி வற்புறுத்தும் திட்டம். பம்பையாறு ஹைட்ரோ-எலெக்ட்ரிக் ஸ்கீம் கேரளாவில் முடிவு அடையும் தருவாயில் இருக்கிறது. இன்னும் சற்றுத் தண்ணீர் நமக்கு கிடைக்கும் வாய்ப்பு இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. அது பற்றி அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. மு. ச. சிவசாமி : பம்பையாறு திட்டம் பற்றி கேரள அரசோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி வெற்றி முறையாக வந்தால், எந்த எந்தப் பகுதி இதனால் பலன் அடையும் என்பது அரசாங்கக் குறிப்பில் இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அதைப்பற்றி இப்பொழுது சொல்லாமல் இருப்பதே நல்லது.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : சார், கேரள முன்னாள் முதல் அமைச்சர் திரு. நம்பூதிரிபாட் காலத்திலேயே, நம்முடைய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரும், முதல் அமைச்சரும் இது பற்றிச் சந்தித்துப் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியதாகக் கூறப்பட்டதே. அது சம்பந்தமான விவரம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் தொடர்பில்லை.

திரு. டி. மார்டின் : ஸ்பீக்கர் சார், அமைச்சரவர்கள் பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு ஒப்பந்தம் ஆன பிறகு இதைப் பற்றிக் கவனிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு பற்றி ஏற்கனவே முடிவு ஆகிவிட்டது என்று மக்கள் மத்தியில் இருக்கிறதே, அது எப்பொழுது முடிவடையும், அதன் பிறகு எவ்வளவு நாட்களுக்குள்ளாக இது பரிசீலிக்கப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அந்த ஒப்பந்தம் கேரள அரசாங்கத்தால் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். அந்தப் பிரச்சினை முடிவு அடையும்போது, கவனிக்கலாம், இப்பொழுது இப்படிப் பட்ட கேள்விகளைக் கேட்டுப் பிரச்சினையை சிக்கலாக்காமல் இருப்பது நல்லது.

[1970 ஏப்ரல் 6]

வெட்டாற்றின் குறுக்கே பாலம்

* 703. வினா— திரு வை. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கொரடாச்சேரி அருகில் உள்ள வேடம்பூர் கிராமத்தையும், அரவங்குடி கிராமத்தையும் இணைக்கும் வகையில் வெட்டாற்றில் ஒரு புதிய பாலம் கட்ட தமிழ்நாடு அரசு உத்தேசித்துள்ளதா ?

(இ) ஆம், எனில், இதற்கான மதிப்பீட்டு பட்டியல் தொகை எவ்வளவு ?

(உ) இத்திட்டம் எப்போது செயல்படத் துவங்கும் ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : (அ) ஆம்.

(இ) 7.50 இலட்சங்கள்.

(உ) பாலம் கட்டும் வேலை தற்போது ஆரம்பமாகிவிட்டது.

திரு வை. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பாலம் கட்டுவதால், கொரடாச்சேரி, குடவாசல் வலங்கிமான் போன்ற இடங்கள் பயன் அடையும். ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு சரக்குகளைக் கொண்டு போக சலபமாக இருக்கும். ஆகவே, வேலையைத் துரிதமாக முடிக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : அப்படிப்பட்ட நன்மைகள் கிடைக்கும் என்பதால்தான் பாலம் கட்டும் வேலை நடக்கிறது.

திரு. எம்.சுரேந்திரன் : சார், அதே போன்று பாலங்கள் கட்டி முடிந்ததற்குப் பின்னால், இதற்காகும் செலவுகளை அதிலே போக்குவரத்துக் கமிட்டிமருந்து வசூலிக்கப் படுகிறதனால்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நோ, நோ, அடுத்த கேள்வி.

பாம்பாற்றின் குறுக்கே பாலங்கள்.

* 704 வினா—புலவர் பொ. பொன்னம்பலம் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருமயம் தொகுதியிலுள்ள, அரிமளம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் சார்பில் 1967-68, 1968-69-ல் பாம்பாற்றின் குறுக்கே பாலங்கள் கட்ட வேண்டிய இன்றியமையாமை குறித்து அரசுக்கு வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரமென்ன ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Bus stand at Panruti

* 705 Q.—THIRU S. RAMACHANDRAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the action taken by Government to complete the construction of the bus stand at Panruti ?

1970 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : பேருந்து நிலையம் ஏற்படுத்துவது ஊராட்சியின் பொறுப்பாகும். பண்ணுட்டியில் பேருந்து நிலையம் அமைக்கும் பணி முடிவடைந்துள்ளது. பேருந்து நிலையம் பொது உபயோகத்திற்காக 28-11-1969-ல் திறக்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பண்ணுட்டி பஸ் நிலையம் பற்றி துணைக் கேள்வி கேட்பார் திரு வரதராஜன்.

திரு. என். வரதராஜன் : பண்ணுட்டி பஸ் நிலையம் கட்டி ஒன்பது மாதங்களுக்குப் பிறகு திறப்பு விழா நடந்தது. தாமதத்திற்குக் காரணம், ஆணையாளருக்கும், நகரசபை உறுப்பினருக்கும் இடையில் தகராறு என்றும், மாற்ற வேண்டும் என்றும், கோரிக்கைகள் அரசாங்கத்திற்கு வந்ததா? அதன் மேல் நடவடிக்கை எடுத்து, விரைவாக முடிவு செய்ய இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, பேருந்து நிலையத் தலைமைக் கட்டடம் 1968 ஆகஸ்டு திங்களில் முடிந்தது; மேலும் சிலபல் வசதிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கருத்தோடு, அதற்காக வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பணிகள் முற்றுப் பெற்று, தயாராக இருந்தது. அதைத் திறந்து வைக்கவேண்டும் என்று ஜூலை திங்களில் சிறப்பு விழா நடத்த நகரமன்றம் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. 1969-ம் ஆண்டு, நவம்பர் திங்களில், 28-ம் நாளில் பொதுமக்கள் உபயோகத்திற்கு, கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்களால் அது திறந்து வைக்கப்பட்டது. குற்றச்சாட்டு வந்ததாகத் தகவல் இல்லை.

மதுராந்தகத்தில் பேருந்து நிலையம்

*706 .வினா—**திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் :** மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மதுராந்தகம் ஊராட்சி மன்ற பஸ் நிலையம் கட்டுவதற்கு ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற தொகை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : பேருந்து நிலையம் கட்டுவதற்காக மதுராந்தகம் பேரூராட்சிக்கு மாநில நிதியிலிருந்து கடந்த ஆண்டில் ரூ. 50,000 கடன் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : பேருந்து நிலையத்திற்கு மொத்தமாக சாங்ஷன் செய்யப்பட்ட தொகை எவ்வளவு? அரசாங்கம் மானியமாகக் கொடுத்தது எவ்வளவு? கடனாகக் கொடுத்தது எவ்வளவு? பேரூராட்சி மன்றம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற உத்தரவு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : திட்டமிட்டுள்ளபடி அதன் மதிப்பீடு ரூ. 1,50,000. இதனைச் சரிக்கட்ட, ரூ. 75,000 மானியமாகவும், ரூ. 75,000 கடனாகவும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டது. மானியமாகக் கொடுக்கும் பொறுப்பை அரசாங்கம் கொடுப்பதற்கில்லை. ஆகவே, கடனாகக் கொடுக்கும் நிலையில் ரூ. 50,000 கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், ஒரு லட்சத்திற்குக் குறைத்துக் கொள்ளுமாறு பேரூராட்சிக்கு அதைப் பரிசீலிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

Employees of Public works Department deputed to Electricity Board.

* 707 Q.—**THIRU N.S.V. CHITHAN :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state the action taken by the Government to recall the Government employees who have been deputed to the State Electricity Board on foreign service terms from Public Works Department?

[1970 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு திரு. ஓ.பி. இராமன் : தமிழ்நாடு மின்வாரியத்தின் கீழ்ப் பொதுப்பணித்துறை அதிகாரிகளின் நீண்ட காலப்பணியைக் கருத்தில் கொண்டு, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப்பணிகளின் கீழ் ஏற்படக் கூடிய கூடுதல்பணிச்சுமையின் விளைவாக, தமிழ்நாடு மின்வாரியத்திலேயே வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய பொதுப்பணித்துறை அதிகாரிகள் பொதுப்பணித்துறைக்கு திருப்பி அனுப்ப வேண்டிய எண்ணிக்கைகளை குறித்து, பொதுப்பணித்துறை அதிகாரிகளும், மின்வாரிய அதிகாரிகளும் கலந்து பேசி ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று பொதுப்பணித் துறையின் அதிகாரிகளையும் தமிழ்நாடு மின்வாரியத்தின் அதிகாரிகளையும் அரசு வேண்டிக் கொண்டது. இது குறித்து இறுதியான முடிவு எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை. இதற்கிடையில் எல்லாப் பொறியாளர்களையும் பொதுப் பணித்துறைக்குத் திருப்பி அனுப்புமாறு வாரியம் அரசை மீண்டும் வேண்டிக் கொண்டுள்ளது. இது குறித்து வாரியத்துடன் கடிதப் போக்குவரத்து நடந்து வருகிறது.

திரு நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக இப்படிப்பட்ட இஞ்சினியர்கள் டெபுடேஷனில் வருவதில், பல தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. எனவே, முதன் முதலிலேயே வேலையில் நியமிக்கும்போது சிலில் இஞ்சினியர்கள் பொதுப்பணித் துறைதான் நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்றும், எலெக்ட்ரிசியை சப்ஜெக்டாக எடுத்துப் படித்த இஞ்சினியர்களை மின்சார வாரியம்தான் நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்றும், அந்த அந்த இலாகாவிற்கு வேண்டிய சிலில் இஞ்சினியர்களை பொதுப்பணித்துறையிலிருந்தும், எலெக்ட்ரிகல் இஞ்சினியர்களை மின்சார வாரியத்திலிருந்தும் பெறவேண்டும் என்றும் உத்தரவை அரசாங்கம் இமோ என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ.பி. இராமன் : மின்சார வாரியம் தனி போர்டாக இருப்பதால், தனியாக அதிகாரிகளை நியமிக்கும் அதிகாரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. வேலைத் திட்டங்கள் புதிதாக எடுக்கும்போது, சிலில் இஞ்சினியர்கள் தேவைப்படுமானால், பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து கடன் வாங்குகிறார்கள். 21, 22 வருஷங்கள் வேலை செய்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை உடனடியாக திருப்பி அனுப்புவதில் சங்கடம் இருப்பதால் எந்த அளவில் நிறுத்திக்கொள்வது, எந்த அளவில் திருப்பி அனுப்புவது என்பது பற்றி இரண்டு இலாகாவும் பேசிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு இலாகாவிலிருந்து இன்னொரு இலாகாவிற்கு அதிகாரிகளையும், ஊழியர்களையும் மாற்றுவதன் மூலம் சீனியாரிடி போன்றவை கணக்கிடப்படுவதில்லை. பிரமோஷன் கிடைக்கவில்லை என்ற புகார்கள் வந்திருக்கிறதா? அப்படியிருந்தால் அவைகளை மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, சீனியாரிடி கணக்கிடப்பட்டு, பிரமோஷன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கு. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்திலே தற்காலிகமாக உள்ள பணியாளர்களை நிரந்தரமாக்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, இதிலே இரண்டு விதமான பளு இருக்கின்றன. உதாரணமாக, எண்ணூர் அனல் மின்சார நிலையத்திற்கு ஆயிரக்கணக்கான சிப்பந்திகள் தேவைப்படுகிறார்கள் என்றால், அந்தத் திட்டம் முடிந்தவுடன் அவர்களை நாம் வைத்துக் கொள்ள முடியாது. எதிர்பாரா வேலைத் திட்டங்களுக்காக நிரந்தர மல்லாத ஊழியர்களை வைத்துக் கொள்கிறோம். வேறு திட்டங்களை ஆரம்பிக்கும்போது தற்காலிகமாக வைத்துக் கொள்ளுகிறோம். பொதுவாக, தவிர்க்க முடியாத நிலை ஏற்படும்போதுதான் அவர்களுக்கு வேலை தரமுடியாமல் போகிறது. பெரும்பாலான நேரங்களில் அவர்களுக்கு வேலைகொடுக்கும் முயற்சி நடந்து வருகிறது.

1970 ஏப்ரல் 6]

ஹாஜி ம. மு. பீர்முஹம்மது : தலைவர் அவர்களே, நீண்ட காலமாக மின்சார இலாகாவிலே பணிபுரிந்தவர்கள் அந்த இலாகாவிலே இருப்பதற்கு விண்ணப்பித்தால் அனுமதிக்கலாமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, நீண்ட காலமாக இருப்பவர்கள் அங்கேயே இருக்கலாம். குறைந்தது ஓர் ஆண்டு காலம் தொடர்ந்து வேலைசெய்தாலே அவர்களுக்கு போனஸ் போன்றவை கொடுக்கப்படுகிறது. நிரந்தரமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருக்கிறது, கூடுமான வரையில் அப்படிச் செய்துவருகிறோம்.

கருப்பகுடிப்பட்டி, குமாரப்பட்டி கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு

***708 வினா—புலவர் பொ. பொன்னம்பலம் :** மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருமயம் வட்டத்திலுள்ள கருப்பகுடிப்பட்டி, குமாரப்பட்டி ஆகிய கிராமங்களுக்குரிய மின் திட்டம் எந்நிலையிலுள்ளது ?

(இ) எப்பொழுது நிறைவேற்றப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : (அ)&(இ) திருமயம் வட்டத்திலுள்ள மின்திட்டத்துக்கான கருப்பகுடிப்பட்டி, குமாரப்பட்டி ஆகிய கிராமங்களுக்குரிய மின் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு இக்கிராமங்களுக்கு மின்சக்தி 9-2-1970 அன்று வழங்கப்பட்டது.

புலவர் பொ. பொன்னம்பலம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கருப்பகுடிப்பட்டி, குமாரப்பட்டி ஆகிய கிராமங்களுக்கு வீதி விளக்கிற்கு மின்திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டமை குறித்து அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து, அங்கே இருக்கக்கூடிய கேணிகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கக் கூடிய திட்டம் இன்னும் நிறைவேற்றமில் இருக்கிறது. ஆகவே, அதை விரைவில் செய்து கொடுக்க அரசு ஆவன செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஆவன செய்யலாம்.

Instruction classes for labourers

*** 709 Q.—Dr. H. V. HANDE :** Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—

(a) whether this Government has any proposal to convene a conference of Labourers, industrialists and other representatives to discuss about starting of training classes throughout the State to educate the workers about labour laws, etc., to enable them to help in negotiating with the Management; and

(b) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : (அ)&(இ) ஆம். செயற்குறிப்புகள் பரிசீலனையில் உள்ளன. விரைவில் தொழிலாளர் கல்வித் திட்டத்தைத் தீவிரமாக அமல்படுத்த, அதற்கென்று அமைந்துள்ள தொழிலாளர் கல்வி வட்டார இயக்குநர்கள், தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர் தலைவர்கள் அடங்கிய முக்கூட்டுக் கூட்டத்தைக் கூட்ட திட்டமிட்டிருக்கிறேன்.

1970 ஏப்ரல் 6]

தொழிலாளர்களுக்கு சட்டப் பிரச்சினைகளிலே உதவி செய்வதற்காக வேண்டி ஏற்கெனவே மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்கள் தொழிலாளர் நல அமைச்சராக இருந்தபோது, இலவசமாக வழக்கறிஞர்கள் உதவிசெய்து தரப்படும் என்று கோரிக்கை இருந்ததே, அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது ?

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் கல்வித் திட்டம் வேறு, தொழில் தகராறுகளிலே இலவசமாக வழக்கறிஞர்களின் உதவியளிப்பது வேறு. தொழிலாளர் கல்வித் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மாநாட்டில் பங்குபெறுவதற்காக ஏ.ஐ.டி.யு.சி.; ஐ.என்.டி.யு.சி., மத்திய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், தனித்தனியான அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகளும் அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

DR. H. V. HANDE : Whenever there is a dispute between labour and management there is a role to be played by Labour Welfare Officer whether in Government enterprise or private enterprise. The Labour Welfare Officer will try to help one of the sides. But in practice, the Labour Welfare Officer takes the side of the management whether in public or private enterprise. He invariably sides with the management because he is afraid that his position will be affected if he takes the side of the labour. So will the Government think of bringing forward a legislation and see to it that the position of the Labour Welfare Officer is untouched and that he is quite safe even when he takes the side of the labour when there is a labour dispute ?

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இதே பிரச்சினை தொழிலாளர் மானியம் வந்தபோது உறுப்பினர்களால் பேசப் பட்டது. இதுபற்றி சில முடிவான கொள்கைகளை ஆராயவேண்டும். லேபர் ஆபீசர்கள் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்படுபவர்களாக இருக்க வேண்டும். இதுபற்றி இறுதியான முடிவை அரசாங்கம் எடுக்கும். பொதுவாக லேபர் ஆபீசர்கள் தொழிற்சாலைகளிலே இருப்பவர்கள் நடுநிலையோடு நடந்து கொள்ள வேண்டும். லேபர் ஆபீசர்கள் கண்டிப்பாக தொழிலாளர் பக்கமே இருக்க வேண்டுமென்று விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. நாமும் அதை வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

பர்மாவிலிருந்து தாயகம் திரும்புவோரின் மறு வாழ்வு

***694. வினா—திரு என். எஸ். வி. சித்தன்.**—மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1967 மார்ச் முதல் 1969 ஜூன் முடிய பர்மாவிலிருந்து தமிழகத்துக்கு வந்த அகதிகள் எத்தனை பேர்?

(இ) அவர்கள் எங்கெங்கு குடியமர்த்தப்பட்டனர் ?

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன்.—(அ)&(இ) சட்டப்பேரவை முன் ஒரு பட்டியல்* வைக்கப்பட்டுள்ளது.

*** 695 Q.—THIRU K. VINAYAKAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether about 1,500 Indian repatriates from Burma arrived in Madras early in the month of June 1969 ; and

(b) how these repatriates of South Indian or Tamil origin are proposed to be rehabilitated in our State ?

[1970 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன். (அ) பர்மாவிலிருந்து திருப்பி அனுப்பப்படும் இந்தியர்களை ஏற்றிக்கொண்டு ரங்கூனிலிருந்து நான்கு கப்பல்கள் 31-5-1969, 11-6-1969, 22-6-1969, 2-7-1969 தேதிகளில் சென்னைத் துறைமுகத்தை வந்தடைந்தன. இக்கப்பல்களின் மூலம் மொத்தம் 6,274 அகதிகள் வந்து சேர்ந்தனர். இவர்களில் தமிழ் பேசும் அகதிகள் 3,791 பேர். எஞ்சியவர்கள் இந்தியாவின் ஏனைய மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்கள்.

(இ) பர்மாவிலிருந்து தாயகம் திரும்பும் அகதிகளின் மறு வாழ்வுக்காக இந்த அரசு, வகுத்து, இம்மாதிலத்தில் நிறைவேற்றிவரும் திட்டங்களின் பட்டியல்* ஒன்று சட்ட மன்றப் பேரவையின் முன் வைக்கப் பட்டுள்ளது.

THIRU K. VINAYAKAM: From the statement placed on the table of the House it is clear that the Government is helping them to a large extent. Whereas the Central Government is giving a sum of Rs. 5000 for the construction of houses for Burma Repatriates, is our Government also giving any amount? Is the Government aware of the fact that colonists in the colony for Burma evacuees which has sprung up near the Lattice Bridge have appealed to both the Leader of the House as well as the Finance Minister, and what action was taken to help them to construct their houses with the aid of Government loans?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பர்மா அகதிகளின் முழு செலவையும் மத்திய அரசே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்பது நம் கொள்கை. அந்த அளவு அவர்களிடம் இருந்து பணத்தைப்பெற முயன்று கொண்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டபடி —மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்களுடைய தொகுதி—வியாசர்பாடியில் இரண்டே முக்கால் கோடி ரூபாயில் 9 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம்—ஒரு பெரிய நகரமே அமைகிற திட்டம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அது நிறைவேற்றப்படும்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: தலைவர் அவர்களே, பர்மாவில் இருந்து தமிழகத்திற்கு வரக்கூடிய தமிழர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கிற முறையில் தேயிலைத் தோட்டங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன என்றார்கள், இத்துறையில் எத்தனைகோடி செலவழிக்கிறார்களும், இந்த 1970-ம் ஆண்டில் எவ்வளவு தமிழர்கள் வர இருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இந்த ஆண்டு எத்தனை பேர் வருவார்கள் என்பது தெரியாது. பொதுவாக 1964-ம் ஆண்டில் இருந்து இதுவரை வந்துள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை 94,470 பேர்கள். இவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்க சிறுதொழில் பயிற்சி நிலையங்கள் ஏதாவது தொழில், தோட்டத் தொழில் ஆகிய எல்லா வசதியும் அளிக்கப் படுகிறது.

திரு. என். வரதராஜன்: தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கையில் 7 ஆயிரம் பேருக்கு உதவியளித்திருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும்போது, 94 ஆயிரம் பேர் பர்மா அகதிகள் வந்ததாகக் கூறினார்கள். இடைவெளி அதிகமாக இருப்பதால் உடனடியாக அதிகம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பை அளிக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? இதுவரை மத்திய சர்க்கார் அகதிகள் நிவாரண நிதியிலிருந்து நமது மாநிலத்திற்கு எவ்வளவு பணம் கிடைத்தது? இனிமேலாவது வற்புறுத்தி வாங்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மூலக் கேள்வி ஜூன் 1969-ல் இருந்து இந்தியாவுக்கு வந்த பர்மா அகதிகளின் எண்ணிக்கை. அதற்கு நான் 7 ஆயிரம் என்று விவர அறிக்கையில் சொன்னேன். ஆனால் இப்போது 94 ஆயிரம் என்று குறிப்பிட்டது 1964 முதல் இந்தியாவுக்கு

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

வந்தவர்கள் என்று குறிப்பிட்டேன். ஆகவே என்னுடைய பதிலில் முரண்பாடு—இடைவெளி அதிகம் இல்லை. இவர்களுக்கு சிறுதொழில் களை ஏற்படுத்த மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்து 2,25,16,831 ரூபாய் பெற்று நல்ல முறையில் உதவியிருக்கிறோம்.

திரு. பெ. மலைச்சாமி: பர்மா, இலங்கை போன்ற நாடுகளில் இருந்து வந்தவர்கள் அதிகமான சொத்துக்களைவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த சொத்துக்களுக்கு நஷ்ட ஈட்டைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலம் வற்புறுத்துவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இந்த அரசு எத்தனையோ விஷயங்களில் மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அகதிகளுக்கு சிறுதொழில் ஆரம்பிக்க கடனாகக் கொடுக்கிற டணத்தில் கூட அவர்கள் திரும்பக் கொடுத்தாலும், கொடுக்காவிட்டாலும் 25 சத வீதத்தை இந்த அரசே திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நம் தலையில் கட்டியிருக்கிறார்கள். இது நியாயமில்லை. அவர்கள் திருப்பிக் கொடுப்பதைத்தான் கொடுப்போம் என்று சண்டை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அறிஞர் அண்ணா அவர்களே பர்மாவில் இருந்து வருகிறவர்களுடைய சொத்துக்களுக்கு நஷ்டஈடுபற்றி வற்புறுத்தி வந்தார்கள். நாம் சொல்வது எதற்கும் மத்திய அரசு நடவடிக்கை எடுப்பதாகத் தெரியவில்லை.

THIRU K. VINAYAKAM: In the Burma repatriates colony in Vyasarpadi most of the families are living in water-logged areas during the rainy season. Will the Government take steps to instruct the Corporation of Madras to lay at least approach roads with lighting facilities so as to alleviate the trouble and inconvenience undergone by the repatriates? The area is in the Madam's (Minister for Agriculture) constituency.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. சில பகுதி ஹவுஸ்கின்போர்டில் இருக்கிறது. சில கார்ப்பரேஷனிடம் இருக்கிறது. இதை எல்லாம் அணுகுவதைக் காட்டிலும் மத்திய அமைச்சரேயு கொண்டுபோய் காட்டியுள்ளோம். அவர் உதவுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த உதவி கிடைத்தவுடன் நாமே நல்ல முறையில் அதற்குப் பரிகாரம் தேடலாம்.

திரு. எஸ். அக்னிராஜா: பர்மாவில் இந்தியாவில் இருந்து சென்றவர்களைப்போல் பர்மாவில் இருந்து வந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தியர்கள் மட்டும் வெளியேற்றப்படுவதற்கு அரசியல் காரணம் ஏதாவது உண்டா?

பாகிஸ்தானில் இருந்து அகதிகள் வந்தபொது தண்டகாரணம் திட்டம் என்று மத்திய சர்க்கார் தனியாகவே தங்கள் பொறுப்பில் ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்துச் செயல்படுத்தினார்கள். ஆனால் பர்மாவில் இருந்து வருகிற தமிழர்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்க அப்படி ஏன் செயல்படவில்லை? இனிமேலாவது அப்படிப்பட்ட திட்டத்தைத் தயாரிக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இதில் அரசியல் காரணம் என்ன என்று எனக்குத் தெரியாது. பாகிஸ்தான் அகதிகளுக்கு இந்திய சர்க்கார் பரிவு காட்டினார்கள். பர்மா, இலங்கை அகதிகள் விஷயத்தில் அப்படியில்லை என்பது சரியல்ல. இந்த நேரத்தில் அவர்கள் இந்த அகதிகளுடைய புனர் வாழ்வுக்காக அளிக்கிற உதவிகளுக்கு நான் பாராட்டவே விரும்புகிறேன். இந்த விஷயத்தில் அதிக அக்கறை காட்டி வருகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடரத்தில் வெள்ளிக் குறியிட்டு இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதை குறிக்கும்.]

2. அவையுரிமைக் கேள்விகள்.

முப்பதல்
19-00

(அ) இந்திய மாநிலங்கள் அவையில் திரு. எஸ்.எஸ். மாரிசாமி தமிழ்நாட்டு சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் சிலரைக் குறித்துப் பேசியதாக வந்துள்ள செய்தி பற்றி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட, இந்திய மாநிலங்கள் அவை உறுப்பினர் திரு. எஸ். எஸ். மாரிசாமி அவர்கள் 1970 ஏப்ரல் 2-ஆம் நாளன்று மாநிலங்கள் அவையில் பேசியதாக, 1970 ஏப்ரல் 3-ஆம் நாளிட்ட “இந்து”, “இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்”, “நவசக்தி” 1970 ஏப்ரல் 4-ஆம் நாளிட்ட “தினமணி” ஆகிய நாளிதழ்கள் முறையே ‘Some members of the State Assembly were taken away to Bangalore and given Scotch whisky besides the facilities of motor cars and jeeps., என்றும்,

‘Some members of the State Assembly were taken to Bangalore and entertained with liquor and other things.....He was shocked by the corrupt practice.’ என்றும்,

“ராஜ்ய எம்.எஸ்.எக்கன் சிலர் பெங்களூருக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். அங்கு அவர்களுக்கு ஸ்காட்ச் விஸ்கி வாங்கி ஊற்றப் பட்டது. அவர்களின் உபயோகத்திற்காக கார்களும் ஜிப்புகளும் கொடுக்கப்பட்டன என்றும் மாரிசாமி கடுமையாகக் குற்றஞ்சாட்டிப் பேசினார்” எனவும்.

“ராஜ்ய அசெம்பிளி மெம்பர்களில் சிலர் பெங்களூருக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, அங்கு அவர்களுக்கு ஸ்காட்ச் விஸ்கி சப்ளை செய்யப்பட்டதாகவும் கூறினார்” எனவும் வந்திருக்கும் செய்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, உரிமை மீறிய நிகழ்ச்சி ஒன்றைப் இப்பேரவையில் எழுப்ப, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா, திரு. ஆ. கு. சுப்பையா, திரு. கோ. புவராசன், திரு. எம். சுரேந்திரன், ஆகியோர் என் அனுமதியை வேண்டியுள்ளார்கள்.

நாடாளுமன்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் ஒழுக்கத்திற்கு மாசு கற்பிக்கும் வகையில் பேசுவதும் எழுதுவதும், உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப் பட்டிருக்கும் உரிமையை மீறியதேயாகும்.

ஆனால், ஓர் அவையைச் சார்ந்த ஓர் உறுப்பினர் மீது, பிறிதொரு அவையைச் சார்ந்த ஓர் உறுப்பினர் எழுப்பும் இதுபோன்ற உரிமை மீறிய நிகழ்ச்சியில் கலப்பிடிக்க வேண்டிய முறை பற்றி எர்ஸ்கின் மே அவர்கள் பின்வருமாறு வழிகாட்டியுள்ளார் :

“The leading principle which appears to pervade all the proceedings between the Houses of Parliament is that there shall subsist a perfect equality between them, and that they shall be, in every respect, totally independent one of the other. Hence it is that neither House can claim, much less exercise, any authority over a member of the other. Neither House of Parliament can take upon itself to punish any breach of privilege or contempt offered to it by any member of the other House. If any complaint is made against any individual Member or against any of the officers of the other House the usual mode of proceeding is to examine into the fact and then lay a statement of that evidence before the House of which the person complained of is a Member or officer.” என்றும்

When a member, officer, or servant of either House has been guilty of any offence either against the other House or against its members, which would be punishable by the latter if committed by one of its own

1970 ஏப்ரல் 6]

[பேரவைத் தலைவர்]

members, officers, or servants, it is the duty of the House to which such offender belongs, upon being apprised of the fact, to take proper measures to inquire into and punish the offence in a proper manner.'

என்றும் வழிகாட்டியுள்ளார்.

மேலும் இது போன்ற நிகழ்ச்சியில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய முறை பற்றி நம் இந்திய நாடாளுமன்ற இரு அவைகளின் உரிமைக் குழுக்களும் ஒன்றாக அமர்ந்து ஆய்ந்து எடுத்த முடிவு பின் வருமாறு :

“When a question of breach of privilege is raised in any House in which a member, officer or servant of the other House is involved, the Presiding Officer shall refer the case to the Presiding Officer of the other House.

Upon the case being so referred, the Presiding Officer of the other House shall deal with the matter in the same way as if it were a case of breach of privilege of that House or of a member thereof.

The Presiding Officer shall thereafter communicate to the Presiding Officer of the House where the question of privilege was originally raised a report about the enquiry if any, and the action taken on the reference' என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த அவையில் இப்போது எழுப்பப்பட்டிருக்கும் நிகழ்ச்சியில் திரு. மாரிசாமி அவர்கள் உண்மையில் அவ்வாறு பேசியிருப்பின், அது உரிமை மீறியதே ஆகும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. ஆனால், அளித்திருக்கும் ஆதாரங்கள், செய்தித் தாள்களில் வந்திருக்கும் செய்தியாகவே இருப்பதால் திரு. மாரிசாமி அவர்களின் பேச்சு பற்றி ஏற்படைய நடவடிக்கை எடுக்குமாறு மாண்புமிகு மாநிலங்களின் அவைத் தலைவர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுசெல்கிறேன், என்ற அளவில் இதை நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

Thiru K. VINAYAKAM: Just listen to us

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு ரூலிங் கொடுத்து இருக்கிறேன், ரெபர் பண்ணுவதாக.

திரு. கே. வினாயகம் : மற்றக் கட்சிக்காரர்கள் என்ன அபிப்பிராயம் சொல்கிறார்கள் என்று கேட்டால் உங்கள் ரூலிங்கு இன்னும் கொஞ்சம் பலம் ஏற்பட்டிருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அப்படிக்கேப் பதற்கு சபாநாயகர் அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு, ஆனால் எந்தக் கட்டத்தில் என்றால் பிரைமரி பேஸி கேஸ் இருக்கிறதா என்று பார்க்கின்ற நிலையில் தான். ஆனால் சபாநாயகர் அவர்களே பிரைமரி பேஸி கேஸ் இருக்கிறது என்று தெரிவித்து ராஜ்ய சபைத் தலைவருக்கு ரெபர் பண்ணுகிறார்கள். இதிலே அந்தக் கட்டம் வராது. பிரைமரி பேஸி கேஸ் இருக்கிறதா என்று முடிவெடுப்பதற்காகத்தான் அப்படிக்கே வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Thiru K. VINAYAKAM: Just listen to me

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உரிமைப் பிரச்சினையை எழுப்பி இருப்பவர்கள் நான்கு உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் கருத்து வழங்க வேண்டுமென்றால், ஒவ்வொருவரும் கருத்து வழங்குகின்ற நேரத்தில்—எனக்கு ஒரு அச்சம்—அந்த அவையிலே அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி நடந்ததாகச் சொல்லப்படுவது பற்றி இங்கே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்ற நேரத்திலே, நாம்

இந்திய மாநிலங்கள் அவையில் திரு. எஸ்- எஸ். மாரிசாமி தமிழ் நாட்டு சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் சிலரைக் குறித்துப் பேசியதாக வந்துள்ள செய்தி பற்றி

[பேரவைத் தலைவர்]

[1970 ஏப்ரல் 6]

அதைப்பற்றி இந்த அவையிலே பேசுகின்ற கருத்துக்களைப் பற்றி, அங்கே யிருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் மீது ஏதாவது, உரிமைப் பிரச்சினை எழுப்பக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்பது நமக்கு வழி காட்டுவதற்காக சில தீர்ப்புகள் இப்படிப் பட்ட நிகழ்ச்சிகள் குறித்து வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் கூறினேன். எனவே மாநிலங்களின் அவைத் தலைவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு செல்கின்ற அளவோடு இதை நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பரஜா : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், சபாநாயகர் அவர்கள் கொடுத்த தீர்ப்பு நல்ல தீர்ப்பு. முறைப்படி அனுப்புகிறார்கள். மிக முக்கியமான பிரச்சினையாகிய இதை இந்த அவையிலே விவாதிக்கக் கூடாது என்று சொல்கிற நேரத்திலே, அந்த அவைத் தலைவருக்கு அதை அனுப்புகின்ற நேரத்திலே அவர்கள் அதைப் பரிசீலிக்காமல் ஒன்றுமே செய்யாமல் இருக்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டால்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அனுப்புகிறோம். எதிர்காலத்தில் அப்படி ஆகிவிட்டால் என்ன ஆகும் என்பதையெல்லாம் சொல்வதற்கு இது நேரமில்லை.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் கொடுத்ததை யெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறேன். என்ன வேண்டும்?

திரு. எம். சுரேந்திரன் : என்னிடம் ஆதாரம் இருக்கிறது. சபாநாயகர் அவர்கள் இந்த உரிமைப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக தெரிவித்த கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு எந்தவிதமான அபிப்பிராய பேதமும் எனக்கு இல்லை. திட்டமிட்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு என்னிடத்தில் ஒரு ஆதாரம் இருக்கிறது. ஒரு கடிதம் லீடர் ஆப் தி பிரஜா சோஷலிஸ்ட் பார்டி என்று போட்டு ராஜமஹேந்திரியிலே முத்திரையிடப் பட்டு இருக்கிற தபால்—கையெழுத்து இல்லை—இருந்தாலும்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுரேந்திரன் அவர்கள் என்னுடைய அறையிலே அதைக் காட்டினார்கள். என்னிடத்திலே தாருங்கள் இந்த அவையிலே அதை அறிவிக்கலாமா இல்லையா என்பதைப் பற்றிச் சொல்லலாம் என்று நான் சொல்லியிருக்கும்பொழுது, அவர்கள் அதைப் பற்றி இந்த அவையிலே சொல்வது சரியல்ல. அறையிலே கொடுங்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தங்களுக்கு அளிப்பதற்காகத்தான் அதைப் பற்றிச் சொல்ல வந்தேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : நான் ஒரு உரிமைப் பிரச்சினை கொடுத்திருக்கிறேன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைத் தலைவரிடம் அவர் இங்கே வந்து அரை மணி நேரத்திற்குப் பிறகு திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் உரிமைப் பிரச்சினையென்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்ன கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பார்த்து விட்டுத்தானே சொல்ல முடியும்.

திரு. டி. மார்டின் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மாரிசாமி அவர்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எந்த விதியின் கீழ்?

1970 ஏப்ரல் 6]

திரு. டி. மார்டின் : 83-வது விதி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 83-வது விதியின்கீழ் உறுப்பினர்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எப்படி எழுப்ப வேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. எனவே 83-வது விதி என்று சொல்லிக் கொண்டு எழுந்துவிடக் கூடாது. எந்த விதி, எந்த மரபு மீறப்பட்டிருக்கிறது என்பதை முதலிலே சொல்லிவிட்டு, பிறகு விளக்கத்திற்கு போகவேண்டும்.

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாராளுமன்றத் திலே அதை அனுமதித்ததற்குப் பிறகு எந்தவிதமான உரிமைப் பிரச்சினையும் கொண்டுவந்தால் அந்தத் தலைவரை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : Please sit down.

இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல. எந்த விதி மீறப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டு வேண்டுமென்று சொன்னேன். அந்த அவையிலே பேசப்பட்டு அனுமதிக்கப்பட்ட காரணத்தால் அது சரி என்பதல்ல. அந்த அவையில் உறுப்பினர் பேசுகின்ற நேரத்தில், பேரவைத் தலைவர் கவனிக்காததாலோ அல்லது வேறு காரணங்களாலோ அவர் கவனத்திற்கு வராது இருந்திருக்கலாம். பேரவைத் தலைவரே ஒவ்வொருவர் பேசுவதிலும் இது இது உரிமை மீறிய நிகழ்ச்சி என்று கூறுவதில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவ்வாறு உரிமை மீறிய நிகழ்ச்சிகளைப் பேரவைத் தலைவரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரும்போது, அதிலே உரிமை மீறிய நிகழ்ச்சி இருக்கிறதா என்று தீர்ப்புக் கொடுக்கிறார். உறுப்பினர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலே உறுப்பினர் மார்ட்டின் அவர்கள் எழுப்பியது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஆகாது.

DR. H. V. HANDE : Arising out of what the hon. Member Thiru Martin said, already there is a privilege issue before the Hon. Chairman Rajya Sabha. In view of that will it be in order, if we communicate this matter subsequent to that? It is already in the jurisdiction of the Chairman, Rajya Sabha and he is seized of the matter. May be this might have escaped the notice of the Hon. Speaker. So will it be in order,.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. மாரிசாமி அவர்கள் பேசிய பேச்சின் மீது மாநிலங்களின் அவைத் தலைவர் உரிமைப் பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்ற செய்தி இதுவரை பேரவைத் தலைவருக்குத் தெரியாது. அப்படித் தெரிந்திருந்தாலும் கூட, அவர்கள் உரிமைப் பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நேரத்திலும் கூட, அவர்களுடைய மேலான கவனத்திற்கு நாம் கொண்டு வருவதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. நாம் செய்ய வேண்டிய கடமையை, இந்த மன்றம் செய்ய வேண்டிய கடமையைச் செய்திருக்கிறோம். இதிலே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

DR. H. V. HANDE : This should not go on like this. May be in the other House, Lok Sabha, something may come up later. That is why I say "kindly analyse the whole thing". If we go on raising issue like this, subsequently another issue viz., whether the Chairman here has got jurisdiction may be raised

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாநிலங்கள் அவையிலே மட்டுமல்ல, இந்த ராஜ்யத்திலேயே இருக்கும் வேறு ஒரு மன்றமாக இருந்தாலும், அல்லது வேறு ராஜ்யங்களிலே இருக்கக்கூடிய மன்றமாக இருந்தாலும், இந்த அவையில் இருக்கும் உறுப்பினர்களுக்கு மாசு கற்பிக்கும் முறையிலே, இந்த அவைக்கு இழுக்கு ஏற்படுத்தும் நிலையிலே மற்ற

414 இந்திய மாநிலங்கள் அவையில் திரு. எஸ். எஸ். மாரிசாமி
தமிழ் நாட்டு சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் சிலரைக் குறித்தப்
பேசியதாக வந்துள்ள செய்தி பற்றி

[பேரவைத் தலைவர்]

[1970 ஏப்ரல் 6]

அவைகளிலே பேசக்கூடாது. ஆகவே, முறைப்படி நாம் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளைத்தான் எடுத்திருக்கிறோம். எந்தக் கருத்தை எந்த அவையிலே கூறினாலும் அது அவையின் உறுப்பினர்களுக்கோ, அவைக்கோ இழுக்குத் தேடும் முறையில் இருக்கக் கூடாது. அப்படி இருந்தால் அது உரிமை மீறிய நிகழ்ச்சியாகும்.

திரு. எம். கரேந்திரன் : இந்த உரிமைப் பிரச்சினையை எழுப்பி இருப்பவர்களுக்கு மட்டும் இது உரிமைக் கேடான விவகாரம் அல்ல. இந்தச் சபையின் கருத்தைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன்.

(ஆ) நிலச் சீர்திருத்த மசோதா பேரவையில் அறிமுகம் செய்யப்படுமுன் டெல்லியில் திட்டக் குழுவின் ஆலோசனை பெறவும், குடியரசுத் தலைவர் சம்மதத்தைப் பெறவும் நிதி அமைச்சர் ஏற்பாடு செய்து குறித்தும், அதனால் மசோதாவின் இரகசியத் தன்மை காப்பாற்றப் படாதது குறித்தும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு உரிமைப் பிரச்சினையை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் மீது எழுப்பி யிருக்கிறார்கள். 31-ம் தேதி கொடுக்கப்பட்டது. அதை நான் படிக்கிறேன்.

The Hon'ble Minister has today chosen to seek the leave of this House to introduce the Tamil Nadu Land Reforms Bill, 1970.

The Hon'ble Minister while replying to the debate on 28th March 1970 on the supplementary demands for 1969-70 has said that an Officer of the State Government had gone to New Delhi to obtain the consent of the President for the draft Bill to give effect to the Government's decision to reduce the ceiling on land holding from 30 standard acres to 15 standard acres.

Rule 91 of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules authorises the Speaker to refer any Bill or amendment to the Governor or the President if notice is given of any motion in respect of a Bill or an amendment which in the opinion of the Speaker cannot be made except on the recommendations of the Governor or with the previous sanction of the President.

Only on the Bill being passed by the Assembly the same is sent by the Speaker to the Governor or the President as the case may be for his assent.

Articles 199 (4) and 200 of the Constitution of India also empowers the Governor or the President to declare or withhold his assent to any Bill only when it reaches them after having been passed by the Assembly.

Neither the Tamil Nadu Legislative Assembly rules nor the Constitution of India provide for a Bill of this House to be consented to by the Governor or the President as the case may be, even before notice is given of such motion in respect of such a Bill.

The Hon'ble Minister for Finance has chosen to refer the Tamil Nadu Land Reforms Bill 1970 to the President for his consent. This involves a gross breach of privilege of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules.

நிலச் சீர்திருத்த மசோதா பேரவையில் அறிமுகம் செய்யப் 415
படுமுன் டெல்லியில் திட்டக் குழுவிடம் ஆலோசனை பெறவும்,
குடியரசுத் தலைவர் சம்மதத்தைப் பெறவும், நிதி அமைச்சர்
ஏற்பாடு செய்தது குறித்தும், அதனால் மசோதாவின்
இரகசியத் தன்மை காப்பாற்றப்படாதது குறித்தும்

1970 ஏப்ரல் 6]

[பேரவைத் தலைவர்]

Further contra to the information given by the Hon'ble Minister for Finance that an officer of the State Government had gone to New Delhi to obtain the consent of the President for the draft Bill, two officials of the State Government viz. Thiru P. K. Nambiar, Revenue Secretary and Thiru S. Vadivelu, Joint Secretary of the Revenue (Law) Department have gone to Delhi.

The State Government Officers have had discussions with the Law Ministry and Planning Commission Officials on the proposal of the State Government to reduce the land ceiling from 30 standard acres to 15 standard acres.

The Planning Commission has no recognition or legal status according to the Constitution of India. It is only a recommendatory, and consultative body of and to the Central Government. As such the State Government can have nothing directly with the Planning Commission. But still the Officials of our State Government have had consultation with the Planning Commission at Delhi on the Land Reforms Bill 1970.

Nothing could have prevented the secrets of the Bill or the aspects of the various clauses of the Bill from being known or intimated to the people of Tamil Nadu from New Delhi. Whether this had taken place or not the secret of the Bill stands revealed to the Planning Commissions which is in gross violation of the Rules of Procedure of this House.

Before this House was taken into confidence other bodies have been intimated and consulted on the Bill. This should be deemed as a disrespect shown to this House and that the sovereign power of this House has not been respected by the Hon'ble Minister. The Hon'ble Minister has almost pledged our right to Delhi.

And hence, Sir, I move that you may be pleased to move this issue to the Committee of Privileges.

என்று எழுப்பியிருக்கிறார்கள். இதிலே எந்தவகையில் உரிமை மீறியிருக்கிறது என்று திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும். இதிலே கூறப்பட்டிருப்பதைத் தவிர வேறு ஏதாவது உறுப்பினர் அவர்கள் கூறப் போகிறார்களா?

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நான் கொடுத்திருப்பதுதான், வேறு ஒன்றும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதன் மீது நான் என்னுடைய தீர்ப்பையும் கூறிவிடுகிறேன்.

Clause 3 of Article 166 of the Constitution lays down that the Government shall make rules for the more convenient transaction of business of the Government of the State. Pursuant to the said provision the Government of Tamil Nadu have framed the Rules called the Tamil Nadu Government Business Rules which are Statutory Rules. These rules contain the procedure to be followed by the administrative departments in the case of proposals for legislation.

Rule 46 (a) of the said rules states that where the previous sanction of the President or the recommendation of the Governor is necessary for a Bill, the originating department shall obtain it.

416 நிலச் சீர்திருத்த மசோதா பேரவையில் அறிமுகம் செய்யப் படுமுன் டெல்லியில் திட்டக் குழுவிடம் ஆலோசனை பெறவும், குடியரசுத் தலைவர் சம்மதத்தைப் பெறவும், நிதி அமைச்சர் ஏற்பாடு செய்தது குறித்தும், அதனால் மசோதாவின் இரகசியத் தன்மை காப்பாற்றப்படாதது குறித்தும்

[பேரவைத் தலைவர்]

[1970 ஏப்ரல் 6]

The next stage, namely, the issue of notice of motion for introduction of a Bill to the Secretary to the Chamber or of the Legislature in which it is proposed to introduce the Bill, is contained in Rule 46 (b) which follows and does not precede the procedure laid down in rule 46 (a).

The provision in rule 91 of the Assembly Rules must be construed to clothe the Speaker with the power to decide whether a Bill or an amendment requires the recommendation of the Governor or the previous sanction of the President, as the case may be, and also to refer the Bill to the authority who has the power to grant the sanction, in case it has not been already obtained.

In point of fact, this provision relates more to the recommendation contemplated under rule 207 (1) and the recommendation contemplated under rule 207 (3) read with Article 199 of the Constitution in respect of a Money Bill and other Bills. It is significant that Article 199 (3) provides that the question whether a Bill is a Money Bill or not shall be decided by the Speaker and his decision shall be final.

Even for the introduction of a Money Bill, the recommendation of the Governor is necessary and the first requisite under Article 207. But in respect of the class of Bills which if enacted and brought into operation would involve expenditure from the Consolidated Fund of the State, the recommendation as provided in Article 207(3) is necessary only at the consideration stage and not at the introduction stage.

It is well to mention here that in respect of the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling) Act, Act 58 of 1961, recommendation for consideration and not for introduction was obtained. Further, the Bill was later reserved for assent of the President.

Further, Rules 42, 43 (2) and 43 (3) of the Business Rules, provide that the administrative department shall obtain the opinion of such officers and bodies, particularly of the Government of India, as it seems necessary on the draft Bill. if a Bill which is proposed to be introduced falls within the concurrent legislative field, or attracts the provision of clause (2) of Article 31 or clause (1) of Article 31-A of the Constitution.

From the above it follows that the procedure adopted in the case of the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill 1970, is in accord and conformity with the provisions of the Constitution and the business rules and is by no means a deviation from or violation of, any of them.

Therefore, there is no question of disclosure or leakage of the provisions of the Bill to any person or body before it is introduced in the House, much less any disrespect to the House in which it is introduced. Hence, the question of breach of privilege does not arise.

As regards the point that, whereas two officers went to the Government of India, the Hon. Minister said only one Officer went to the Government of India, there is no substance or force in this. These are administrative matters and are done in accordance with exigencies of service and hence the discrepancy is inconsequential and trivial, if any.

நிலச் சீர்திருத்த மசோதா பேரவையில் அறிமுகம் செய்யப் 417
படுமுன் டெல்லியில் திட்டக் குழுவிடம் ஆலோசனை பெறவும்
குடியரசுத் தலைவர் சம்மதத்தைப் பெறவும், நிதி அமைச்சர்
ஏற்பாடு செய்தது குறித்தும், அதனால் மசோதாவின்
இரகசியத் தன்மை காப்பாற்றப்படாதது குறித்தும்

1970 ஏப்ரல் 6]

[பேரவைத் தலைவர்]

ஆகவே இதற்கு நான் அனுமதி தர மறுக்கிறேன். தெளிவாகவே இருக்கிறது. விதிகளை வேண்டுமானால் படிக்கிறேன்.

The administrative department will obtain the opinions of such officers and bodies as it seems necessary on the draft Bill and submit the opinion received with a copy of the tentative draft bill to the Minister in charge.

If a Bill which is proposed to be introduced in the Legislature falls within the concurrent legislative field, the administrative department principally concerned shall, whenever possible, consult the administrative department of the Government of India dealing with the subject-matter of the Bill on the proposed legislation. Consultation with the Government of India shall also be necessary in cases where a Bill may seek to amend a law falling within the concurrent legislative field, even though such law applies only to the State of Madras. Such consultation should be made after the stage indicated in clause (1).

என்று தெளிவாகவே இப்படிப்பட்ட மசோதாக்கள் தயாரிப்பதற்கு முன்பு நம் மாநிலத்தில் உள்ள அத்துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் இந்தியாவிலுள்ள அந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளோடு அதற்குரிய மற்ற துறை அதிகாரிகளோடு கலந்து முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று நம் விதிகள் தெளிவாக இருக்கின்றன. ஆகவே, எந்தவிதமான முரண்பாடும் இல்லை. எந்தவிதமான உரிமை மீற்தலும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(இ) மாநிலங்கள் அவைத் தேர்தலில் இரு வாக்குகள் செல்லாதவை ஆகிவிட்டது பற்றி திரு. டி. மார்டின் பேசிய பேச்சு குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, திரு. அக்னிராஜ் அவர்கள் ஓர் உரிமைப் பிரச்சினையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதில் அவர்கள் கூறியிருப்பது—

On 31st March 1970 Thiru T. Martin, M.L.A., while rising on a point of order under Rule 83 of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules has *inter alia* stated as follows :—

கண்ணியமிக்க பேரவைத் தலைவர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். பல லட்சக்கணக்கான மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இருக்கிறோம்.. ராஜ்ய சபை தேர்தலில் 2 வோட்டுகள் செல்லாத வோட்டுகளாக ஆகிவிட்டன..... கண்ணியமான இந்தச் சபையிலே நாமெல்லாம் உறுப்பினர்கள். இரண்டு வோட்டுக்கள் செல்லாத வோட்டுக்களாகிவிட்டன. இதைப்பற்றி மக்கள் வோட்டுப் போடுவதற்குக் கூடத் தெரியாத நிலைமையிலே இரண்டு வோட்டுக்கள் ஆகிவிட்டன என்று பொதுமக்கள் பேசக்கூடிய நிலைமையிலே இந்தச் சட்டசபையினுடைய கௌரவத்தைப் பாதிக்கும் செயல் நடைபெற்று இருப்பதால் தாங்கள் அதைப்பற்றி விசாரணை நடத்தி இரண்டு வோட்டுக்கள்..... என்று முடித்திருக்கிறார்கள்.

The above statement is a gross reflection upon the conduct of the Hon. Speaker and the Members of this Hon. House and also lowers the dignity and prestige of the Members and also of the House in the eyes of the general public. By his statement the Member also indirectly attributes motives to the Hon. Speaker, Hon. Ministers and other

[பேரவைத் தலைவர்]

[1970 ஏப்ரல் 6]

Hon. Members of the House that they do not know even the procedure of voting in the election. Hence it is a contempt of the House and also a breach of privilege.

என்று ஓர் உரிமை மீறிய வழக்கை அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். அக்னிராஜ் : தலைவர் அவர்களே, திரு மார்டின் அவர்களுடைய இந்தப் பேச்சால் இங்கிருக்கிற 234 உறுப்பினர்களைப் பற்றியும் பொதுவான முறையில் ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் உள்ள பொதுமக்கள் இதை நம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் செய்திருப்பாரோ என்றதொரு அச்சமும் ஒரு பேச்சும் வரக்கூடிய அளவில் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். மேலும் வேண்டுமோ போடுவதில் செல்லுபடியாகக் கூடிய வோட்டுதான் போட வேண்டும் என்றில்லை. வோட்டுப் போடும் முழு உரிமையும் உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கிறது. செல்லுபடியாகாத வோட்டை யார் போட்டார்கள் என்று கண்டுபிடித்து விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்றும் கூட அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்த அளவில் அது இங்குள்ள ஒவ்வொரு உறுப்பினருடைய கௌரவத்தையும், இந்த சபையின் கண்ணியத்தையும், கௌரவத்தையும் பாதிக்கிற அளவில் உள்ள அந்தச் செயல், நம் கௌரவத்தையும் பாதிக்கும் வகையில் இருப்பதால் இதன் மீது தலைவர் அவர்களின் தீர்ப்பைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்.—திரு அக்னிராஜ் அவர்கள் எழுப்பியுள்ள உரிமைப் பிரச்சினை மீது நாளைக்கு என் முடிவைத் தெரிவிக்கிறேன்.

(ஈ) பேரவைத் தலைவரால் நீக்க ஆணையிடப்பட்ட சில பகுதிகளை “நவசக்தி” நாளிதழில் வெளியிட்டது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, சட்டப் பேரவை விதி 184-ன் கீழ் இப்பேரவையின் உரிமை மீறிய ஒரு காரியத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு கோ. பூவராகன், திரு வி. கே. கோதண்டராமன் ஆகியோர் என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். 4—1970 அன்று இப்பேரவையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு கரு. சீமைச்சாமி அவர்கள் பேசிய பேச்சின் ஒரு பகுதியைச் சபையின் நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கப்பட வேண்டும் என்றும், அப்பகுதிகள் பத்திரிகைகளிலும் வெளியிடப்படக்கூடாதென்றும் நான் அறிவித்திருந்தேன். அப்படி நீக்கப்பட்ட பகுதிகள் 5—4—1970 தேதியிட்ட “நவசக்தி” நாளிதழில் வெளியாகி இருக்கிறதென்றும், அது இந்த அவையின் உரிமையை மீறிய ஒரு நிகழ்ச்சி என்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் அறிக்கைகளில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர்.

அதுபற்றி சுருக்கமாகச் சொல்லும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

***திரு. கோ. பூவராகன் :** தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் பேசுகிற பேச்சுக்கள் இந்த மன்ற நடவடிக்கைகளுக்கும், இந்த மன்றத்தின் கௌரவத்திற்கும், கண்ணியத்திற்கும் குறைவு இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்ற மரபை நாம் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். அப்படி பேசும்போது சில சமயங்களில் தவறுதலாகப் பேசிவிட்டாலும் கூட அதை நடவடிக்கைக் குறிப்புகளிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்றும், அவைகள் பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்படக் கூடாது என்றும் தாங்கள் கட்டளை பிறப்பிக்கிறீர்கள். அதை மன்ற உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம். பத்திரிகைகளும் வெளியிடுவதில்லை.

இந்தக் குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சி, பாராளுமன்றத்தில் பேசியதுபற்றி உரிமைப் பிரச்சினை கொடுத்திருப்பது உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும். தலைவர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அப்படியிருந்தும் அதையொட்டி அன்றையதினம் இங்கு மிகவும் விரிவாகப் பேசும்போது இடையில்,

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

அவ்வாறு அந்தப் பேச்சுக்களை இந்த மன்றத்தில் பேசக் கூடாது, அது இம்மன்றத்தின் கௌரவத்தையும் கண்ணியத்தையும் உறுப்பினர்களுடைய கௌரவத்தையும் பாதிக்கும் அளவில் இருக்கிறது என்று எடுத்துத் தெரிவித்து, அதை குறிப்பேட்டிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டோம். தாங்களும் அதற்கு செவியாய்ந்து அந்தப் பகுதிகள் பத்திரிகைகளில் வரக்கூடாது என்றும் குறிப்பேட்டிலிருந்து அவை நீக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கட்டளையிட்டார்கள்.

ஆனால், அடுத்த நாள் பத்திரிகைகளும்—எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் என்று சொல்ல முடியாது, எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் வரவில்லை—ஒரு குறிப்பிட்ட பத்திரிகை, அந்தப் பத்திரிகை வேண்டுமென்றே இந்த மன்றத்தின் கௌரவத்தையும்—தலைவருடைய கௌரவத்தையும் கூட என்று சொல்லலாம்—பாதிக்கும் அளவில் சில பகுதிகளை வெளியிட்டிருக்கிறது. இம்மன்றத்தின் கௌரவம், தலைவரின் கௌரவம் மன்ற உறுப்பினர்களின் கௌரவம் எல்லாம் இந்தப் பத்திரிகை வெளியிட்ட வார்த்தைகளிலிருந்து மிக மிகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மிக இழிவாக அதையெல்லாம் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். தங்கள் கட்டளையை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டதாக, அதை பொருட்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. மிகப் பெரிய அளவில் “நவசக்தி” என்ற பத்திரிகையில், “50 ஆயிரம், லட்சம் ரூபாய் தருவதாக எம்.எல்.ஏ.-க்களிடம் சப்பிரமணியம் கோஷ்டி பேரம்” என்பதைப் பார்க்கிறபோது சிலர் கேட்கிறார்கள். எப்படி இவர்கள் மன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள், சட்டமன்றம் எவ்வாறு நடைபெறுகிறது என்ற அளவில், கீழ்த்தரமான நிலையில், சொல்லப்போல—அதைப்பற்றிக் சொல்லவேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன். பத்திரிகை தர்மத்திற்கு அப்பாற்பட்ட விதத்தில் ஒரு செய்தியை பிரசுரித்திருக்கிறார்கள்.

இதை உரிமைக்குழுவிற்கு அனுப்ப வேண்டும் என்பதைப் பற்றி விவாதிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். தாங்கள் கட்டளையிட்டதைப் பொருட்படுத்தாமல் இப்பத்திரிகை அதை வெளியிட்டிருக்கிறது. ஆகவே, தாங்களே தக்க அளவில் இப்படிச் செய்தியைப் பிறப்பித்த பத்திரிகையின் பொறுப்பில் இருக்கிறவர்களுக்கு தக்க தண்டனை கொடுக்கும் பொறுப்பு தங்களுக்கு உண்டு. அதைச் செய்வதற்குள்ள நிலையில் தங்களுக்கு அந்த உரிமையும் உண்டு. ஆகவே தாங்கள் இவ்வாறு மேலும் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறாத அளவில், தக்க முறையில் அதற்குரிய தண்டனையை அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: சார், நண்பர் திரு. சீமைச்சாமி அவர்கள் பேசியதைப்பற்றிக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி நான் ஒன்றும் எழுதிக் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் என்னுடைய பெயர் வந்திருக்கிறது. எப்படி வந்தது என்று தெரியவில்லை. இப்பொழுது நான் கொடுத்திருப்பது பாராளுமன்றத்திலே, ராஜ்ய சபையிலே திரு எஸ். எஸ். மாரிசாமி பேசியிருக்கும் பேச்சான அந்த உரிமைப் பற்றி நான் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறேன். இது சம்பந்தமாக நான் எழுதிக் கொடுக்கவில்லை. என் பெயர் எப்படி வந்தது என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள், இரண்டு “நவசக்தி”யைக் கொண்டுவந்து கொடுத்திருக்கிறீர்கள். கொடுத்திருப்பதிலே ஒரு நவசக்தியிலே மாரிசாமியின் நிகழ்ச்சி இருக்கிறது. இன்னொரு பத்திரிகை கொடுத்திருப்பதால் இந்தப் பிரச்சினையை எடுத்திருப்பீர்களோ என்று என் உதவியாளர் கருதி, உங்கள் பெயரைச் சேர்த்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உங்களுடைய பெயர் இந்த நிகழ்ச்சியில் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[1970 ஏப்ரல் 6]

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: 3-4-1970-ம் தேதிய நவசக்தியும், இன்றைய பத்திரிகை, 6-4-1970-ஆம் தேதிய நாத்திகம் ஆக இரண்டு பத்திரிகைகள் கொடுத்தேன். ஒருவேளை மாறிப் போயிருக்கலாம். இரண்டு பத்திரிகைகள்தான் கொடுத்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆக, இதிலே உங்கள் பெயர் இல்லை.

திரு. கோ. பூவராகன். அவர்கள் எழுப்பிய அந்தப் பிரச்சினை மீது என்னுடைய தீர்ப்பை நாளை அடுத்த நாள் தெரிவிக்கிறேன்.

(3) ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள்

(அ) கோவை — சோலையாற்று அணைக்கட்டில் நிலச்சரிவினால் தொழிலாளர்கள் சிலர் உயிரிழந்தும், சிலர் காயமுற்றதும் பற்றி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. எம். பூபதி அவர்களும், திரு. வை. சுவாமிநாதன், திரு. ஆர். கருப்பையா ஆகிய மூவரும் 1970-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 30-ம் தேதி அன்று கோவை சோலையாற்று அணைக்கட்டில் பல தொழிலாளர்கள் வேலை செய்த போது மண் சரிந்து சில தொழிலாளர்கள் உயிருடன் புதைப்பட்டதையும், பலர் காயமுற்ற விஷயத்தைப் பற்றி விவாதிக்க சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒற்றி வைக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது அரசினரின் அன்றாட நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்ட காரணத்தால் இதற்கு அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

(ஆ) திருவல்லிக்கேணியில் சாக்கடை சுத்தம் செய்யும்போது ஒரு கார்ப்பரேஷன் தொழிலாளி உயிரிழப்பும், இரு தொழிலாளிகள் மயக்கமுற்றதும் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. சி. கோவிந்தராசன் அவர்கள் சென்னை மைலாப்பூர் பீமண்ணப்பேட்டையைச் சேர்ந்த செல்லன் என்ற சென்னை கார்ப்பரேஷன் தொழிலாளி 3-4-1970 வெள்ளிக்கிழமை காலை திருவல்லிக்கேணி சவுரிமுத்து தெருவிலுள்ள சாக்கடையைச் சுத்தம் செய்ய இறங்கியபோது மயக்கமுற்று, பிறகு ஆஸ்பத்திரியில் இறந்ததும். அதேபோல் மற்றும் இரு தொழிலாளிகள் மயக்கமுற்று ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச் சென்றது குறித்ததுமான அவசரப் பொதுமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினையை விவாதிக்க வேண்டுமென்று ஓர் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதுவும் அரசின் அன்றாட நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்டு இருக்கிற காரணத்தால் அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

(4) அரசினர் தீர்மானங்கள்.

(அ) விதி 41 (3)ஐத் தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டுச் சட்டப் பேரவை விதி 244-ன் கீழ் நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“தமிழ் நாட்டுச் சட்டப் பேரவை நடைமுறை விதி 41 (3)-ன் கீழ், ‘ஒரே கூட்டத்தில் இரண்டிற்கு மேற்பட்ட காரியங்களைக் கொண்டுவரக் கூடாது’ என்ற விதியைத் தளர்த்த வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவைமுன் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, ஒரு மனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

1970 ஏப்ரல் 6]

(5) கவன ஈர்ப்பு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு சித்தன் அவர்கள் இருப்பிடத் தில் இல்லை. அடுத்து, திரு. சீமைச்சாமி அவர்கள்.

(அ) மதுரை, இராமநாதபுரம், நெல்லை மாவட்டங்களில் பருவமழை தவறியதும், துயர் தணிப்புப் பணிகள் துவங்குவது குறித்தும்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவையின் 41-வது விதியின் கீழ், கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கருடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன் :—

“மதுரை, இராமநாதபுரம், மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் பருவ மழை தவறியதால், மேற்படி மாவட்டங்களில் உடனடி பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் துவங்க வேண்டும்.”

திரு. என். வரதராஜன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவையில் 41-வது விதியின் கீழ் கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன் :—

“மதுரை, இராமநாதபுரம், மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் பருவ மழை தவறியதால், மேற்படி மாவட்டங்களில் உடனடி பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் துவங்க வேண்டும்.”

திரு. நா. சௌந்தர பாண்டியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவையின் 41-வது விதியின் கீழ் கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்:—

“மதுரை, இராமநாதபுரம், மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் பருவ மழை தவறியதால், மேற்படி மாவட்டங்களில் உடனடி பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் துவங்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, 1969-இல் மதுரையில் ஏனைய வட்டங்களுடன் திருமங்கலம், உசிலம்பட்டி, வேடசந்தூர் ஆகிய வட்டங்கள் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளாக அறிவிக்கப்பட்டன. இந்தப் பகுதிகளில் பெரும்பாலும் வேலை வாய்ப்பு சார்ந்த துயர் தணிப்புப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1970 ஜனவரியில், வேடசந்தூர் பகுதியில் உடனடியாகத் துயர் தணிப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முறையீடுகள் பெறப்பட்டன. வேடசந்தூர் பகுதியில் தக்காலிக் கடன்களாக வழங்குவதற்கு ரூபாய் ஒரு லட்சமும், குடிநீர்க் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கு இன்னொரு லட்சமும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. இதனைத் தொடர்ந்து மறுபடியும் புதிதாக வறட்சி ஏற்பட்டுள்ளதென்று. அதுவும் முக்கியமாகத் திருமங்கலம், உசிலம்பட்டி, வேடசந்தூர் ஆகிய வட்டங்களைக் குறிப்பிட்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரால் தெரிவிக்கப்பட்டது, கூடுதலாகத் துயர் தணிப்பு உதவியளிப்பது பற்றி வருவாய் வாரியத்துடன் கலந்தாலோசிக்கப்பட்டுப் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

1969-இல் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் முழுமையும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதென்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் பெரும்பாலும் வேலை வாய்ப்பு சார்ந்த துயர் தணிப்புப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 2.48 கோடியில் ரூ. 2.36 கோடி துயர் தணிப்பு ஏற்பாடுகளுக்காகச் செலவிடப்பட்டுள்ளது. மாநிலத்திலுள்ள ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகைகளில் இந்த மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்

[திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

[1970 ஏப்ரல் 6]

பட்ட தொகை இரண்டாவது உயர்ந்த அளவுத் தொகையாகும். 1970 ஜனவரியில், ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் பகுதியில் வறட்சி நிலை நிலவுவதாக முறையீடுகள் பெற்றதன் அடிப்படையில், தக்காலிக் கடன்கள் வழங்குவதற்காகவும், குடிநீர்க் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்காகவும், ரூ. 3 லட்சம் அளிக்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. இதனைத் தொடர்ந்து, ஸ்ரீ வில்லிப்புத்தூர், சாத்தூர், அருப்புக்கோட்டை, பரமக்குடி, சிவங்கை, திருப்பத்தூர், முதுகுளத்தூர் ஆகிய வட்டங்களின் பகுதிகளில் தொடர்ந்து வறட்சி நிலைகள் பற்றிச் செய்திகள் வந்துள்ளன ; துயர் தணிப்பு ஏற்பாடுகளுக்கான விரிவான செயற்குறிப்புகளை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அனுப்பியுள்ளார். மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளைத் தலைமைச் செயலாளர் இப்போது பார்வையிட்டு வந்து உள்ளார். இது குறித்து வருவாய்த் துறை வாரியத்தின் குறிப்புகள் வந்து சேர்ந்துள்ளன. இவை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இராதாபுரம் துணை வட்டம் நாங்குநேரி வட்டத்தில் இருக்கிறது. 1969-இல் இராதாபுரம் துணை வட்டம் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதியாக அறிவிக்கப் பட்டது. குடிநீர் வழங்குதல், சிறு பாசனம், சாலைப் பணிகள் போன்ற துயர் தணிப்பு வேலைகளுக்காக, இராதாபுரம் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு ரூ. 5-73 லட்சம் தொகை ஒதுக்கப்பட்டது. 1970 ஜனவரியில் இராதாபுரம் பகுதியில் இங்கும் அங்குமாகக் குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளிலும், சங்கரன் கோவில், கோவில்பட்டி, தென்காசி வட்டங்களில் சில பகுதிகளிலும் கரும் வறட்சி நிலை நிலவுவது பற்றிச் செய்திகள் வந்ததின் அடிப்படையில், அந்தப் பகுதிகளில் தக்காலிக் கடன்கள் வழங்குவதற்காகவும், குடிநீர்க் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தி வதற்காகவும் அரசு ரூ. 2-53 லட்சம் வழங்கியுள்ளது. இதனைத் தொடர்ந்து, திருநெல்வேலி, தென்காசி, நாங்குநேரி, ஸ்ரீவைகுண்டம், சங்கரன் கோவில் ஆகிய வட்டங்களில் சில பகுதிகளிலும், இராதாபுரம் பகுதியிலும் கூடுதல் துயர் தணிப்பு ஏற்பாடுகளுக்காக, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் செயற்குறிப்புகளை அனுப்பியுள்ளார். தலைமைச் செயலாளரும் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களை நேரிற் பார்வையிட்டுத் தாம் கண்டறிந்தவற்றைத் தெரிவித்துள்ளார். வருவாய்த் துறை வாரியத்தின் குறிப்புகளைப் பெற்றவுடன் அவற்றைப் பரிசீலித்தும் இது தொடர்பான உத்தரவுகள் மிக விரைவில் பிறப்பிக்கப்படும்.

மேற்கூறிய மூன்று மாவட்டங்களிலும், வறட்சியால் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளின் அரசுக் கடன்கள், நிலவரி நிலுவைகள் அனைத்தையும் வசூல் செய்வதை ஒத்திப் போடும் வகையில் உடனடித் துயர் தணிப்பு உதவி ஏற்கனவே அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அரசு நிலைமையை உன்னிப்பாகக் கவனித்து வருகிறது ; துயரம் நிலவும் பகுதிகளுக்கு. இவ்வரசு இயன்ற அளவு விரைந்து தன்னாலியன்ற உதவி அனைத்தையும் வழங்கும்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : தலைவரவர்களே, பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் நடந்து முடிந்துவிட்டது. இன்னமும் பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் தொடர்ந்து நடக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தக்காலிக் கடன்கள் 3 லட்சம், 4 லட்சம் போதாது. ஆகவே, தக்காலிக் கடன்களை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் அதிகமாக ஏற்பாடு செய்ய முன் வருவார்களா என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் அதைத்தான் சொன்னேன். இயன்ற அளவிற்கு அரசாங்கம் கவனிக்கும்.

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே மிகக் கடுமையான பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள வேடசந்தூர், பாளையம், உசிலம் பட்டி, திருமங்கலம், திண்டுக்கல் போன்றவைகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுதுதான் வேடசந்தூர், பாளையம் ஆகிய இரண்டு பிளாக்குகளுக்குத்

1970 ஏப்ரல் 6] [திரு. என். வரதராஜன்]

தான் நீங்கள் கொடுக்க இருக்கும் கடன் ஒற்றிவைப்பு என்று அனுமதித்து இருக்கிறார்கள். உசிலம்பட்டி, திருமங்கலம், பழனி வட்டங்களில் உள்ள பகுதிகளிலும் கடனை ஒற்றிவைக்கவும், நில வரியை வஜா செய்யவும் நிவாரண வேலைகளுக்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டால்தான் அந்த வட்டாரத்திலுள்ள மக்கள் வாழ முடியுமென்ற நிலையிருக்கிறது. அதற்காக உடனடியாக அரசாங்கம் உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படுகின்றன. கடன்கள், நிலவரி எங்கெங்கு கொடுக்க முடியாமலிருக்கிறதோ ஆங்காங்கு கலெக்டர்கள் உசிதம் போல் செய்யலாம். நிலைமைகள் உண்மையாக உறுப்பினர்கள் கூறும் வண்ணம் இருக்குமேயானால், கண்டிப்பாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் எந்தவிதமான ஆயாசமும் அடையத் தேவையில்லை, அச்சப்பட வேண்டிய தேவை யில்லை. எங்கே இந்தமாதிரி உண்மையான நிலைமைகள் இருக்கின்றனவோ அங்கேயெல்லாம் அரசாங்கம் பரிவோடு கவனிக்கிறது என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(ஆ) குமரி மாவட்டம். குளச்சல் நகரில் மீனவர்கள், வீடுகள் தீக்கிரையாகி, வீடின்றி தவிப்பது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. எம். சி. பாலன் அவர்களும், திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் அவர்களும் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஓர் அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தைக் கொண்டு வருவார்கள்.

திரு. எம். சி. பாலன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, சட்டப் பேரவையின் 41-வது விதியின்கீழ் கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்:—

“குமரி மாவட்டம், குளச்சல் நகரில் உள்ள 156 மீனவர்கள் வீடுகள் 18—3—1970 அன்று தீக்கிரையாகி வீடிழந்து தவிப்பது பற்றி.”

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, சட்டப் பேரவையின் 41-வது விதியின்கீழ் கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்:—

“18—3—1970 அன்று குமரி மாவட்டம், குளச்சல் நகரில் உள்ள 156 மீனவர்கள் வீடு தீக்கிரையாகி வீடிழந்து தவிப்பது பற்றி”

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், கல்குளம் தாலுக்காவில், குளச்சல் கிராமத்தில் 19—3—1970 அன்று தீவிபத்து ஒன்று ஏற்பட்டது. அதில் 101 வீடுகளும், 5 பண்டக சாலைகளும் தீக்கு இறையாகின. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பொருள் சேதம் சுமார் ரூ. 1,00,200-க்கு சற்று அதிகமாகும் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. உயிர்ச் சேதமில்லை. ஆனால் சில பன்றிகளும், வாத்துகளும் தீவிபத்தில் மாண்டன. தலா ரூ. 80 வீதம் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு நிவாரண உதவி அளிக்கப்பட்டது. மொத்தம் வழங்கப்பட்ட தொகை ரூ. 8,080 ஆகும். தலா பாதிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் தலா 2 படி வீதம் அரசாங்க கையிருப்பிலிருந்து ரூ. 289.74 மதிப்புள்ள அரிசி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. எம். சி. பாலன் : தலைவரவர்களே, இதே போன்று இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் மேல்மணக்குடி கிராமத்தில் 10 வீடுகள் தீக்கு இறையாகி எரிந்து விட்டன. அந்த வீடுகளில் கிட்டத்தட்ட ரூ. 10,000-க்கு

[திரு. எம். சி. பாலன்]

[1970 ஏப்ரல் 6]

மேல் மதிப்புள்ள வலைகள் வைத்திருந்தார்கள் என்று கணக்கிட்டு அங்கு இருக்கக்கூடிய மீனளத் துறை மூலமாகவும் அங்கே இருக்கின்ற கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாகவும் அந்த ரூ. 10,000 அவர்களுக்கு மானியமாக தரப்பட்டது. அதே போல இந்த மீனவர்களுக்கும் ரூ. 1 லட்சத்திற்கு மேல் இழப்பு ஏற்பட்டிருப்பதன் காரணமாக அங்கே இருக்கின்ற மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்களின் வாயிலாக மானியமாக இல்லாவிட்டாலும் கடனாக வாவது தருகின்ற உத்தேசம் இந்த அரசிற்கு உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்த அரசு என்று சொன்னால், அப்போது கொளச்சலில் தேர்தல் காலமாக இருந்தது, அந்தக் காலத்தில் இருந்த அரசு, அப்படிச் செய்தது என்று சொல்லி விடுவார்கள். ஆனால் பிறர் சொல்லுகிறார்களோ சொல்லவில்லையோ, நாம் செய்ய வேண்டிய நியாயமான காரியங்களை செய்ய வேண்டியது தான். இது தேர்தல் இல்லாத காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவிற்கு கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு நிதி நிலை இருக்கிறது, எந்த அளவிற்கு வசதி இருக்கிறது என்பதை உத்தேசித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன யோசனையை பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, கொளச்சலில் ஏற்பட்ட தீ விபத்தில், தீயை அணைப்பதற்கான தீ அணைக்கும் படை நாகர்கோவிலி லிருந்து வந்ததாகவும், அது வர காலதாமதம் ஏற்பட்டதாகவும், அதன் விளைவாக போதுமான தீ அணைக்கும் படை வருவதற்கு இல்லாத காரணத் தால் கோளத்தில், திருவனந்தபுரத்தில் இருக்கக்கூடிய தீ அணைக்கும் படையை வரவழைத்து அந்த தீயை அணைத்ததாகவும், ஆகவே தான் கூடுதலான நஷ்டம் ஏற்பட்டதற்கு காரணம் என்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே இனிமேலாவது அந்த பிராந்தியத்தில் இந்த மாதிரியான விபத்துக்களை தடுப்பதற்கு மார்த்தாண்டத்திலோ அல்லது தக்கனையிலோ ஒரு தீ அணைக்கும் படையை நிறுவ வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இது நல்ல யோசனை. இதை பரிசீலிக்கலாம்.

(இ) குமரி, நெல்லை மாவட்டங்களில், புதிய ரயத்வாரி சட்டப்படி நான்கு ஆண்டுகளுக்கும் சொத்து வரி வசூல் செய்யப்படுவதால் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இடுக்கண் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. எம். சி. பாலன் அவர்களும், திரு. க. மு. கதிரவன் அவர்களும் ஓர் அவசர பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்கள்.

திரு. எம். சி. பாலன் : சட்டப் பேரவையின் 41-வது விதியின் கீழ், குமரி மாவட்டத்திலும், நெல்லை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த செங்கோட்டையிலும் புதிதாக அமுல் நடத்தப்படும் ரயத்வாரி சட்டப்படி கடந்த நான்கு ஆண்டுகளுக்கும் சேர்த்து வரி வசூலிக்கப்படுவதால் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இடுக்கண் பற்றிய அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. கா. மு. கதிரவன் : சட்டப் பேரவையின் 41-வது விதியின் கீழ் குமரி மாவட்டத்திலும், நெல்லை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த செங்கோட்டையிலும் புதிதாக அமுல் நடத்தப்படும் ரயத்வாரி சட்டப்படி கடந்த நான்கு ஆண்டுகளுக்கும் சேர்த்து வரி வசூலிக்கப்படுவதால் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இடுக்கண் பற்றிய அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

குமரி, நெல்லை மாவட்டங்களில், புதிய ரயத்வாரி சட்டப்படி 42⁵
நான்கு ஆண்டுகளுக்கும் சொத்து வரி வசூல் செய்யப்படுவதால்
விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இடுக்கண் குறித்து

1970 ஏப்ரல் 6]

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Speaker, Sir, The Tamil Nadu Transferred Territory (Ryotwari Settlement) Act, 1964 (Tamil Nadu Act 30 of 1964), came into force in the Transferred Territories of Kanyakumari district and Shencottah taluk in Tirunelveli district on 18th November 1964. The total area to be settled both in Kanyakumari district and Shencottah taluk in Tirunelveli district is 505.92 sq. miles. Out of this, settlement was already introduced in an extent of 206.84 sq. miles during the faslis 1377 and 1378 and the remaining area is proposed to be settled by 1380.

Under section 10 of the Tamil Nadu Act 30 of 1964, every landholder shall, for the fasli year commencing on the 1st July 1964 and for each subsequent fasli, be liable to pay to the Government in respect of his land the assessment under the ryotwari settlement effected under this Act.

The hardships alleged to be caused by the application of Act 30 of 1964 are being examined. Final orders will be passed shortly.

திரு. எம். சி. பாலன் : தலைவரவர்களே, இன்னும் பல பகுதிகளில் செட்டில்மெண்டு முடியவில்லை. அந்த பகுதியில் இன்னும் பட்டா விநியோகம் செய்யப்படவில்லை. குமரி மாவட்டத்திலே இருக்கிற விவசாயிகள் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக எவ்வளவோ கஷ்டத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். அதற்குப் பிறகு கடந்த நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒன்றுபோல சேர்த்து அவர்களிடம் ரயத்துவாரி அடிப்படையில் வரி வசூலிக்கப்படுவதால் அவர்கள் ரொம்ப சிரமத்திற்கு, ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த கடந்த 4 ஆண்டுகளுக்கான வரிகளை தள்ளுபடி செய்துவிட்டு, பட்டா விநியோகிக்கப்பட்ட பிறகு அவர்களிடம் ரயத்துவாரி அடிப்படையில் வரி வசூலிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் கஷ்டகாலமாக இருக்கிறது என்று. கஷ்டங்கள் இருக்கலாம் ஆனால் அவர்கள் சொல்லுவது யோசனையை ஏற்றுக் கொள்ளடாலும் சிரமங்கள் இருக்கத்தான் இருக்கும். நான்கு ஆண்டுகளுக்கு கொடுப்பது கஷ்டம் என்பது உண்மையாகவே இருக்கலாம். ஆனால் இதை எல்லாம் ஏற்கனவே செய்துவிட்டுப் போய் விட்டார்கள். நாங்கள் எவ்வளவோ இது கூடாதென்று எல்லாம் சொன்னோம் என்று இப்போது வேண்டுமானால் நமது பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கேட்கிற களை தவிர அப்போது நடந்து விட்டன. எப்படியோ! நாமும் புதிது. அதிக வரி சேர்ந்து விட்டன. நான்கு ஆண்டுகள் என்பதிலே சிரமங்கள் இருக்கலாம். எந்த அளவிற்கு சிரமங்களை குறைக்கலாம் என்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமே தவிர, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலன் அவர்கள் சொல்லுகிறபடி தள்ளுபடி செய்கிறது என்ற யோசனை தேர்தல் காலங்களிலே மக்களைப் பார்த்து சொல்லுவதற்கு கவர்ச்சியாக இருக்கலாமே தவிர, வாக்காளர்கள் கேட்கிற நேரத்தில் வாக்காளர்கள் சர்க்கார் கஜானா இருக்கவேண்டும் என்பதையும் மனதிலே கொண்டால் நல்லது.

***திரு. க. மு. கதிரவன் :** தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் செங்கோட்டை தாலுக்காவில் உள்ள மக்கள் கேரளாவில் இருக்கின்ற சட்டப்படி அங்குள்ள நிலங்களுக்கு அக்கிரகல்சரல் இன்கம்டாக்ஸ் இதுவரையில் கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த முறையில் பார்த்தால் ஏறத்தாழ ரூ. 3,000 வருமானம் உள்ளவர்கள் அக்கிரகல்சரல் இன்கம்டாக்ஸ் கட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ரூ. 4,000-க்கு அதிகமாக வருமானம் உள்ளவர்கள்தான் இங்கே அக்கிரகல்சரல் இன்கம்டாக்ஸ்

426 குமரி, நெல்லீல மாவட்டங்களில், புதிய ரயத்வாரிச் சட்டப்படி நான்கு ஆண்டுகளுக்கும் சேர்த்து வரி வசூல் செய்யப்படுவதால் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இடுக்கண் குறித்து

[திரு. க. மு. கதிரவன்]

[1970 ஏப்ரல் 6]

கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் ஒரே பகுதியைச் சார்ந்த மக்கள், அந்த பகுதி மக்களுக்கு அதிகமாக அகரிகலசரல் இன்கம் டாக்ஸ். அதே சமயத்தில் நில வரியும் அதிகமாக வசூலிக்கப்படுகிறது, இந்த ரயத்துவாரி திட்டப்படி. இந்த ரயத்துவாரி திட்டம் வந்த நேரத்தில் இதே நிலயமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களும், சபாநாயகராக இருக்கக்கூடிய அவர்களும் இதே சட்ட மன்றத்தில் அதை ஆதரித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் நினைவு கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆதரித்தோம். வாஸ்தவம் தான். சில விஷயங்களை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம், சில விஷயங்களை எதிர்க்கிறோம். ஆனால் நடந்தது முன்னாலே, அதை ஏற்றுக்கொண்டு நிறைவேற்ற முயற்சிக்கிறோம். அது ரொம்ப கெடுதலாக இருந்தால் கைவிடுகிறோமே தவிர 10 வருடம் கழித்து அது தேவையற்றது என்றால் விட்டு விடலாம். அந்த மாதிரி முறையிலே சட்ட அமைச்சர் அவர்களும், நானும், மற்றவர்களும் பேசினோம். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அந்த நிலம் இங்கே சேர்ந்திருக்கிறது. அதனால் சில கெடுதல் இருக்கிறது. நன்மைகளும் பல இருக்கின்றன. அதை எடுத்து சொல்லுவ தில்லை. அந்த நிலங்கள் திருவாங்கூர்-கொச்சியிலிருந்து இங்கு சேர வேண்டுமென்று அந்த மாவட்டத்தில் போராட்டம் நடத்தினார்கள். அந்த போராட்டத்தில் எத்தனையோ பேர்கள் சிறைச்சாலைக்கு போனார்கள். அடக்கு முறைக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் தமிழ் மண்ணிலே இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு உணர்ச்சிகரமான போராட்டம். அதன் விளைவாக அந்த நிலம் கேரளத்திலிருந்து இந்த பகுதியிலே சேர்ந்தது. இம்மாதிரி மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்ற நேரங்களில் தொந்தரவுகள் ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட தொந்தரவுகளை களைவதற்கு கண்டிப்பாக இந்த அரசு மிகுந்த பரிவு உணர்ச்சியோடு நடந்துகொள்ளும். திருவாங்கூர்-கொச்சியில் உள்ள தமிழகத்தோடு இணைந்த செங்கோட்டை பகுதி குமரி மாவட்டத்தில் சேரவேண்டும் என்பதற்காக தங்களுடைய உள்ள பூர்வ மான ஆதரவையும், மற்ற எல்லாவற்றையும் செய்துகொடுத்த ஒரு கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கிற நிலைமையில் அந்த மக்கள் இங்கு சேர்ந்ததினால் தங்களுக்கு கெடுதல் விளைந்துவிட்டது என்று எண்ணக் கூடிய நிலைமைக்கு இந்த அரசு விட்டுவிடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். கி. பாலன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாவட்டத்தில் ரயத்வாரி சட்டம் எப்படி கொண்டுவரப்பட்டது என்பதை பேரவைத் தலைவர் அவர்களும், நிதி அமைச்சர் அவர்களும் அறிவார்கள். இந்த நான்கு ஆண்டுகளுக்கும் சேர்த்து விதிக்கப்படுகிற, வசூலிக்கப்படுகிற இந்த வரியை இன்னும் இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்குள்ளே கட்டிவிட வேண்டும் என்ற தவணையையாவது இந்த அரசு குறைக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நான் முன்பே சொன்னேன். இந்தக் கஷ்டங்களைக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கலாம், அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் சொல்லமுடியும். திரும்பத் திரும்ப சபாநாயகர் சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால் நான்கு ஆண்டு என்பதை ஒவ்வொரு ஆண்டாக குறைத்துக் கொண்டே வருவதுபோல தோன்றுகிற யோசனை சொல்வது நல்ல யோசனை அல்ல. மாண்புமிகு பாலன் அவர்கள் இதைச் சற்று யோசனை செய்யவேண்டும். இருந்தாலும், வரி விதிப்பி லுள்ள கஷ்டங்களைக் குறைப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த அரசு மற்றவர்களைக் காட்டிலும் பரிவு உணர்ச்சியோடு, மிக நன்றாக இதைக் கவனிக்கும் என்பது மாண்புமிகு நாகர்கோவில் உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரியும்.

1970 ஏப்ரல் 6]

(ஈ) மாதவரம் பால் பண்ணையிலுள்ள புட்டியில் பால் அடைக்கும் தொழிற்சாலைப் பகுதிக்கு ஏற்பட்ட சேதமும், உதிரிப் பாகங்கள் கிடைக்காமையால் சுகாதாரமற்ற நிலையில் பால் வழங்கப்பட்டது குறித்து.

DR. H. V. HANDE : I call the attention of the Hon. Minister for Food and Commercial Taxes to a matter of urgent public importance, namely, the damage to the parts of the bottling plant at Madhavaram Milk Project and the non-availability of spare parts for immediate repair which has resulted in the milk being distributed in cans under unhygienic conditions.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : There are at present three U.D.E.C. Bottling Units at the Madhavaram Central Dairy. Two of them were purchased in 1963 when they had a capacity of bottling 6,000 bottles an hour. The effective capacity of these two machines has however been reduced considerably because of the wear and tear for 7 years. The third bottling unit has a capacity of 4,000 bottles an hour and was purchased in 1969.

These bottling machines have to handle 50,000 bottles in 5 hours during each shift, and so, if any one of the units has to be stopped for essential repairs or servicing, there is some dislocation in the bottling of milk.

Since the UDEC machines are imported units, there is difficulty in getting spares as and when needed. In the earlier years, some spares were imported, but it is found increasingly difficult, expensive and time-consuming to import spares now—especially because this type of machine is itself outdated in the international market.

Recently one of the older bottling units had to be opened up for complete check and overhauling. This necessitated the distribution of milk to some depots in cans for about 5 days from the 16th to 20th March.

Since the import of spares required for the old units would take time, the department has made arrangements to get some of the essential items locally fabricated. Simultaneously action is being taken to import some of the parts which are difficult to fabricate locally. I am glad however to inform the House that despite these difficulties in keeping the two old units in working condition, the department has restored the supply of milk in bottles to all depots after the 25th of March. Only double-toned milk which has all along been supplied in cans with taps, continues to be sent in cans.

DR. H. V. HANDE : Sir, the Hon. Minister has replied that the particular plant is out-moded and it is very difficult to get spare parts. There are still two plants functioning, on the same model. Will it be possible for Government to :—

(a) keep some spares readily.

(b) whether it is possible to see that new plants which are not out-moded and which belong to the current model, are got and installed so that milk production does not suffer under any circumstances in future?

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : We are making arrangements to import spare parts.

[1970 ஏப்ரல் 6]

(உ) பரம்பிக்குளம் ஆளியார் திட்ட வேலைகள் முடிவடைவதால், அங்கு வேலை செய்யும் தொழிலாளருக்கு மாற்று வேலைகள் கொடுப்பது குறித்து

திரு. இ. ராமசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பரம்பிக்குளம் -ஆளியார் திட்ட வேலைகள் முடிவடைகின்ற தறுவாயில் இருப்பதாலும், பொதுப்பணித் துறையில் வேலை செய்து வரும் தொழிலாளர்கள், வேலை இழக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுமோ என்ற பயமும் பீதியும் தொழிலாளரிடம் ஏற்பட்டுள்ளதாலும் தொடர்ந்து திட்டப் பகுதியில் வேலை கொடுக்கவோ, அல்லது மாற்றுத் திட்டத்தில் வேலை கொடுப்பது பற்றிய அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, பரம்பிக்குளம் ஆளியார் திட்டத்தில் சுமார் 700 “நிரந்தரமற்ற வேலை நிதியில் ஊதியம் பெறும்” ஊழியர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் புல்டோசர், ஸ்கிரேப்பர், ரோலர், தண்ணீர் லாரி முதலியவற்றை இயங்கும் பணியையும், பராமரிக்கும் பணியையும் கவனிக்கின்றனர். மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் கல் அணைக்கு சாரம் அமைத்தல், இயந்திரங்களையும் சாமான்களையும் ஓர் இடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும் அன்றாட வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். மீதமுள்ளவர்கள் அநேகமாக சில்லறை மேற்பராவை வேலைகளை கவனிக்கும் மேஸ்திரிகளும் தலைமைக் கூலிகளும் ஆவர்.

பரம்பிக்குளம்-ஆளியார் திட்டத்தில் ஒரு சிறு பகுதி வேலையைத் தவிர அனேகமாக எல்லா வேலைகளும் முடிவடைந்துவிட்டன. கால்வாய் வேலைகள் முடிவடைந்து விட்டன. ஆளியார் அணை, திருமூர்த்தி அணை, மலைக் கால்வாய், தூனக்கடவு அணை, பரம்பிக்குளம் அணை ஆகியவற்றில் வேலைகள் முடிவடைந்துவிட்டன. தற்போது வேலை நடைபெற்று வரும் சோலையார் அணை வேலைகள் இவ்வாண்டு ஜூலை மாதத்தில் முடிவடையும். சமீபத்தில் துவக்கப்பட்ட நீரார் திட்டம் மிகச் சிறிய திட்டமாகும். இதற்கு ஒரு சில “வேலை நிதியின் ஊதியம் பெறும்” ஊழியர்களே போதுமானது. மேல் நீரார் திட்டத்திலிருந்து வெட்டி இருக்கும் சுரங்க வேலை ஒப்பந்தக்காரரின் மூலம் செய்ய இருப்பதால் இதற்கு அதிகப்படியான “வேலை நிதியின் ஊதியம் பெறும்” ஊழியர்கள் தேவைப்படவில்லை.

பெருவாரிப்பள்ளம் அணை வேலைகள் பாதி முடிவடைந்து விட்டன. மீதி வேலைகள் கேரள அரசின் ஒப்புதலுக்கு பின்தான் துவக்கப்படும்.

இனிமேல் துவக்க வேண்டிய மிகப் பெரிய வேலையான கீழ் நீரார் அணைத் திட்டம் கேரள அரசுடன் ஒப்பந்தம் செய்த பிறகு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். இதற்கு இன்னும் கொஞ்சம் காலமாகலாம்.

தற்போது உள்ள நிலையில், இவ்வாண்டு ஜூன், ஜூலையில் சோலையார் அணை வேலைகள் முடிவடைந்ததும், “வேலை நிதியின் ஊதியம் பெறும்” ஊழியர்களை” குறைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். மண் வாரி இயந்திரங்கள், மற்ற இயந்திரங்களை இயக்கும் இயக்குநர்களும் பராமரிப்பவர்களும் அந்த இயந்திரங்களுடன் கடாது, இராமா நதி போன்ற திட்டங்களுக்கு அனுப்பப்படுவார்கள்.

இத்திட்டத்திலுள்ள சில மேஸ்திரிகளையும், தலைமைக் கூலிகளையும் புதிதாக எடுக்க இருக்கும் திட்டங்களுக்கு மாற்றலாம். ஆயினும் பெரும் பகுதி வேலை ஆட்கள் வேலை இழக்க நேரிடும். இவர்களுக்கு தொழிற்சாலை சட்டப்படி முன் அறிவிப்புடன் நஷ்ட ஈடு அளிக்கப்படும். கீழ் நீரார் திட்டம் பெருவாரிப்பள்ளம் திட்டம் ஆகியவைகளுக்கு கேரள அரசு ஒப்புதல் அளித்து, வேலைகள் துவக்கப்பட்டால் அநேகமாக பெரும்

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

பகுதி வேலையாட்களுக்கு இத்திட்டத்தில் தொடர்ந்து 2 முதல் 4 ஆண்டுகள் வேலை அளிக்கலாம். அப்படி இல்லையெனில் வேலையாட்களை மற்ற புதிய திட்டங்களுக்கு மாற்றுவது ஓரளவே சாத்தியமாகும். புதிதாக எடுத்துக்கொள்ளும் திட்டங்களில் கூடிய வரையில் புதிய தொழிலாளிகள் சேர்க்கப்படுவதில்லை. பூர்த்தியடையும் திட்டங்களிலிருந்துதான் இப் புதிய திட்டங்களுக்கு தொழிலாளர்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். மேற்கூறியபடி பரம்பிக்குளம்—ஆளியாறு திட்டத்தில் அமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர்களில் இயந்திர இயக்குநர்களும் பராமரிப்பவர்களும் மற்ற புதிய திட்டங்களுக்கு மாற்றப்படுவர்.

கேரள அரசின் ஒப்புதல் பெற்று கீழ் நீரார், பெருவாரிப்பள்ளம் வேலைகள் துவக்கப்பட்டால் ஒழிய, இவ்வாண்டு ஜூலைக்குப் பின் பரம்பிக்குளம்—ஆளியாறு திட்டத்தில் சிறிதளவு வேலையே மீதி இருக்கும். ஆகவே, இத் திட்டத்திலுள்ள மேஸ்திரிக்களையும் தலைமைக் கூலிகளையும், கூலி வேலையாட்களையும் இவ்வாண்டு ஜூன், ஜூலைக்குப் பிறகு வேலை நீக்கம் செய்ய வேண்டிய அவசியமேற்படுகிறது.

இது தவிர, இப்படி வேலை நீக்கம் செய்யப்படுகிற ஊழியர்களில் பெரும்பகுதியினருக்கு மாற்று வேலை கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. நீரார் திட்டத்தில் வேலை கொடுப்பதற்கான சூழ்நிலை இருக்கிறது. தலைமைப் பொறியாளர் மூலம் இந்த ஒப்பந்தக்காரர்களிடத்தில் நம்மிடம் பணிபுரிந்து வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட ஊழியர்களுக்கு முதல் இடம் கொடுத்து எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கூடுமானவரை வேலை நீக்கம் செய்யப்படுபவர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இ. ராமசாமி : பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, சிறுபான்மையார் வேலை இழக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால், அவர்களுக்கு அரசு போக்குவரத்துத் துறையில், தகுதி வாய்ந்த டிரைவர், சூபாவைசர் மேஸ்திரி போன்றவர்களை கிளார்க் போன்ற வேலைகளுக்கு போக்குவரத்துத் துறையிலும், இன்னும் பொது சுகாதாரத் துறையிலும் எடுத்துக்கொள்ள பரிசீலித்து தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதே திட்டப் பகுதித் துறையில் இல்லாவிட்டாலும், வேறு பொது சுகாதாரத் துறை, போக்குவரத்துத் துறைகளில் எடுத்துக்கொள்ள அரசு பரிசீலிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

முற்பகல்
11-00

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நான் கொடுத்திருக்கும் அறிவிப்பு பொதுப்பணித் துறை சம்பந்தமானது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேறு பொது நலத்துறை, போக்குவரத்துத் துறை பற்றிய விளக்கத்தைப் கேட்கிறார்கள். அந்த விளக்கத்தைக் கொடுக்க இயலவில்லை. ஆனாலும் நான் முன்பே கூறியபடி, வேலை நீக்கம் செய்யப்படுபவர்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவு. அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்கள் பற்றியும் ஒப்பந்தக்காரர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் நிலை இருப்பதாகச் சொன்னேன். ஆகவே, உறுப்பினர் அச்சம் அடையத் தக்க அளவுக்கு நிலை இருக்காது என்று தெரிவிக்கிறேன்.

(4) அரசினர் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) பேரவை அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்.

THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIAN : Mr. Speaker, Sir, under Rule 21 (3) of the Legislative Assembly Rules, I move that item III—Government Resolutions— and item (2) in IV— Government

[Thiru V. R. Nedunchezian]

[1970 ஏப்ரல் 6]

Motions—be taken up before item II—Government Bills, and that the order of Bills in item II—Government Bills—be refixed as follows :—

(1) The Tamil Nadu Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1970.

(2) The Tamil Nadu Sales of Motor Spirit Taxation (Second Amendment) Bill, 1970.

(3) The Tamil Nadu General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1970.

(4) The Tamil Nadu Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Bill, 1970.

(5) The Tamil Nadu Additional Sales Tax Bill, 1970.

(6) The Tamil Nadu Electricity Duty (Amendment) Bill, 1970.

(7) The Tamil Nadu Panchayats (Amendment), Bill, 1970.

(8) The Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1970.

(9) The Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(6) அரசினர் தனித் தீர்மானங்கள்.

(அ) வெளியூர் பேருந்துகளுக்கு வரி வீதத்தை உயர்த்துவது குறித்து.

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : Sir, I move—

“ That the following draft of a rule to be issued by the State Government under sub-section (1) of section 17 of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931), amending Schedules II and III to the said Act, be approved as required by sub-section (3) of the said section.

DRAFT RULE.

In exercise of the powers conferred by sub-section (1) of section 17 of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931), the Governor of Tamil Nadu hereby makes the following amendments to Schedules II and III to the said Act.

AMENDMENTS.

(1) In the said Schedule II, in clause (a) of sub-item (iii) of item 4,—

(a) for the entries—

“ (1) Does not exceed 270 Kilometres	50.00	65.00
(2) Exceeds 270 Kilometers	55.00	70.00”

The following entries shall be substituted, namely :—

“ (1) Does not exceed 270 Kilometres	60.00	75.00
(2) Exceeds 270 Kilometres	65.00	80.00”

(b) in the proviso for the figures “ 55 ”, the figures “ 65 ” shall be substituted ;

970 ஈப்ரல் 6] [Thiru S. J. Sadiq Pasha]

2. In the said Schedule III in clause (c) of item 4, for the entries—

“(1) Does not exceed 270 Kilometres	6.67	20.00	8.67	26.00
“(2) Exceeds 270 Kilometres	7.34	22.00	9.34	28.00”

The following entries shall be substituted, namely :—

“(1) Does not exceed 270 Kilometres	8.00	24.00	10.00	80.00
“(2) Exceeds 270 Kilometres	9.00	27.00	11.33	34.00”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஆ) அனுமதிக்கப்பட்ட எடை பாரத்திற்கு மேல் பொருள்கள் ஏற்றிச் செல்லும் பார வண்டிகளிடமிருந்து கூடுதல் வரி வசூலிப்பது குறித்து.

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : Mr. Speaker, Sir, I move—

That the following draft of a rule to be issued by the State Government under sub-section (1) of section 17 of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931), amending Schedules II and III to the said Act, be approved as required by sub-section (3) of the said section.

DRAFT RULE.

In exercise of the powers conferred by sub-section (1) of section 17 of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931), the Governor of Tamil Nadu hereby makes the following amendments to Schedules II and III to the said Act.

AMENDMENTS.

(1) In the Schedule II,—

(a) item (m) under the sub-heading “3. Goods Vehicles” shall be relettered as item “(l)”:

(b) for the item (l) under the sub-heading “3. Goods Vehicles” in column (1) and the entries relating thereto in columns (2) and (3), the following items and entries shall be substituted, namely:—

	RS.	P.	RS.	P.
“(l) Vehicles exceeding 10,500 Kgs. but not exceeding 12,000 Kgs. in weight, laden.	850	00	1,275	00
“(m) Vehicles exceeding 12,000 Kgs. but not exceeding 12,500 Kgs. in weight, laden.	900	00	1,350	00
“(n) Vehicles exceeding 12,500 Kgs. but not exceeding 13,000 Kgs. in weight, laden.	950	00	1,425	00
“(o) Vehicles exceeding 13,000 Kgs. but not exceeding 13,500 Kgs. in weight, laden.	1,000	00	1,500	00
“(p) Vehicles exceeding 13,500 Kgs. but not exceeding 14,000 Kgs. in weight, laden.	1,050	00	1,575	00

[Thiru S. J. Sadiq Pasha]

[1970 ஏப்ரல் 6]

(q) Vehicles exceeding 14,000 Kgs. but not exceeding 14,500 Kgs. in weight, laden.	1,100 00	1,650 00
(r) Vehicles exceeding 14,500 Kgs. but not exceeding 15,000 Kgs. in weight, laden.	1,150 00	1,725 00
(s) Vehicles exceeding 15,000 Kgs. in weight laden.	(the rates specified in item (r) plus Rs.50 for every 500 Kgs. or part thereof in excess of 15,000 Kgs.)	(the rates specified in item (r) plus Rs. 75 for every 500 Kgs. or part thereof in excess of 15,000 Kgs.)"

(c) in item (t) as so relettered under the sub-heading "3. Goods Vehicles" for the sub-item (xi) in column (1) and the entries relating there to in columns (2) and (3), the following sub-items and entries shall be substituted, namely :—

	RS.	P.	RS.	P.
"(xi) For each trailer exceeding 10,500 Kgs. but not exceeding 12,000 Kgs. in weight, laden.	450	00	675	00
(xii) For each trailer exceeding 12,000 Kgs. but not exceeding 12,500 Kgs. in weight, laden.	500	00	750	00
(xiii) For each trailer exceeding 12,500 Kgs. but not exceeding 13,000 Kgs. in weight, laden.	550	00	825	00
(xiv) For each trailer exceeding 13,000 Kgs. but not exceeding 13,500 Kgs. in weight, laden.	600	00	900	00
(xv) For each trailer exceeding 13,500 Kgs. but not exceeding 14,000 Kgs. in weight, laden.	650	00	975	00
(xvi) For each trailer exceeding 14,000 Kgs. but not exceeding 14,500 Kgs. in weight, laden.	700	00	1,050	00
(xvii) For each trailer exceeding 14,500 Kgs. but not exceeding 15,000 Kgs. in weight, laden.	750	00	1,125	00
(xviii) For trailers exceeding 15,000 Kgs. in weight, laden.	(the rates specified in item (xvii) plus Rs. 50 for every 500 Kgs. or part thereof in excess of 15,000 Kgs.)		(the rates specified in item (xvii) plus Rs. 75 for every 500 Kgs. or part thereof in excess of 15,000 Kgs.)"	

(2) In the said Schedule III—

(a) item (l) under the sub-heading "3. Goods Vehicles" shall be relettered as item (s) ;

1970 ஏப்ரல் 6]

[Thiru S. J. Sadiq Pasha]

(b) for item (k) under the sub-heading "3. Goods Vehicles" in column (1) and the entries relating thereto in columns (2) to (5), the following items and entries shall be substituted, namely :—

	RS.	P.	RS.	P.	RS.	P.	RS.	P.
"(k) Vehicles exceeding 10,500 Kgs. but not exceeding 12,000 Kgs. in weight, laden.	127	00	381	00	191	00	572	00
(l) Vehicles exceeding 12,000 Kgs. but not exceeding 12,500 Kgs. in weight, laden.	135	00	405	00	203	00	608	00
(m) Vehicles exceeding 12,500 Kgs. but not exceeding 13,000 Kgs. in weight, laden.	142	00	426	00	213	09	639	00
(n) Vehicles exceeding 13,000 Kgs. but not exceeding 13,500 Kgs. in weight, laden.	150	00	450	00	225	00	675	00
(o) Vehicles exceeding 13,500 Kgs. but not exceeding 14,000 Kgs. in weight, laden.	157	00	471	00	236	00	707	00
(p) Vehicles exceeding 14,000 Kgs. but not exceeding 14,500 Kgs. in weight, laden.	165	00	495	00	248	00	743	00
(q) Vehicles exceeding 14,500 Kgs. but not exceeding 15,000 Kgs. in weight, laden.	172	00	516	00	258	00	774	00
(r) Vehicles exceeding 15,000 Kgs. in weight, laden.	(the rates specified in item (g) plus Rs. 7 for every 500 Kgs. or part thereof in excess of 15,000 Kgs.)		(the rates specified in item (g) plus Rs. 21 for every 500 Kgs. or part thereof in excess of 15,000 Kgs.)		(the rates specified in item (g) plus Rs. 12 for every 500 Kgs. or part thereof in excess of 15,000 Kgs.)		(the rates specified in item (g) plus Rs. 36 for every 500 Kgs. or part thereof in excess of 15,000 Kgs.)"	

(c) in item (s) as so relettered, under the sub-heading "3. Goods Vehicles" for the sub-item (xi) in column (1) and the entries relating thereto in columns (2) to (5), the following sub-items and the entries shall be substituted, namely :—

	RS.	P.	RS.	P.	RS.	P.	RS.	P.
"(xi) For each trailer exceeding 10,500 Kgs. but not exceeding 12,000 Kgs. in weight, laden.	94	00	282	00	141	00	423	00

அனுமதிக்கப்பட்ட எடை பாரத்திற்கு மேல் பொருள்கள்
ஏற்றிச்செல்லும் பார வண்டிகளிடமிருந்து
கூடுதல் வரி வசூலிப்பது குறித்து

[Thiru S. J. Sadiq Pasha]

[1970 ஏப்ரல் 6]

	Rs. P.	Rs. P.	Rs. P.	Rs. P.
(xii) For each trailer exceeding 12,000 Kgs. but not exceeding 12,500 Kgs. in weight, laden.	98 00	294 00	147 00	441 00
(xiii) For each trailer exceeding 12,500 Kgs. but not exceeding 13,000 Kgs. in weight, laden.	102 00	306 00	153 00	459 00
(xiv) For each trailer exceeding 13,000 Kgs. but not exceeding 13,500 Kgs. in weight, laden.	106 00	318 00	159 00	477 00
(xv) For each trailer exceeding 13,500 Kgs. but not exceeding 14,000 Kgs. in weight, laden.	110 00	330 00	165 00	495 00
(xvi) For each trailer exceeding 14,000 Kgs. but not exceeding 14,500 Kgs. in weight, laden.	114 00	342 00	171 00	513 00
(xvii) For each trailer exceeding 14,500 Kgs. but not exceeding 15,000 Kgs. in weight, laden.	118 00	354 00	177 00	531 00
(xviii) For trailers exceeding 15,000 Kgs. in weight, laden.	(the rates specified in item (xvii) plus Rs. 4 for every 500 Kgs. or part thereof in excess of 15,000 Kgs.)	(the rates specified in item (xvii) plus Rs. 12 for every 500 Kgs. or part thereof in excess of 15,000 Kgs.)	(the rates specified in item (xvii) plus Rs. 6 for every 500 Kgs. or part thereof in excess of 15,000 Kgs.)	(the rates specified in item (xvii) plus Rs. 18 for every 500 Kgs. or part thereof in excess of 15,000 Kgs.)

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

திரு நா. காகிராமன் : என்னுடைய திருத்தம் ஒன்று இருக்கிறது. “மொபைல் ஈட் பல்களுக்கு டாக்ஸ் அதிகப்படுத்துவது பற்றிய அரசினர் தீர்மானத்திற்கு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது நிறைவேற்றிப் போய்விட்டதே. திருத்தம் என்னிடம் முன்னதாகவே கொடுக்கப்படவில்லையே. அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேறிவிட்டது. அவையிலாவது என் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும்.

1970 சப்ரல் 6]

(7) நடைமுறைக் கேள்வி.

ஓர் தீர்மானம் முன்மொழியப்பட்ட பிறகு அதை வாக்குக்கு விடுவதற்கு முன் உறுப்பினரின் கருத்தைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பு அளிக்காதது குறித்து.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தீர்மானம் வந்தவுடனேயே, அங்கத்தினர் களைப் பார்த்து, திருத்தம் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று கேட்கவேண்டும். அப்படிக் கேட்கவேயில்லையே. எடுத்தவுடனேயே ஓட்டுக்கு விட்டு விட்டீர்கள். It is out of order; I am raising a point of order, Sir. தீர்மானம் வந்தவுடனேயே திடீரென்று ஓட்டுக்குப் போட்டுவிட்டால், எப்படி? திருத்தங்கள் இருக்கின்றனவா என்று கேட்டிருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கு நடைமுறை தெரியும். முன்பாகவே அறிவிப்புக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அறிவிப்பே கொடுக்கவில்லையே. திருத்தங்கள் இருக்கின்றனவா என்று கேட்பது வழக்கம் கிடையாது. திருத்தம் இருந்தால், முன்சுட்டியே அறிவிப்புக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்திருந்தால், அதை அவையில் கேட்கவேண்டும். இல்லீஸ் என்றால் வழக்கமில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ரெஸல்யூஷன்கள் நேற்று ராத்திரித் தான் வந்து சேர்ந்தன. எப்பொழுது படிக்கிறது? ஒரு நல்ல முறைக் காகச் சொல்லுகிறேன். நல்லது என்று சொல்லுகிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : I rise on a point of order not on the ruling but on the procedure that has been followed. When the Minister in-charge moves that the resolution be approved or that the Bill be passed it is not as if the Speaker should straightway say "Those who are for it please say 'Aye' and those who are against, please say 'No' The Speaker must look at the faces of the Members and see whether any member wants to take part in the general discussion. There need not be any amendment given to the motion. But the Members may be willing to participate in the general discussion. Even that privilege has been denied. The Speaker does not look at the faces of the Members. What you have done is right and I am not questioning your ruling. I am only speaking about the procedure that will have to be followed. It is rudimentary courtesy that you look at our faces.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு வினாயகம் கூறிய கருத்தில் நான் மாறுபடவில்லை. பொதுவாக இப்படிப்பட்ட தீர்மானங்களுக்கு திருத்தங்கள் கொடுப்பது, பேசுவது என்பது குறைவு. இப்படி 10 திருத்தங்கள் வந்தால் ஏதாவது ஒன்றிரண்டில் பேசுவது, விவாதம் வைத்துக்கொள்வது, திருத்தங்கள் கொடுப்பது எது முக்கியமானது என்று பார்த்துக் கொடுப்பது பழக்கம். அதுதான் நடைமுறையில் வழக்கம். இதுவும் நடைமுறையில் இருக்கிறது. ஆகவே, நேருக்கு நேராகக் கேட்கவேண்டும் என்பது இல்லை.

Thiru K. VINAYAKAM : If the Member wants to speak, you cannot deny it, is it not?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேச விரும்பினால் மறுப்பதற்கில்லை சிலவற்றிற்கு விவாதம் வருகிறது. சிலவற்றிற்கு இல்லை.

4. அரசினர் தீர்மானங்கள் (தொடர்ச்சி).

(இ) தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்திற்கு ஒரு சமயத்தில் கடனாக நூறு கோடி ரூபாய் இருக்கலாம் என்ற மாநில அரசின் செயற்குறிப்பு ஏற்படுத்தல் குறித்து.

THE HON. THIRU O. P. RAMAN : Mr. Speaker, Sir, I move....

"That the proposal of the State Government under sub-section (3) of section 65 of the Electricity Supply Act, 1948 (Central Act LIV of

436 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்திற்கு ஒரு சமயத்தில் கடனாக நூறு கோடி ரூபாய் இருக்கலாம் என்ற மாநில அரசின் செயற்குறிப்பு ஏற்கப்படுதல் குறித்து

[Thiru O. P. Raman]

[1970 ஏப்ரல் 6]

1948) to fix the maximum of amount which the Tamil Nadu Electricity Board may, at any time, have on loan under sub-section (1) of the said section as hundred crores of rupees, be approved."

MR. SPEAKER : The motion is before the House for discussion.

DR. H. V. HANDE : Mr. Speaker, Sir, it would have been better if the Minister had told us what exactly prompted the Ministry to increase the loan amount from 70 crores to 100 crores. If my memory is correct, in the course of the past six years the amount has been increased from 35 crores to 100 crores. If my guess is correct, this increase is to enable the Government to expedite the rural electrification programme. This House has not been taken into confidence as to what exactly this increased amount is for. I assume that it is for rural electrification. In this context, I want to bring out one particular point which, I think, is very pertinent, namely, the need on the part of the Government to reduce the charge for pumpsets and keep it at the same old rate. The Hon. Chief Minister said in his statement that the rate would be reduced to nine paise per unit. But the rate has been reduced only for wells with a depth of 75 feet and more. But there are a number of wells which are not so deep. There has been an agitation all over the State for retaining the rate at 8½ paise. A number of Members are absent and they are away considering this problem. A number of mass petitions have also been sent. They have been saying that this particular relief does not at all satisfy them and that it does not touch even the fringe of the problem. Is the Hon. Minister going to concede the request of a vast number of ryots, as there is a great deal of unrest in the rural parts of Tamil Nadu? Has the Electricity Board the machinery to spend these one hundred crores, as there should be a perfect blueprint for giving power connections to the pumpsets in the rural parts of Tamil Nadu? Will the target set forth become the physical target? Though this is a resolution approving the proposal of the Government, one hundred crores is very, very frightening, and the House would like to know how exactly this amount is going to be spent.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஓரிரு விளக்கத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். மின்சாரக் கட்டணத்தை ஒரு பைசா குறைத்திருக்கிறோம். இதன் காரணமாக சுமார் 1½ லட்சம் கிணறுகளுக்குப் பயன் கிடைக்கும் என்று கருதுகிறேன். முன்பு பத்து பைசா என்று நிர்ணயித்ததை இப்பொழுது ஒரு பைசா குறைத்து இருப்பதால் இது விவசாயிகளுக்கு நன்மையை உண்டாக்கும் என்று கருதுகிறேன். இந்தக் குறைப்பு போதுமானதல்ல, இன்னும் குறைக்க வேண்டுமென்று விவசாயிகள் கேட்கிறார்கள். கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், சேலம், தர்மபுரி மாவட்டங்களிலே இருக்கின்ற கிணறுகளின் ஆழம் சுமார் 100 அடி, 150 அடி, 200 அடி, 250 அடி என்ற அளவில் இருக்கின்றன. இவைகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்க வேண்டுமென்றால் புள் ஸ்பீட் மெஷின் வைக்க வேண்டும். இதற்கு அதிகமாகச் செலவாகிறது. எனவேதான் இப்பேர்ப்பட்ட இடங்களில் இருப்பவர்களுக்கு ஏதாவது சலுகை செய்ய வேண்டுமென்ற காரணத்தினால்தான் மின் கட்டணக் குறைப்பு செய்திருக்கிறோம். இதையேதான் விவசாயிகளும் தங்களுடைய விண்ணப்பத்தில் சொன்னார்கள். சராசரி 75 அடி ஆழமுள்ளதாக தமிழ்நாட்டில் சுமார் 4½ லட்சம் கிணறுகள் இருக்கின்றன. இவைகளில் சுமார் 1½ லட்சம் கிணறுகள் இந்த மின் கட்டணக் குறைப்பினால் பயன் அடைகின்றன. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் மட்டும் சுமார் 60 ஆயிரம் கிணறுகளுக்கு இந்தச் சலுகை இருக்கிறது. இந்த மின்சாரக் கட்டணக் குறைப்புத் திட்டத்தை எல்லா உறுப்பினர்களும் நமது எதிர்க் கட்சித்தலைவர் அவர்களும் கூட பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

இ. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்திற்காக ஒரு சமயத்தில் கடனாக நூறு கோடி ரூபாய் இருக்கலாம் என்ற மாநில அரசின் செயற்குறிப்பு ஏற்கப்படுதல் குறித்து.

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

இரண்டாவதாக, மின்சார வாரியம் 70 கோடி ரூபாய் கடன் வாங்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டதை இப்போது 100 கோடி ரூபாய் கடன் வாங்கலாம் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரபோர்டின் அசெட்ஸ் 360 கோடி ரூபாய் இருக்கிறது. 360 கோடி ரூபாய் அசெட்ஸ் இருக்கும் போது 100 கோடி ரூபாய் கடன் வாங்கினால் எந்த விதமான பொருளாதார சிக்கலும் வந்துவிடாது என்று கருதுகிறோம். இந்தக் கடன் சிறப்புத் திட்டத்திற்காக மட்டும் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. கிட்டத்தட்ட 62 கோடி ரூபாய்க்கு நாம் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய நிலுவைகள் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்திடம், எல்.ஐ.சி. யிடம் வாங்கிய கடன், அந்தக் கடன்களுக்கான வட்டி போன்றவைகளுக்காக 62 கோடி ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. ஆகவேதான் நாம் 70 கோடி ரூபாய் கடன் வாங்கலாம் என்பதை மாற்றி 100 கோடி ரூபாய்க்குக் கடன் வாங்கலாம் என்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

மற்றும் கிராமப்புறங்களில் மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கத்திலே கிராமப் புறங்களிலே மின் இணைப்பு செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்திருக்கிறோம். அந்த அளவிலேதான் 70 கோடி ரூபாய் என்பதை 100 கோடி ரூபாய் கடன் என்ற அளவில் உயர்த்த முடிவு செய்திருக்கிறோம் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : தலைவர் அவர்களே, இப்போது எப்படி பணத்தை விநியோகம் செய்வீர்கள்? எந்த எந்தத் திட்டம் போட்டிருக்கிறீர்கள்? இன்றைக்கு கிராமப்புறத்திற்கு மின்சார இணைப்பு போட்டிருக்கிறீர்கள். எந்தெந்த அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள்? ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா? இப்படி கடன் வாங்கிக்கொண்டே போனால் எந்த நிலையில் அது கொண்டுவரப்படும்? ஒவ்வொரு ஆண்டும் 10 கோடி, 20 கோடி என்று உயர்த்திக்கொண்டே போனால் என்ன ஆவது, முதலில் 40 கோடி, 50 கோடி என்ற அளவில் இருந்தார்கள். அப்போது கணம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் இருந்தார்கள். இந்த ஆறு ஆண்டுக் காலத்தில் 60 கோடி ரூபாய் உயர்ந்து இருக்கிறது. பழைய கடன், பழைய கடனுக்கு வட்டி, இரண்டும் சேர்ந்து மொத்தக் கடன் இப்படியாக போய்க்கொண்டிருந்தால் ஃபைனான்ஷியல் ஸ்டெபிலிட்டிக்கும் ஆபத்து ஏற்படாதா? இதிலே பொருளாதார நிபுணர்களைக் கலந்துகொண்டு எந்தவிதமான ஆபத்தும் இல்லையென்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டாமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். மின்சார போர்டிற்கு அசெட்ஸ் 360 கோடி ரூபாய் இருக்கிறது. 360 கோடி ரூபாய் அசெட்ஸ் இருக்கும் போது 100 கோடி ரூபாய் கடன் வாங்குவதிலே எந்தவிதமான பொருளாதார சிக்கலும் நேர்ந்துவிடாது என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறோம். இதிலே லீகல் அட்வைஸ் கேட்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். நாம் கடன் எழுப்ப அனுமதி கேட்கிறோமே தவிர, கடன் கொடுக்கப் போவதில்லை. நாம் 70 கோடி ரூபாய் கடன் வாங்கலாம் என்று திட்டமிட்டோம். பிறகு இன்னும் பத்து இருபது கோடிகளைக்கேட்டு, தனித் திட்டங்களைப் போடலாம் என்று திட்டமிட்டோம். இருக்கின்ற அதிகாரிகளை வைத்தே திட்டங்களைப் போடலாம் என்று இருக்கிறோம். சில நேரங்களில் கிராமப்புறங்களிலே மின் இணைப்புக் கொடுப்பதிலே நல்ல இலாபகரமாக இல்லை. பம்பு செட் போடும்போதுதான் லாபம் வருகிறது. தமிழ்நாடு முழுவதிலும் ஒரு லட்சம், ஒன்றரை லட்சம் கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்புக்கொடுக்கின்ற வகையில் கணிசமாக வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அரசினர் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

[1970 ஏப்ரல் 6]

8. அரசினர் மசோதாக்கள்.

(அ) தமிழ்நாடு 1970-ஆம் ஆண்டு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய பண்டிகை விடுமுறைகள்) திருத்த மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 6/1970.)

* மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய பண்டிகை விடுமுறைகள்) திருத்த மசோதா* (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 6/70) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவரும்போது, நான் முதலிலே ஒரு மகிழ்ச்சியான செய்தியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னால், தொழிலாளர்களுக்காக ஒரு ஆக்கபூர்வமான ஒரு செயலைச் செய்திருக்கிறது. நமது மாற்றந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதன் முதலாக மே தினத்திற்கு விடுமுறை தந்து, “மேதினி போற்றுகிற மே தினத்தை” உழைப்பாளர் விடுமுறை நாளாக, தொழிலாளர் விடுமுறை நாளாக விடப்பட வேண்டுமென்ற வேண்டுகோள் விடுத்தார். இந்த அரசு ஆண்டுக்காண்டு இந்த மே தினத்தை விடுமுறை நாளாக விடப்பட வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் மூலமாகக் கொடுத்திருக்கிறது. இந்த மேதின விடுமுறையைச் சட்டபூர்வமாக ஆக்கவேண்டுமென்று இன்றைய முதல்வர் நமது கலைஞர் அவர்களும், எனக்கு முன்னால் இந்தத் துறைக்குப் பொறுப்பேற்றிருந்த மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்களும், நமது கல்வியமைச்சர் அவர்களும், நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்களும் இந்தக் கோரிக்கையை வலியுறுத்தி இன்றைக்குச் சட்டமாகக் கொண்டுவரப்பட இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாகத் தொழிலாளர்களுக்கு ஏறக்குறைய ஆண்டில் பொதுவிடுமுறை நாட்கள் 8 ஆக இருந்தது 9 நாட்களாக உயரக்கூடிய வழிவகை இருக்கிறது. ஜனவரி 26-ம்தேதி, ஆகஸ்ட் 15-ம்தேதி, அக்டோபர் 2-ம் தேதி ஆகிய மூன்று நாட்களை தேசிய விடுமுறை நாட்கள் என்றும், இதைத் தவிர 5 நாட்கள் பண்டிகை விழா நாட்கள் என்றும் ஆக மொத்தம் 8 நாட்கள் என்று ஏற்கெனவே இருக்கிற சட்டத்தின் மூன்று வது பிரிவு விளக்கமாகக் கூறுகிறது. இதை, நாம் இப்பொழுது தேசிய விடுமுறை நாட்களை நான்கு நாட்களாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். அதாவது, ஜனவரி 26-ம் தேதி, ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதி, அக்டோபர் 2-ம் தேதி என்று இருந்தவைகளோடு மே 1-ம் தேதியையும் இணைத்து, தொழிலாளர்களுக்கு நான்கு நாட்கள் தேசிய விடுமுறை நாட்கள் என்றும், இதைத் தவிர பண்டிகை விழா நாட்கள் 5 என்றும், ஆக மொத்தம் 9 நாட்கள் விடுமுறை என்று கிடைக்க வழி செய்திருக்கிறோம். இதன் மூலமாகத் தொழிலாளர் சமுதாயம் மகிழ்ச்சியடையும், இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்கும் என்று கருதுகிறேன்.

ஆனால் முதலாளிகள் தரப்பு சில வாதங்களையும் மன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லலாம். இந்தக் கோரிக்கை நீண்ட விரிவான வகையில் நமது தொழிலாளர் நல ஆய்வுக் கூட்டங்களில் எடுத்து வைக்கப்பட்டு, அவர்களாலும் ஓரளவு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டே சட்டமாகவருகிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் பல நிர்வாகங்கள் நாம் குறிப்பிட்டதற்கும் அதிகமாகவே விடுமுறை அளித்து வருகிறார்கள். மெட்ரஸ் பாக்கஸ் நிர்வாகத்தில் 10 நாட்களும், அசோக் லே லண்டன் நிர்வாகத்தில் 12 நாட்களும், இந்தியா பிஸ்டன் 14 நாட்களும், விம்கோ 15 நாட்களும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தைத் தமிழ்நாட்டில் உள்ள தொழில் அதிபர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள், இதில் கண்ட 9 நாட்களுக்கும் விடுதலை தருவார்கள் என்றே நம்பி அரசு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறது.

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

மற்றொன்று. இந்தச் சட்டத்தினால் ஏற்கனவே அதிக நாட்கள் விடுமுறை பெற்று வருகிறவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்களா என்கிற சந்தேகம் வரும். இந்த மசோதாவில் 11-வது பிரிவு ஏற்கனவே வழங்கப்பட்ட விடுமுறை தினங்கள் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெளிவாகக் குறிக்கிறது. ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதனை வரவேற்று 1970-ம் ஆண்டு மே முதல் தேதி முதல் மேதினி போற்றுகிற மே தின விடுமுறை அளிக்க வகை செய்யும் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு ஆ. கு. சுப்பையா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது தமிழக அரசு தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு மே தினத்தன்று விடுமுறை வழங்க வேண்டுமென்று இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பதற்காக நான் என் கட்சியின் சார்பில் ஆதரித்து இதைப் பாராட்டுகிறேன்.

உலகத் தொழிலாளர்கள் ஒருகாலத்திலே அடிமைப்பட்டு இருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லாம் சிகாகோ நகரில் ஒன்றுசேர்ந்து மேதின விடுமுறை வேண்டும், 24 மணி நேரமும் உழைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்ற கோரிக்கை எழுப்பி ஒரு பிரகடனத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். பெரிய கிளர்ச்சிகள் எல்லாம் நடந்து—ஸ்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் தங்கள் இன்னுயிர்களை அர்ப்பணித்து—மே தினத்தைப் பெற்றார்கள்.

இந்த மேதினச் சிறப்பை நமது தமிழக அரசும் நன்கு உணர்ந்து தொழிலாளர்களுக்கு அந்தத் தினத்தில் விடுமுறை அளிக்க சட்டமே கொண்டுவந்திருப்பதற்கு நான் பாராட்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் 7 மசோதாக்கள் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுருக்கமாகப் பேசவேண்டும்.

திரு ஆ. கு. சுப்பையா : படித்தவர்கள் ஒரு சாதி, உடல் உழைப்பால் பாடுபடுகின்ற தொழிலாளர்கள் ஒரு சாதி என்கிற பாகுபாடின்றி இந்த மே தினத்தில் எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து கொண்டாட—இனி அரசாங்கமே மே தினத்தைக் கொண்டாட பெருவிழா ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றும். கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் இரண்டு சாரார்களிடையேயும் உள்ள மனக்கசப்பு போக, சமரச சூழ்நிலை ஏற்பட வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று சொல்லி என் கட்சியின் சார்பில் இதை வரவேற்று முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, it is too late to say anything about the desirability of enjoying May Day as a holiday and it has come to stay and it is going to be there. My objection to this Bill is that this Bill can control only registered establishments, that is, any establishment which comes under labour laws only can enjoy this holiday with pay. But what is the provision made in the Bill regarding unregistered establishments where a large number of labourers are working and there are also a large number of such unregistered establishments. What provision is made in this Bill to compel those unregistered shops to declare May Day as holiday with pay. That is the only objection I have got against this Bill.

DR. H. V. HANDE : Sir, on behalf of our Party I wish to state that it is a good thing that we have decided to give a holiday and celebrate it as May Day or by any other name. But a particular principle should be laid down for the celebration of these holidays. For instance, we celebrate Ayudha Pooja where we worship the tools used by us or for that matter by the workers. Whatever profession to which we may

[Dr. H. V. Hande]

[1970 ஏப்ரல் 6]

belong, it has been the custom in Tamil Nadu to celebrate that particular day by worshipping the tools used by us and that is the philosophy that is followed so far as our State is concerned. In connection with the holiday on May Day, I wish to point out that whenever we celebrate the May Day, we should see that no political twist is given to it as far as possible. In this particular context I also want to point out that a couple of years ago I and Thiru N. V. Natarajan when he was not a Minister discussed how best to celebrate the May Day and then it was decided that it should be purely a non-political affair and no political slogans should be raised on behalf of any political party. Now that the Government have proposed in the Bill to declare a holiday on May Day, they will think of ways and means to celebrate this day on behalf of the Government and the representatives of all political parties will definitely be invited and the representatives of our party also will definitely be invited.

But in this connection, I wish to point out that a couple of years ago there was a procession organised by an all-party committee to celebrate Viet Nam Day and the volunteers wore badges and there was also a meeting to celebrate that Day. But, here I also want to point out that as far as workers are concerned they are above political parties. It is not as though only a political party is interested in workers. We are also interested in workers but we also want that increased employment potential should be created. Somebody may raise a slogan but our slogan may be different. Our policy is that it is only by increasing the employment potential we can increase opportunities for employment of more workers. A mere improvement of the rights of the workers will not reduce the unemployment problem.

The employees should be able to press demands arising in the course of employment. But some leaders have brought in the 'Viet Nam Slogan'. That may be the particular philosophy of a particular section. My contention is this. My request to the Hon. Minister for Labour would be that he should see to it that this May Day is celebrated in such an atmosphere that it is cleansed of all political philosophies, political slogans, etc. and that is purely organised with the only object of ensuring all the facilities and good things that we want to give to the people working and the working class. Thank you.

(திரு. ந. தருமலிங்கம் தலைமை.)

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : தலைவர் அவர்களே, நீண்ட நாட்களாகத் தொழிலாளி வர்க்கம் கோரிவந்த இந்த உரிமையை இந்த மாநிலத்திலே நம்முடைய அரசு வழங்கியிருக்கிறது. இது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. தொழிலாளர்கள் அனைவரும் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியுறுவார்கள். இதற்கு முன்னதாக மே தினம் விடுமுறை என்று சொன்னாலே இருக்கக்கூடிய பண்டிகை விடுமுறைகளில் ஏதாவது ஒன்றை விட்டுக் கொடுத்து அந்தத் தினத்திலே மே தினம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலைமை இருந்து வந்தது. இந்த மசோதா அந்த நிலைமைக்குற்றுப்புள்ளி வைத்து இருக்கிறது.

மே தினம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதுபோல் உலகத் தொழிலாளர் ஓட்டைய உரிமை தினம், அவர்களுடைய உரிமையைக் கோரக்கூடிய நாள். இன்றைக்குள்ள சமுதாயத்தில் தொழிலாளர்கள் உற்பத்தியிலே எல்லாவிதமான உற்பத்தியிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் அவர்

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

களுடைய உரிமைகளைக் கோரவேண்டுமென்று சொன்னால் கோரிப் பெற வேண்டுமென்றால் தங்களுடைய ஸ்தாபனத்தை அமைத்து மிகப் பெரிய இயக்கங்களையும் போராட்டங்களையும், வேலை நிறுத்தம் போன்றவற்றையும் நடத்திய பிறகுதான் உரிமைகள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்றன. அந்த நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த மே தினத்தை விழா தினமாகக் கொண்டாட வேண்டுமென்பதை உணர்ந்துதான் அந்தத் தினத்தை விடுமுறை நாளாக அறிவித்த முன்வந்திருக்கிறார்கள். அதைத் தொழிற் சங்கங்களின் சார்பாகவும் என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகவும் பாராட்டுகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்திலே பல்வேறு பாதகமான அம்சங்கள் இருக்கின்றன. பாதகமாக இருக்கின்ற எதை எதை நீக்கவேண்டுமென்பதை இந்தத் திருத்தங்களின் மூலம் சொல்ல முடியாவிட்டாலும்கூட அதையெல்லாம் அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் எந்த எந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பொருந்தும் என்று பெனிஷனில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக, ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிற பேக்டரிகளில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் ஷாப்ஸ் அன்ட் எஸ்டபிளிஷ்மென்ட்ஸ் ஆக்டின் கீழ் வரக்கூடிய தொழிலாளர்கள், பிளாண்டேஷன் ஆக்டின்கீழ் வரக்கூடிய தொழிலாளர்கள் இவர்களுக்கு எல்லாம் இந்தச் சட்டம் பொருந்தும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் அதே சமயத்திலே ஒரு விஷயத்தை நான் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். ஷாப்ஸ் அன்ட் எஸ்டபிளிஷ்மென்ட் ஆக்டின்கீழ் மூன்று தொழிலாளர்கள் இருந்தால் அந்தச் சட்டம் கட்டுப்படுத்துகிறது, பேக்டரிகளைப் பொறுத்த வரையில் பவர் உபயோகப்படுத்துகின்ற பேக்டரியாக இருந்தால் குறைந்த பட்சம் 10 தொழிலாளர்கள் இருக்கவேண்டுமென்றும், பவர் இல்லாத பேக்டரிகளாக இருந்தால் 20 தொழிலாளர்கள் இருக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. பிளாண்டேஷன்ஸ் என்று வரும்பொழுது 30 பேர்களாவது இருக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறது. அப்படியானால் மூன்று தொழிலாளர்கள் ஷாப்ஸ் அன்ட் எஸ்டபிளிஷ்மென்ட்ஸ் ஆக்டின்கீழ் இருக்க வேண்டுமென்றும், 30 பேர்கள் மினிமம் ஆக பிளாண்டேஷன் ஆக்டின்கீழ் இருக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிடும்பொழுது பல பிளாண்டேஷன் முதலாளிகள் இந்த பேக்டரி லேபர் ஆக்டைத் தவிர்ப்பதற்காகவே 30 தொழிலாளர்களுக்குக் குறைவாக வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அந்த நிலைமையில் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு எல்லாம் இந்தச் சட்டம் பொருந்தாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே, திருத்தப் படக்கூடிய சூழ்நிலையில் தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கையைக் கணக்கில் எடுக்காமல் அரசாங்கத்தால் வேசென்ஸ் பெற்ற எந்தத் தொழிற்சாலைக்கும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் அவர்களுக்கும் இந்த விடுமுறை அளித்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

செக்ஷன் 5 என்ன சொல்கிறது என்றால் விடுமுறைகளுக்கு....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. ந. தருமலிங்கம்) : ஓரிஜினல் ஆக்டைப்பற்றிப் பேசவேண்டாம், பில்லைப்பற்றிப் பேசுங்கள்.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : ஜெனரல் டிஸ்கஷனில் என்னுடைய அமெண்ட்மெண்ட்கள் ஸ்கோப் ஆப் தி பில்லில் வரவில்லை என்றாலும் அவைபற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ந. தருமலிங்கம்) : இந்தப் பில்லைப்பற்றி மாதிரிப் பேசுங்கள்.

[1970 ஏப்ரல் 6]

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : ஜெனரல் டிஸ்கஷனிலே பேசும்பொழுது அதையும் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.....

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, மே தினத்தின் விடுமுறைச் சிறப்பைப்பற்றி அனைவரும் அறிவார்கள். தேசிய விடுமுறை நாட்களில் ஒன்றாக இணைத்துக்கொள்கிறோம். அதைப்பற்றிக் கருத்துக்கள் தெரிவிப்பதுதான் நல்லது. மற்றச் சட்டங்களுக்குள் புகுவது என்றால் அமைச்சர் எல்லாவற்றிற்கும் கருத்துக்கள் கூறுவது சிரமமாக இருக்கும். எனவே, அதைப்பற்றிச் சொல்லாமல் குறிப்பிட்ட பில்லைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டும். இன்னும் ஏழு, எட்டு பில்கள் பாஸாக வேண்டியிருக்கிறது. அதை மனதிலேகொண்டு அவர்கள் சீக்கிரம் முடிக்கவேண்டும்.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : தேசிய விடுமுறை நாளாக வந்தாலும் அதை ஆனுபவிக் முடியாத சூழ்நிலையும் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காகத்தான் கொன்னேன். பண்டிகை நாள்கள் சில தொழிற்சாலைகளில் 12 கொடுக்கிறார்கள், சில தொழிற்சாலைகளில் 15 கொடுக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். உண்மை. இந்த விடுமுறை நாட்கள் ஞாயிற்றுக்கிழமையில் வந்துவிட்டால் அதற்குச் சம்பளம் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. ஃபெஸ்டிவல் ஹாலிடேஸ் வந்தாலும் இதைப்பற்றி லேபர் இன்ஸ்பெக்டர் எம்ப்ளாயி, எம்ப்ளாயரோடு கலந்து பேசிக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. எனவே விடுமுறை ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே வந்துவிட்டால் அந்த உரிமையில்லாமல் போகிறது. அதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

என்னுடைய திருத்தம் என்று வரும்பொழுது சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசினர் அவசர அவசரமாகக் கொண்டுவருவதற்குக் காரணம் இந்த ஆண்டிலேயே அமலுக்குக்கொண்டு வரவேண்டுமென்றுதான் என்று கருதுகிறேன். என்னுடைய திருத்தத்தில் மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டவுடனே அல்லது 1-4-1970 முதல் அமலுக்கு வரவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறேன். அதற்கு அர்த்தம், வாக்கூடிய மே தினத்தன்று, மே 1-ஆம் தேதி அது அமலுக்கு வரவேண்டுமென்பதுதான். எனவே அதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

நான் கொடுத்திருக்கிற இன்னொரு திருத்தம் அரசாங்கத் தொழிலாளர் நல அமைச்சராக முன்னாலே இருந்த திரு. மாதவன் அவர்கள் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளையெல்லாம் கூட்டிப் பேசும்பொழுது—அட்வைசரி பாடி என்று கருதுகிறேன்—இந்த மே தினம், திருவள்ளூர் முக்தி தினம் இரண்டையும் சேர்த்து 10 விடுமுறை நாட்கள் விடுவது என்று கூறினார்கள், அது அரசாங்கத்தினுடைய குறிப்புகளில் இருக்கிறது. அதையும் செய்யவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தையும் கொடுத்து இருக்கிறேன்.

செக்ஷன் 10 விதிவிலக்குகள் என்று சொல்லப்படுவது. ஸ்கோப் ஆப் தி பில்லுக்குள் வராவிட்டாலும் சொல்கிறேன். மே தின விடுமுறை ஸ்டேட் கவர்ன்மெண்ட் அன்ட் லோக்கல் அதாரடி கீழ் வருகிற இண்டஸ்ட்ரியல் தொழிலாளர்களுக்குப் பொருந்தாது என்று இருக்கிறது. விதிவிலக்கில் அரசாங்கத் தொழில் நிறுவனங்களும், லோக்கல் அதாரடியின் கீழ் உள்ள நிறுவனங்களும் இதில் வராது என்று இருக்கிறது. இப்பொழுது கொண்டுவராவிட்டாலும் அரசினர் தரப்பிலிருந்து அதற்கு விரைவிலே ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்தால்தான் பயன் இருக்கும், இல்லாவிட்டால் பயனில்லாது போய்விடும். அரசினர் தொழில் நிறுவனங்களில் உள்ளவர்களுக்கு விடுமுறையிலேயே என்பதைப் பல முதலாளிகள் சுட்டிக் காட்டி உங்கள் நிறுவனங்களிலே சம்பளம் இல்லாமல் விடுமுறை கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை இல்லை, எனவே நாங்கள் ஏன் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்பார்கள். எனவே அதையும் திருத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு சி. கோவிந்தராஜன்]

அமைச்சர் அவர்களாகூட ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய உரிமைகள் பறிக்கப்படாது என்று கூறினார்கள். ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய “பிரிவினா” அண்டு அதர் லாஸ்” என்ன என்பதைப் பற்றி முடிவு எடுப்பதிலே முதலாளிகளுக்கும் தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளுக்கும் இடையே சிக்கல் ஏற்படும் நிலை இருக்கிறது. அதற்காக ஒரு திருத்தம்சுடக் கொடுத்திருக்கிறேன். ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் திருத்தமாகிய இந்தத் திருத்தத்தை உடனடியாக அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.

திருவள்ளூர் தினத்திற்கும் விடுமுறை அளிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை.]

* திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் நம் முடைய அமைச்சர் அவர்களால் மே தினத்தையும் தொழிலாளர் விடுமுறையாக இணைத்து மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டுமென்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத் துவக்கியது முதற்கொண்டு, அதற்கு முன்னாலேயும் சுயமரியாதை இயக்கத்திலே இருந்தபோது எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களுக்கு முன்னாலே எந்த அளவு ஆதரவு இருந்தது என்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். எடுத்ததற்கெல்லாம் தொழிலாளர்களுக்கு விடுமுறையா, அலுவலகங்களுக்கு விடுமுறையா, ஒரு மதத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு விடுமுறையா, அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டோம் என்று எதிர்வரிசையில் இருக்கின்றவர்கள் கடந்த 20 ஆண்டு ஆட்சிக் காலத்தின்போது சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியினர் மே தினத்திற்கு விடுமுறை அளிக்க மறுத்துவிட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்பட்டவுடன்தான் மே தினத்திற்கு விடுமுறை அளிக்க முன்வந்தது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உயிருடன் இருந்த போதே முன்னால் இருந்த தொழிலாளர் அமைச்சர் அவர்கள் மே தின விழாவுக்குத் தொழிலாளர்களுக்கு விடுமுறை என்று அறிவிப்புக் கொடுத்தார்கள். அது இன்றையதினம் சட்டமாகும் வகையில் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களால் மசோதாவாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழகத்தில் எத்தனை அரசியல் கட்சிகள் இருந்தாலும், முன்னால் ஆண்டு கொண்டிருந்தவர்களுடனாலும் அவர்களுக்கெல்லாம் இல்லாத பெருமை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மே தின விழாவுக்கு விடுமுறை விட்டதன் காரணமாகத் தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேரும் ஒருமுகமாகத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மீதும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீதும் நல்ல நம்பிக்கை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவுபடுத்தி இந்த மசோதாவை வரவேற்று அமருகிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் புனிதமான திருத்த மசோதாவின் மீது ஏறக்குறைய ஆறு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள்.

பொதுவாக இந்த மசோதா எல்லோராலும் வரவேற்கப்படுகிறது என்பது அவர்களுடைய பேச்சிலிருந்து தெரிகிறது. முதலில் பேசிய வலதுசாரி கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் திரு. சுப்பையா அவர்கள் இதை வரவேற்று, பாராட்டிப் பேசினார்கள். அடுத்துப் பேசிய திரு. வினாயகம் அவர்கள், இது ரிஜிஸ்டர் எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்டுக்கு மட்டுந்தான், அன்ரிஜிஸ்டர் எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்டுக்கு இல்லையா என்று கேட்டார்கள். இந்தச் சட்டத் தின் மூலம் இன்று நாட்டில் இருக்கும் 4½ லட்சம் தொழிலாளர்கள் நன்மை பெறுகிறார்கள். தோட்டத் தொழிலாளர்கள் ஒரு லட்சம்

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

[1970 ஏப்ரல் 6]

பேர் நன்மை அடைகிறார்கள். ஷாப்ஸ் அண்டு எஸ்டாப்ளிஷ்மென்ட்ஸ் சட்டத்தின்கீழ் இரண்டு லட்சம் தொழிலாளர்கள் நன்மை பெறப் போகிறார்கள். இதில் அடங்காமல் எங்கேனும் இருப்பார்களானால் அவர்களையும் இதற்குள் கொண்டுவர அந்தக் காலகட்டத்தில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இதிலே ஒன்றும் புதுமை இல்லை. “இட் இஸ் நாட் நாவல்” என்ற கருத்தைக் கூறினார்கள். மிகப் புதுமையான மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்ற கருத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1958-ம் ஆண்டு இந்த விடுமுறைச் சட்டம் வந்தது என்றாலும் 1962-ம் ஆண்டில் எங்களுக்கு முன்னால் ஆண்டவர்கள் ஒரு திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். காந்தியார் பிறந்த நாள் விழாவுக்காக விடுமுறை விடவேண்டுமென்ற கருத்தில் கொண்டு வந்தபோது தொழிலாளர்கள் எல்லாம் மே தினத்தையும் விடுமுறை நாளில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை அப்போது விடுத்தார்கள். ஆனால் 1967-ம் ஆண்டு வரை, புதிய அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளும்வரை, அதையும் சேர்த்துக் கொள்ளுவதற்கு வழி செய்யப்படவில்லை.

நாட்டில் தேசிய விழாக்கள் என்றால் சுதந்திர நாள் மட்டுமல்ல, குடியரசு நாள் மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டுக்கு விடுதலையை வாங்கித் தந்த காந்தியார் பிறந்த நாள் மட்டுமல்ல, தொழிலாளர்கள் உரிமை காத்து, ரத்தம் சிந்திய உலகத் தொழிலாளர் வர்க்கம் 8 மணி நேர வேலை, 8 மணி நேர ஓய்வு, 8 மணி நேரத் தூக்கம் என்பதை நிர்ணயிப்பதற்குக் காரணமாக இருந்த வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க மே தின விழாவுக்கும் விடுமுறை வழங்க வேண்டுமென்ற திருத்தச் சட்டத்தை முன்னாலே இருந்தவர்கள் கொண்டு வரவில்லை; நாங்கள்தான் புதுமையாகக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். உறுப்பினர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்ப தற்காகச் சொல்லவில்லை, உண்மையும் அதுதான்.

இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். நாட்டிலுள்ள அன்-எம்ப்ளாய்மென்ட் போன்ற நிலைமைகளையும், தொழில் உற்பத்தித் திறன் பற்றிய பிரச்சினைகளையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மறைமுகமாக இந்தச் சட்டமே கூட அதற்கு உதவி செய்கிறது. ஒருநாள் விடுமுறை தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுப்பதன்மூலம் அந்த நாள் உற்பத்தியைப் பெருக்க வெளியிலிருக்கும் வேலையில்லாத வாலிபர்களுக்கு வேலை போட்டுக் கொடுக்கலாம். அந்த முறையில்கூட இந்தச் சட்டம் துணை நிற்கும்.

இது உற்பத்தியைப் பாதிக்கும் என்று அவர்கள் சொல்லுவார்களானால் நான் ஒன்றை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் 9 நாட்கள் விடுமுறை நாட்கள் என்று வழங்கியிருக்கும்போது தமிழகத்தில் இருக்கும் பெரிய தொழில் அதிபர்கள் 10 நாட்கள் கொடுக்கிறோம், 11 நாட்கள் கொடுக்கிறோம், 15 நாட்கள் கூடக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பர்மாஷெல்லில் 13 நாட்கள் கொடுக்கிறார்கள், இம்பீரியல் டிராக்கோவில் 12 நாட்கள் கொடுக்கிறார்கள், லிம்கோவில் 15 நாட்கள் கொடுக்கிறார்கள், மெட்ரஸ் ரப்பர் பாக்கியில் 12 நாட்கள் கொடுக்கிறார்கள், இந்தியா பிஸ்டன்சில் 14 நாட்கள் கொடுக்கிறார்கள், பெஸ்ட் அண்டு கம்பெனியில் 12 நாட்கள் கொடுக்கிறார்கள், ஈசன் கம்பெனியில் 12 நாட்கள் கொடுக்கிறார்கள், என்ஃபீல்டு இந்தியாவில் 12 நாட்கள் கொடுக்கிறார்கள். மிக முக்கியமான தொழில் அதிபர்கள் எல்லாம் அரசாங்கம் நிர்ணயித்ததைக் காட்டிலும் மிக அதிகமாகக் கொடுத்துவரும் காரணத்தால், ப்ரொட்டிவிடி பாதிக்கப்படாது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

1970 ஏப்ரல் 6]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ப்ரொடக்ஷன் பாதிக்கும் என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் சொன்னதைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று கருதுகிறேன். தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்புகள் ஏற்பட வேண்டுமென்றால் ஏராளமான வேலைவாய்ப்புகள் ஏற்பட்டால்தான் முடியும் என்று சொன்னேனே தவிர, உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்று சொல்லவில்லை. என்னுடைய கருத்தை நான் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன். இது வரவேற்கத்தக்கது. வேலை வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று சொன்னேனே தவிர வேறல்ல.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : நம் எதிரே இருக்கும் மசோதாவுக்கும் வேலை வாய்ப்புக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. பணியாற்றக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு இந்த மன்றத்தின்மூலம் புதிய சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து அவர்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டுதான் வருகிறோம். அதுபற்றிய பிரச்சினைகள் மற்ற நேரங்களில் கவனிக்கப்படும்.

இதுசாரி கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிற்சங்கத் தலைவர் திரு. கோவிந்தராஜன் அவர்கள் இந்த மசோதாவைப் பொதுவாக வர வேற்றுப் பாராட்டிப் பேசினார்கள்.

பின்னால் அவர்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வருகிற தொழிலாளர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் நன்மை பெறுவார்கள், சிலர் இதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள வழியிருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். முப்பதுக்கு மேற்பட்டவர்களைத்தான் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் என்று பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அதிகமானவர்களைக்கூட சில தோட்ட முதலாளிகள் எண்ணிக்கையைக் குறைவாகக் காட்டி சட்டத் திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். இதற்காகப் பள்ளாட்டுஷன் லேபர் இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் என்று இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர் சங்கத் தலைவர்கள் அவர்களைப் பயன்படுத்தி எந்தெந்த தொழில் அதிபர்கள் தப்பித்துக் கொள்ள முயற்சிக்கிறார்களோ அதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்றும், தொழிலாளர் சமுதாயத்திற்கு இந்த வசதி போய்ச் சேரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மூலச் சட்டத்தின் திருத்தமாக விடுமுறையை அதிகமாக்கும் வகையில் இது இருக்கிறது. மூலச் சட்டத்தில் எந்தெந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த வசதிகள் வரும் என்ற விளக்கம் இருக்கிறது. ஆகவே, புதிதாக இதில் போக வேண்டாமென்று நான் கருதுகிறேன். மே 1-ம் தேதி ஒருவேளை ஞாயிற்றுக் கிழமையில் வருமானால் அதற்குப் பதிலாக இன்னொரு நாள் தரவேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். மே 1-ம் தேதிக்கு இன்னொரு நாளைச் சொல்ல முடியாது. 13-ம் தேதியை 1-ம் தேதி என்று சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே என்று நினைத்தேன்.

மே 1-ம் தேதி அன்று விடுமுறை விடப்படவேண்டுமென்று சொல்வது அன்றைய தினம் தொழிலாளர்கள் வேலை இல்லாமல் அவர்கள் இன்பமாக, மகிழ்ச்சியாக அந்நாளைக் கழிக்கவேண்டுமென்றும், மாலையில் அவர்கள் நடத்துகிற விழாவில் பங்கு பெறவேண்டுமென்றும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னது போல், கட்சி வேற்றுமை இல்லாமல், அரசியல் சார்புடைய தன்மையில்லாமல், உலகத் தொழிலாளர்களின் ஒற்றுமை நலனை மட்டும்க் கருதி நாட்டின் தொழில் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற முயற்சியை முன்வைத்து அந்நாளைக் கொண்டாட வேண்டுமென்ற முறையில் அது ஒரு விடுமுறை நாளாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தில் கொண்டுவரப்படுகிறது. எப்படி அக்டோபர் 2-ம் தேதி

446 தமிழ்நாடு 1970-ஆம் ஆண்டு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய பண்டிகை விடுமுறைகள்) திருத்த மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண். 6/1970)

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

[1970 ஏப்ரல் 6]

அல்லது ஆகஸ்ட் 15, அல்லது ஜனவரி 26-ம் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமைமையில் வந்துவிட்டால் இன்னொரு நாளை சுதந்திர நாளாக வைத்து நாம் கொண்டிருவது இல்லையோ அப்படித்தான் இதையும் கொள்ள வேண்டும்.

ஏற்கனவே முதலாளிகள் தரப்பிலிருந்து இதற்கு ஒருவிதமான எதிர்ப்பு அரசுக்கு வந்து கொண்டேயிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் பல முதலாளிகள் இதை ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். அப்படி ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான் அரசாங்கம் நடுநிலைமையோடு இதைக் கொண்டுவருகிறது.

திருவள்ளூர் நாளை விடுமுறைநாளாகச் செய்யவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அது வராது என்றாலும் இதுபற்றித் தீர்க்கமாக ஆலோசித்த பின்னர்தான் திருவள்ளூர் நாளைப் பொறுத்த வரையில் அரசாங்கம் ஏற்கனவே அதற்கு விடுமுறை விடுவதுபற்றி, பொதுவாக அரசாங்க விடுமுறைவிடுவதுபற்றி அமைச்சரவை முடிவு எடுத்திருக்கிறது.

தொழிலாளர்கள் பொறுத்தவரையில் மே தினத்திற்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அரசாங்கத் தொழில் நிறுவனங்கள் பொறுத்தவரையில் அது பற்றி அரசாங்கம் நல்ல முறையில் முடிவு எடுக்கும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் திருத்தச் சட்டம் ஒரு புதுமையானது என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டு, கேரளாவைத் தவிர மற்ற மாநிலங்கள் எல்லாம் இப்படிப்பட்டதொரு சட்டத்தைக் கொண்டுவராத நேரத்தில் நாம் இதை முதலில் கொண்டு வந்து இருப்பது தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு ஒரு வழிகாட்டியாக அவர்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்யும் முறையில் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இது முழுமையோடு நிறைவேறும் வகையில் இச்சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று உங்கள் மூலம் பணிவுடன் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய பண்டிகை விடுமுறைகள்) திருத்த மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 6/70) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “பிரிவு 2 இந்த மசோதாவிற்கு உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU C. GOVINDARAJAN: Sir, I move the following amendment:

In sub-clause (i) of Clause 2, after the figure and words “1st May” and before the figure and words “15th August” add the following:

“Thiruvalluvar Mukthi Day.”

The amendment was duly seconded

1970 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : 1970-ம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் அதைக் கொண்டுவரலாம் என்ற கருத்தை முதல் பிரிவுக்கான திருத்தத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத் திற்கும் அந்த எண்ணம்தான் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டே அதை அமுலில் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற வகையில்தான் அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. மே தினத்திற்கு விடுமுறை விடவேண்டுமென்பதைப் பற்றிய கருத்தை பல்வேறு தொழிற்சங்கங்களும் தொழிலாளர்களும் வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

திருவள்ளூர் திருநாளுக்கு விடுமுறை வழங்கவேண்டுமென்றும் கேட்கிறார்கள். அதே மாதிரி பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பிறந்த நாளுக்கு விடுமுறை வழங்கவேண்டுமென்று பல்வேறு மன்றங்களிலிருந்தும் பொதுமக்களிடமிருந்தும் கோரிக்கைகள் வந்துகொண்டே இருக்கின்றன. இவற்றை எல்லாம் சிந்தித்து அரசாங்கம் இறுதியாக முடிவு எடுக்க வேண்டும். மே தினத்திற்கு முதன்முதலாக விடுமுறை கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இது தொழிலாளர்களால் வரவேற்கத்தக்கதாகும். இந்த நிலையில் அதை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு அதுபற்றிக் கலந்து பேசலாம் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 3.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “பிரிவு 3 இந்த மசோதாவிற்கு உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU C. GOVINDARAJAN : I move—

In clause (3) after the figure and words “1st May” and before the figure and words “15th August” insert the following :—

“Thiruvalluvar Mukthi Day”.

The amendment was duly seconded.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : அமைச்சர் அவர்களின் வாக்குறுதியின் பேரில், எதிர்காலத்தில் இதைப் பற்றிப் பரிசீலிக்கப்படும் என்பதால் நான் இதை வற்புறுத்தவில்லை.

திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 1.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “பிரிவு 1 இந்த மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I move the following amendment :—

“In clause 1, sub-clause (2) for the words “on such date as the State Government may by notification appoint,” substitute the words “from the year 1971.”

[1970 ஏப்ரல் 6]

THIRU N. KASIRAMAN : I second it.

THIRU C. GOVINDARAJAN : Sir, I move the following amendment :

“ In sub-clause (2) of clause 1 for the words “ on such date as the State Government may, by notification, appoint ” substitute the words “ as soon as the Bill is passed or from 1st April 1970.”

THIRU V. K. KOTHANDARAMAN : I second it.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இது மிக மிகத் தேவையானதொரு திருத்தம் என்பதை முதலில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். மே தினத்தைத் தேசிய விடுமுறையாக அறிவிக்கப்படுகிற இந்த நிலை மிக்க வரவேற்புக்குரிய நிலைதான் என்றாலும், இது எந்தத் தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வருகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது தொழிலாளர்கள்—தொழில் அதிபர்கள் உறவுமுறை சமூகமாக இருக்க வேண்டுமென்றால் இந்தச் சட்டத்தை அடுத்த ஆண்டிலிருந்து அமுலுக்குக் கொண்டுவருவது சிறந்த முறையாக இருக்கும். இந்த ஆண்டு சட்டபூர்வமாகயில்லாமல், அதிபர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்து விடுமுறை விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளலாம். நிச்சயமாக இதை நிறைவேற்றுவதிலே எந்தவித சங்கடமும் இருக்கா தென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நண்பகல்
12-00

என்னுடைய திருத்தத்தைப் பற்றிய வரையில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் திருத்த மசோதா இன்றையதினம் ஏப்ரல் மாதத்தில் வந்திருக்கிறது. பொதுவாக இப்படிப்பட்ட விடுமுறைகளை உருவாக்குகின்ற மசோதாக்கள் வருஷ ஆரம்பத்திலோ அல்லது வருஷக் கடைசியிலோதான் கொண்டுவரப்படுவது வழக்கம். டிசம்பர் மாதத்திலோ அல்லது ஜனவரி மாதத்திலோ இருக்கும். அதற்கு காரணம், தொழிற் துறையைப் பொறுத்த வரையில், முதலாளிகளைப் பொறுத்த வரையில் அல்லது தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில் இந்த ஆண்டிற்கான விடுமுறைகளை வருஷ ஆரம்பத்திலேயோ அல்லது முந்தைய வருஷக் கடைசியிலேயோ முடிவு எடுக்கப்படுகிறது. வருகின்ற ஆண்டிற்கு எத்தனை நாட்கள் விடுமுறை நாட்கள் என்று உருவாக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இன்றையதினம் ஏப்ரல் மாதம் துவங்கி ஒரு வாரம் ஆகி விட்டது. இந்த நேரத்திலே இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு அமுலுக்கு வருகின்ற நிலைமை ஏற்படுமானால், அதனால் பல வித சங்கடங்கள் ஏற்படும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். எட்டு நாட்கள் தேசிய விடுமுறை நாட்கள் என்று அறிவிக்கின்ற தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அதற்கு அதிகமான தேசிய விடுமுறை நாட்கள் அறிவிக்கின்ற தொழிற்சாலைகளும் இருக்கின்றன. ஆனால் எட்டு நாட்கள் அறிவிக்கின்ற தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில் சில தொழிற்சாலைகள் இன்றைய தினம் அந்த எட்டு நாட்களில் ஒரு நாளாக இந்த மே தினத்தையும் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே இந்த எட்டு நாட்களிலே ஒரு நாளாக மே தினத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில் கூடுதலாக ஒரு நாள் இந்தச் சட்டப்படி, 9 நாட்களாகிற நிலைமையில், கூடுதலாக ஒரு நாள் விடுமுறை கொண்டாடக் கூடிய சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன.

அப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் ஏற்படுவது மட்டுமல்ல, தொழிலாளர்களுக்கும் அந்தத் தொழிலை நடத்துபவர்களுக்கும் இது பற்றிய சமூகமான பேச்சு வார்த்தை ஏற்படவில்லை என்றால் அதன் விளைவாக அந்த தொழில்துறையால் விரும்பத்தக்காத நிகழ்ச்சிகளும், தொழிலாளர்களுக்கும் மாணேஜ்மென்டிற்கும் வேண்டப்படாத உறவுகளும் ஏற்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். இந்த நிலைமையை நான் ஏதோ கற்பனையாகச் சொல்லுகிறேன், ஒன்றை எதிர்பார்த்துச் சொல்லுகிறேன் என்பதல்ல. சென்ற ஆண்டு இதை நாம் அனுபவித்தோம்.

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு க. இராமமூர்த்தி]

நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் மறைந்த நேரத்தில் அதற்காக அரசாங்க விடுமுறை விடப்பட்டது. ஆனால் அந்தவிடு முறையைப் பொறுத்த வரையில் அனுமதிக்கப்பட்ட விடுமுறையா அல்லவா என்பது பற்றிப் பல கம்பெனிகளில், பல தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளருக்கும் தொழில் நடத்துகிற தொழில் அதிபர்களுக்கும் சுமுகமான உறவு வர முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதோடு மாத்திரமல்ல, இன்னொன்றையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். பல தொழிற்சாலைகளில் 8 நாட்களுக்கு அதிகமாக விடுமுறை விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 10 நாட்கள், 12 நாட்கள், 14 நாட்களுக்கூட வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் 8 நாட்களுக்கு அதிகமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிற தொழிற்சாலைகளில் மே தினத்தை அவர்கள் உள்ளடக்கி அந்த விடுமுறை தினங்களை விடவில்லை என்ற நிலைமை இருக்குமானால் ஒருநாள் இன்னும் அதிகப் படுத்துவதா, அல்லது அந்த 10 நாள், 12 நாள், 14 நாட்கள் அல்லது 8 நாட்களில் ஒரு நாளாக இது அடங்கி விடுகிறதா என்பது இந்த மசோதாவின் மூலம் தெளிவாக்கப்படவில்லை. அதை தெளிவுபடுத்தாது இன்றையதினம் இந்த ஆண்டிலிருந்தே இந்த மசோதா அமுலுக்கு வருகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் முன்பு சுமுகமாக இருக்கின்ற தொழில் உறவுகள் பாதிக்கப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்படும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

காந்தியடிகள் பிறந்த அக்டோபர் 2-ம் தேதி தேசிய விடுமுறையாக அனுமதிக்கப்பட வேண்டும், கொண்டாடப்பட வேண்டும் என்று சட்டம் வந்தபோது அந்த ஆண்டிலே அந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டதே தவிர அந்த நடைமுறை ஆண்டிலேயே அந்த சட்டத்தை அமுலாக்க வேண்டுமென்று கூறாமல், அதற்கு அடுத்த ஆண்டிலே அந்த சட்டத்தை அமுலாக்க வேண்டுமென்று கோரி அந்த சட்டம் அன்று கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் அந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டபோது, தொழில் அதிபர்களுக்கு வேண்டுமென்று விடப்பட்டது, அக்டோபர் 2-ம் தேதியை விடுமுறையாக அனுமதிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. அதைப் போலவே இந்த அரசு அப்படியப்பட்ட கோரிக்கையை வைத்து, இந்த ஆண்டிலே மே தினத்தை விடுமுறையாக்க கொண்டாட வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்து, அடுத்த ஆண்டிலிருந்து சட்டப்படியாக அதற்கென விடுமுறை விடப்பட வேண்டுமென்று நிலைமை ஏற்படுமெய்யானால் தொழில் உறவுகள் நல்ல நிலைமையில் இருக்கும்.

அதோடு மட்டுமல்ல, இந்த மசோதாவின் மூலம் ஏதாவது ஒரு சிறு சங்கடம் ஏற்படுகின்ற நிலைமை இருக்குமென்றாலும்கூட அந்த நிலைமை சுமுகமாக தீர்க்கப்படும் என்ற நிலைமையைச் சொல்லி, இந்த மசோதாவை வரவேற்று, இந்த மசோதா செயல் அளவிலே அடுத்த ஆண்டிலிருந்து அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லி, இந்த ஆண்டு அரசாங்கம் வேண்டுமென்றால் விடுத்து தொழில் அதிபர்களும், தொழிற்சாலைகளும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுகிற அளவில் அமைத்து நல்ல தொழிலாளர்-மானேஜ்மெண்டு உறவையும் தொழில் நிலைமையையும் பாதுகாத்து அந்த அளவிலே இதனை நிறைவேற்ற என்னுடைய ஆதரவைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் இந்த உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : தலைவரவர்களே, தொழிலாளர்கள் மே தினத்தை விடுமுறையாக்க வேண்டுமென்று இந்த நாட்டில்தொழிலாளர்கள் ஏற்பட்டதிலிருந்து, தொழிற்சங்க இயக்கம் ஏற்பட்டதிலிருந்து கோரி வருகிறார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் அரசு கடந்த 22 ஆண்டுகளாக இருந்த பிறகு கூட, அந்தக் காலத்தில் அன்னிய ஆட்சி இருக்கும்போது இப்படியப் பட்ட விடுமுறைகள் எல்லாம் எப்படி மறுக்கப்பட்டு வந்ததோ அதே

[திரு சி. கோவிந்தராஜன்]

[1970 ஏப்ரல் 6]

மாதிரி இன்று வந்திருக்கக்கூடிய இந்தச் சட்டத்தை அன்றே கொண்டு வந்து மே தினத்திற்கு விடுமுறை அளித்து இருக்கலாம். இருந்தாலும் முதலில் அவர்கள் 7 நாட்கள் கொண்டு வந்தார்கள். ஆகஸ்ட் 15, ஜனவரி 26, இரண்டு தேசிய விடுமுறைகள், ஏற்கனவே இருந்த 5 பண்டிகை நாட்கள், இவற்றைச் சேர்த்து 7 நாட்கள் கொண்டு வந்தார்கள். பிறகு காந்தியார் இறந்த பிறகு காந்தி ஜயந்தி என்ற பெயரால் ஒரு நாள் சேர்த்தார்கள். இப்படி எல்லாம் படிப்படியாக சேர்க்கும்போதெல்லாம் இதைச் சேர்க்காமல் தொழிலாளர்கள் உரிமையை மறுத்துவிட்டு, இன்றைய தினம் நண்பர் திரு. ராமமூர்த்தி என்ன கூறுகிறார்கள் என்றால், இவ்வளவு நாட்களாக இது இருந்தது, அப்போதே சேர்த்திருக்க வேண்டும், காந்தியார் இறந்ததற்கு முன்னதாகவே, அல்லது ஆகஸ்ட் 15 வருவதற்கு முன்னதாகவே, அல்லது ஜனவரி 26 வருவதற்கு முன்னதாகவே, நீண்ட நாட்களாக இந்தத் தொழிலாளர்கள் கோரிக்கை இருந்தது. அப்படி இருந்தும் கூட அந்த கோரிக்கை இந்த அரசினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்கிறார்.

இந்த அரசு கடந்த 3 ஆண்டுகளாக முதலாளிகளுக்குக் கோரிக்கைகளையும், வேண்டுகோள்களையும் விட்டுக்கொண்டுதான் வருகிறது. ஏற்கனவே இருக்கக் கூடிய விடுமுறைகள் மிகவும் குறைவு. மற்ற இடங்களில் இருக்கக் கூடிய விடுமுறைகளைவிட மிகவும் குறைவு. இப்படிப்பட்ட விடுமுறைகள் இருந்தாலும் நான் ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டியபடி அவற்றை பல இடங்களில் நிறைவேற்ற முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஏற்கனவே அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள், மே தினம் அரசாங்கச் சட்டப் பிரகாரம் விடுமுறையாக விடப்படக்கூடிய நாளாகும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் இந்தச் சட்டம் இந்த ஆண்டே அமுலாக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இங்கே இரண்டு உறுப்பினர்கள் இரண்டு திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு திருத்தத் தீர்மானங்களும் ஒருவருடைய வாத்தத்திற்கு இன்னொருவருடைய வாதம் என்கின்ற முறையில் வந்திருப்பதால், நான் அதிகமாக விளக்கம் சொல்லத் தேவை இல்லை. நமது மதிப்பிற்குரிய எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. விநாயகம் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில் “It is delayed” என்று தொடங்கினார். ஆனால் அதற்கு நேர் எதிராக.....

THIRU K. VINAYAKAM : No. Please refer to my speech. I have stated that it is too late in the day to talk about the merits of declaring May Day as a holiday.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : ஆக மே தினத்தினுடைய மெரிட்டைப் பற்றிப் பேசுவது ரொம்பக் காலதாமதம் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தை இப்போது நிறைவேற்றிவைக்கலாம், இதை அமல்படுத்துவதை அடுத்த ஆண்டு வரை தள்ளிவைக்கலாம் என்று அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவரே சொன்னார். இதிலேதான் மிகப் பெரிய குழப்பம் இருக்கிறது.

கடந்த மூன்றாண்டு காலமாக, அறிஞர் அண்ணா அவர்களும், நம்முடைய அமைச்சரவையைச் சேர்ந்த தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரவர்களும் வேண்டுகோள் மூலம்தான் தமிழ்நாட்டிலேயிருக்கும் தொழிலதிபர்கள் மே தின விடுமுறை வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். பெரும்பாலான தொழிலதிபர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு செய்தார்கள். ஆனால் சில இடங்களில் சிக்கல்கள் வந்தன. சட்டம் இல்லாத நேரத்தில் நாம் ஏன் விட வேண்டுமென்று ஓரிரு இடங்களில் தகராறுகள் நடந்தது. பின்னர் அந்தத் தகராறு தீர்க்கப்பட்டது.

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இங்கேதான் எங்கள் கையைப்பலப் படுத்துகிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவிட்டால் அதன் குழப்பம் அதிகமாகிறது. நாங்கள் அதிகமாக ரெஃபர் செய்திருக்கும் மே தினம் பற்றிய வேண்டுகோள்பற்றிப் பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அம்மாதிரி இல்லாமல், தெளிவாகச் சொல்லிவிட வேண்டுமென்றுதான் இந்த ஆண்டு விடுமுறை விட்டப் வேண்டுமென்று தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதை ஆண்டு முதலிலேயே அறிவித்திருக்க வேண்டாமா என்று கேட்டார்கள். மே தினம் 1-ஆம் தேதி விடப்போவது இனிமேல் வரப் போகிற நாள். இதை ஜூன் மாதத்திலே கொண்டு வரவில்லை. நல்ல வேளையாக ஏப்ரல் மாதத்திலேயே கொண்டு வருகிறோம். கம்பல்சரி பெய்ட் ஹாலிடே என்று, இனிமேல்தான் மே தினம் வரப்போகிறது, எப்படியாவது இணைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டு வருகிறோம். இனிமேல்தான் குழப்பங்கள் தீர்க்கப்படும். சுமுகமான உறவு இருக்க வேண்டுமென்றால் இதை விரைவில் நிறைவேற்றியாக வேண்டும். இந்த ஆண்டில் இப்பொழுதுதான் சட்டமன்றம் நடைபெறுகிறது. இன்றைக்கு நடக்கின்ற திருத்தச் சட்டங்களில் தொழிலாளர் சட்டம் முதலாவதாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. “எர்லியஸ்ட் பாலிசிஸ்”, முதலாவதாக நான் தான் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறேன், முதலில் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இதைவிட விரைவில் எப்படிச் செய்ய முடியும்? எனவே, திருத்தங்களை வற்புறுத்த வேண்டாமென்றும், மசோதாவை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, in the earnest hope that the Hon. Minister will bear in mind the argument that I have placed in support of my amendment, I do not press my amendment.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : திரு. சி. கோவிந்தராஜன் ஆகியோரது திருத்தங்கள், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

பிரிவு 1 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

முகப்புரை, நெடுத்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய பண்டிகை விடுமுறைகள்) திருத்த மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 6/70) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, மசோதா, சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1970-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எரிபொருள் (ஸ்பிரிட்) விற்பனை வரி விதிப்பு (இரண்டாம் திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண். 7/1970.)

THE HON. THIRU. P. U. SHANMUGHAM : Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

‘That the Tamil Nadu Sales of Motor Spirit Taxation (Second Amendment) Bill,* 1970 (L.A. Bill No. 7 of 1970) be taken into consideration.’

Under Section 3 of the Tamil Nadu Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939, every importer and every wholesale dealer should pay on all the sales of motor spirit effected by him, a tax at the rate of 10 paise per

[Thiru P. U. Shanmugham]

[1970 ஏப்ரல் 6]

litre in the case of petrol, diesel oil or aviation fuel and at the rate of 2 paise per litre in the case of any motor spirit other than petrol, aviation fuel or diesel oil.

As announced by the Hon. Minister for Finance in this House on the 26th February 1970, while presenting the Budget for 1970-71, with a view to augment the resources of the State, the Government have decided to increase the rates of tax on petrol and aviation fuel from 10 paise per litre to 12 paise per litre and in the case of motor spirit other than petrol, aviation fuel or diesel oil from 2 paise per litre to 4 paise per litre. The rate of tax on diesel oil, will however, remain unaltered at 10 paise per litre. The increase in rates of tax has been given effect to from the 26th February 1970.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

DR. H. V. HANDE: Sir, I want to make some minor observations. The Central Government have already increased the tax by about 10 paise per litre. But the State Government have announced it much earlier than the Central Government and that means that there is absolutely no co-ordination between the State and the Centre. It may be that there is a different political party in power here and a different political party in power at the Centre. Whatever it is, it is really tragic that the Central Government and the State Government have not been able to co-ordinate even on this small issue.

Whatever it be, they could have consulted the State Government or our Hon. Chief Minister could have been told in advance that they were going to levy a tax on motor spirit. It could not amount to a leakage of a Budget proposal and they could have kept it a secret. But today, what is the position? The proposal to levy a tax of 12 paise per litre is a fantastic one and its implications are very, very serious. If this tax is levied, the transport cost would go up.

It may be argued that the transport cost should not be increased. But it is a fundamental right that if a tax is levied, the concerned transport agency, operating a lorry or a bus or an ordinary tax could be forced to increase their transport fare. Otherwise they would be put to a loss. Also no Government can give a statutory directive that they should not increase the tax. So, either the State Government or the Central Government will have to reduce this tax of 12 paise per litre to at least 6 paise per litre or they will have to allow the transport operators to increase their fare which means that we are indirectly hitting the common man for whom it has become the fashion of the day to talk in season and out of season and inside the House and outside the House.

In this connection, I want to point out that the public view this taxation measure with great alarm and misgivings. Therefore, I want this Government to get in touch with the Centre immediately and persuade them not to levy their tax on a commodity on which we have earlier proposed to tax. Actually this taxation proposal was announced in our Finance Minister's Budget speech on 26th February 1970. The Central Government announced their proposal on the 28th February 1970, that is two days later. So, we have got a right to tell the Central Government that they should give up their proposal and I request the Hon. Minister for Commercial Taxes and Food and the Hon. Chief Minister to consult the Central Minister and withdraw the obnoxious increase in the levy of tax on motor spirit proposed by the latter.

1970 ஏப்ரல் 6]

திரு. நா. காகிராமன் : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது மோட்டார் ஸ்பிரிட்டின் மீதும், மற்ற சில பொருள்கள் மீதும் போடப்பட்டிருக்கும் சேல்ஸ் டாக்கஸ் உயர்த்த மசோதா கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னதைப்போல், கூடுதலாக இரண்டு பைசா சேல்ஸ் டாக்ஸ் நமது சர்க்காரும், 10 பைசா ஒரு லிட்டருக்கு என்று மத்திய சர்க்காரும் போடுகிறார்கள். போட்டி போட்டுக்கொண்டு இதற்கு வரிபோடும் விவகாரமாக இருக்கிறது. இதை உயத்துவதன் நோக்கம், நமது சர்க்காருக்கு வேண்டிய வருமானத்தை இதன்மூலம் உயத்துவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த அரசு ஒரு ஆண்டுக்கு, கிட்டத்தட்ட மூன்றே முக்கால் கோடி, நான்கு கோடி ரூபாய் வரையில் சேல்ஸ் டாக்ஸாக வரக்கூடிய வருமானத்தை இழந்துகொண்டிருக்கிறது என்று பாராமல் இப்பொழுது வரி போடப்படுகிறது என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

லாரிகளும், பஸ்களும் கெரலின் ஆயிலை உபயோகிக்கக்கூடாது, உபயோகித்தால் குற்றம் என்று மத்திய சர்க்கார் சட்டம் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தை இன்னும் அமல்படுத்தவில்லை. இந்தச் சர்க்கார், லாரிகளும், பஸ்களும் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது என்று போட்டார்கள். தவிர, அவர்களுக்கு விற்கக்கூடாது என்று கட்டுப்பாட்டிலே. இதன்காரணமாக, தமிழகத்தில் உள்ள லாரிகளில் 10,000-க்கும் மேலாக கெரலின் ஆயிலை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். 1,000 லிட்டர் டீசல் ஆயில் விற்பனை சர்க்காருக்கு 100 ரூபாய் விற்பனை வரியாக வரும். ஆயிரம் லிட்டர் கெரலின் விற்பனை சர்க்காருக்கு 28½ ரூபாய்தான் விற்பனை வரியாக வருகிறது. இதனால் ஒரு ஆயிரம் லிட்டர் கெரலின் ஆயில் விற்கப்பட்டால், ஒரு கிலோ லிட்டருக்கு 71 ரூபாய் அளவிற்குச் சர்க்காருக்கு வரவேண்டிய சேல்ஸ் டாக்ஸ் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதைக் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், 1 நான் ஒன்றுக்கு 1 இன்சம் ரூபாய் சேல்ஸ் டாக்ஸ் வர வேண்டியது போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இந்த வகையில் நல்ல நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

முன்பு இந்தத் துறையில் அமைச்சராகிருந்த திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் இருந்தபொழுது நான் காலிங் அட்டென்ஷன் நோட்டீசின் மூலம் சொன்னேன். நாட்டிலே எங்கு பார்த்தாலும், சென்னையிலும், திருச்சியிலும் அவர்கள் மைலுக்கு 40 பேரல், 50 பேரல் என்று வைத்து கெரசின் ஆயிலை விற்கிறார்கள். லாரிகளில் போட்டுக்கொண்டால் அவர்கள் எஞ்சின்தானே கெட்டுவிடும் என்று சொல்லலாம். கெரலின் ஆயிலால், ஒவ்வொரு லிட்டருக்கும் 25 பைசா மிச்சமியுப்பதால்தான் இவ்வாறு டீசல் ஆயிலை உபயோகிக்காமல் கெரசின் ஆயிலை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள்.

நமக்கு இருக்கக்கூடிய சட்டத்தை, நமக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை நல்ல முறையில், ஒழுங்கான முறையில், சரியான முறையில் பயன்படுத்தத் தவறியதன் காரணமாகத்தான், நமக்கு நான்கு கோடி ரூபாய் வருமானம் குறைகிறது. இதை ஈடு செய்கின்ற வகையில்தான் பல்வேறு வகைகளிலும் பொதுமக்களுக்கு பளு ஏறக்கூடிய அளவில் பெட்ரோலின் மீது வரி, மற்றபடி பொது விற்பனை வரி இவைகளை உயர்த்தி அவர்களுக்குக் கஷ்டம் உண்டாக்குகிறோம்.

இப்படி அதிகமாக வரி போடுவதனால், சென்னையில் ஓடக்கூடிய, தமிழ் நாட்டில் ஓடக்கூடிய டாக்கிகள் தங்களது கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்ற முறையே வரக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படி

[திரு. நா. காசிராமன்]

[1970 ஏப்ரல் 6]

ஒரு கோரிக்கை வருமானால், அதனால் அவைகளை உபயோகப்படுத்தும் பொதுமக்கள் பாதிக்கப்படக்கூடும். இன்னும் பலவித இனங்களில் விற்பனை வரி ஏற்றத்தால் உண்டாகிற விலை ஏற்றத்தினால் நாம் எல்லோருமே பாதிக்கப்படக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது.

பெட்ரோல் மீது விற்பனை வரி உயர்வைக் கைவிடவேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச்சொல்லி, கெரசின் விற்பனை மூலம் டீசல் ஆயில் விற்கப்படுவது குறைவது மூலம், அரசுக்கு ஏற்படுகிற நஷ்டத்தை ஈடு செய்வதற்கு வழிவகை காணவேண்டும், அந்த வருமானத்தை நாம் அடைவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற யோசனையையும் அரசுக்கு எடுத்துச்சொல்லி, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, இரண்டு கருத்துக்கள் எடுத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டன. ஒன்று, மத்திய சர்க்கார் 10 பைசா போட்டிருக்கிறார்கள். நாம் இரண்டு பைசா கூடுதலாக 26-ம் தேதி போட்டோம். 26-ம் தேதி நாம் போட்டதற்குப் பிறகு தான் மத்திய அரசு போட்டது. மத்திய அரசாங்கம் போடுவதைப்பற்றி நாம் கேள்வி கேட்பதற்கு எந்தவிதமான சட்டத்திலும் இடமில்லை. நாம் போடுகிறதைப்பற்றியும் கேட்பதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இல்லை. நாம் அவர்கள் போடுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்காமல்தான் போட்டோம். நமது மாநிலத்திலுள்ள நிதிநிலைமையைச் சரிக்கட்டுவதற்காகத்தான் இதைச் செய்திருக்கிறோம். மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் மத்திய அரசோடு கலந்து பேசி அவர்களை எப்படியாவது இனங்கச் செய்ய வேண்டும் இந்த வரியைக் குறைப்பதற்கு என்று சொன்னார்கள். அதை வேண்டுமானால் முயற்சிக்கலாம் தவிர, இந்த மாநில அரசு பேடுவதாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற வரி விகிதத்தைக் குறைப்பதற்கு இல்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நமது மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. காசிராமன் அவர்கள் அடிக்கடி வற்புறுத்திக் கூறிக்கொண்டிருப்பது கெரசின் விற்பனையின் மூலம், டீசல் விற்பனை குறைகிறது. வாரி முதலியவைகள் கெரசினில் ஒட்டப்படுகிற காரணத்தினால், டீசல் ஆயில் விற்பனை குறைந்து, அரசுக்கு வரவேண்டிய விற்பனை வரி வருமானம் குறைகிறது. வரக்கூடிய வருமானம் வரவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதனால் ரூ. 3, 4 கோடி நஷ்டம் ஏற்படுகிறது அரசுக்கு என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்கிற கணக்கு சரியாக இருக்கலாம். நான் அதை மறுக்கவில்லை.

தமிழ்நாட்டில் கெரசின் விற்பதற்கு, ரிடைஸ் விற்பனைக்கு அரசாங்கம் லைசென்ஸ் வழங்கும், லைசென்ஸ் இல்லாத இடங்களில் கெரசின் விற்க முடியாது. அப்படி லைசென்ஸ் இல்லாமல் கெரசின் விற்பது, அது பறிமுதல் செய்யப்படும், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. அதற்கான உத்தரவு போயிருக்கிறது. இனிமேல் இப்படி கெரசின் விற்பது தவிர்க்கப்படும். நாம் எங்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கிறோமோ அந்த இடங்களில்தான் விற்கப்படும். அந்த இடமில்லாமல், சரிலை ஓரங்களிலும், நெடுஞ்சாலைகளிலும் விற்கப்படுவதை போகும்பொழுது நாம் பார்க்கிறோம். அவைகளை யெல்லாம் எடுத்துவிடவேண்டும், இல்லாவிட்டால் பறிமுதல் செய்ய வேண்டும். அப்படி வைத்திருப்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு போடுவதற்கு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசாங்கத்தின் நிதி நிலைமை சரியில்லாத காரணத்தினால் தான் வரி போடுவதற்கு அவசியம் ஏற்படுகிறது. மத்திய அரசாங்கமும் வரி போட்டது நமது தர்ப்பாக்கியமாக இருந்தாலும், நமது நிதி நிலைமை சரியில்லாத காரணத்தினால் தான், இதைக் குறைப்பதற்கு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1970 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு மோட்டார் எரிபொருள் (ஸ்பிரிட்) விற்பனை வரி விதிப்பு (இரண்டாம் திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 7/70) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 2 இந்த மசோதாவுக்கு உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU N. KASIRAMAN : Sir, I move the following amendment :—

“(i) In line 7 of the clause for the word ‘twelve’ substitute the word ‘eleven’,

(ii) In line 9 of the clause for the word ‘ten’ substitute the word ‘eight’,

(iii) In line 11 of the clause for the word ‘four’ substitute the word ‘three’.”

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I second the amendment. Sir, I move the following amendment:—

“In clause 2, in line 7 of the clause, the words ‘petrol or’ occurring after the words ‘in the case of’, be deleted.”

THIRU N. KASIRAMAN : Sir, I second the amendment.

தலைவர் அவர்களே, சற்று முன்பு நான் சொன்னேன். அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு கோடிக்கணக்கில் நஷ்டம் வருகிறது என்ற குறிப்பை எடுத்துச் சொன்னேன். அந்த நஷ்டத்தைத் தவிர்த்தால், விற்பனைவரி உயர்வை தடுக்கலாம். அதனால் பொது மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படலாம் என்று சொன்னேன். நான் அதன் காரணமாக விற்பனைவரியைக் குறைக்கவேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். விற்பனை வரியை உயர்த்தினால் பெட்ரோல் விலை உயர்கிறது.

இதற்கு முன்னால் சுகவாசிகள் தான் கார்களை உபயோகப்படுத்தினார்கள் என்ற ஒரு நிலைமை இருந்தது. இப்பொழுது நிலைமை அப்படியில்லை. அவசியமாக எல்லோரும் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அரசாங்க அலுவலர்கள் கார்களை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். எப்பொழுதும் கொடுக்கப்படுகிற பயணப்படி தான் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. 22 வருஷங்களுக்கு முன்னால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பயணப் படி கொடுக்கப் பட்டுவருகிறது என்று சில நாட்களுக்கு முன்னால் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள்.

உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால், போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டருக்கு 6 அணை ஒரு மைலுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பெட்ரோல் 14 அணை விற்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து. இன்றைக்கு பெட்ரோல்

[திரு. நா. காசிராமன்]

[1970 ஏப்ரல் 6]

ரு. 5-க்கு விற்கப்படுகிறபொழுது கூட அதே படி தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அதேமாதிரி பெப்யூடி சூப்பிரண்டெண்ட் ஆஃப் போலீஸ் 36 பைசா ஒரு கிலோமீட்டருக்கு பயணப்படி வாங்குகிறார், ஒரு காலன் பெட்ரோல் 14 அணு விற்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து. இப்பொழுது ரூ. 5 விற்கப்படும் பொழுதும் அதே படி தான் வாங்குகிறார். இப்பொழுது விற்பனை வரியை உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்பதற்காக இந்த பயணப்படியை நாம் கூடுதலாக்கிக் கொடுக்கப்போவதில்லை. இப்படி பல இலாகாக்களில் வேலை செய்கின்ற அதிகாரிகள் கார்களை உபயோகப்படுத்தித் தான் தீர வேண்டும், வேறு வழியில்லை என்ற நிலையில் இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு பயணச் செலவு அதிகமாக ஆகும். ஆகவே, அதன் மூலம் விருவிருப்பாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும், அவர்களுக்கு இருக்கிற உற்சாகத்தை குறைக்கக்கூடிய வழி ஏற்படும். இதை மனதில் கொண்டு தான் கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, விற்பனை வரியைக் குறைத்துப் போடவேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதற்கான வாதங்கள் இதற்கு முன்பேயே என் நண்பர் திரு. காசிராமன் அவர்களால் சொல்லப்பட்டுவிட்டன. நான் ஒன்றை மட்டும் சொல்லி என்னுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்த பெட்ரோலைப் பொறுத்தவரையில், கடந்த காலத்தில் பணக்காரர்கள் அல்லது அதிக பணம் வைத்திருப்பவர்கள் தான் கார்களை வைத்திருந்தார்கள். அவர்களுடைய கௌரவத்திற்காக, தகுதிக்காக தேவை என்ற அளவில் கார்கள் வைத்திருந்தார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இல்லை. பெரும்பாலும் கார் வைத்திருப்பவர்களைப் பார்த்தாலே சொல்லலாம், இவர்கள் கடன்காரர்கள் என்று, அந்த அளவுக்கு இன்றையதினம் கார்கள் கடனில் ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றன. கார்கள் இன்றையதினம் மிகத் தேவையானது என்ற ஒரு நிலைமைக்கு வந்திருக்கிற காரணத்தினால், கார்களை வைத்துக்கொண்டு தங்களுடைய வேலைகளைச் செய்துகொள்ளவேண்டும், தங்கள் பணிகளை முடித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

பெருமதிப்பிற்குரிய காலஞ்சென்ற முதல் அமைச்சர் அண்ணை அவர்கள் அதைப்பற்றிக் கூட சட்ட மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். இன்றைக்கு உள்ள சூழ்நிலையில் சாதாரணமானவர்கள் கூட கார் வைத்துக்கொண்டு, அவர்கள் செய்யவேண்டிய பணியைச் செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஒருமுறை அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு கார் பரிசு அளிக்கப்படுவது பற்றிய வினாவிற்கு பதில் அளிக்கும்பொழுது கூறினார். தங்களால் தாங்க முடியாதுபோனால் கூட, கார் வைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள் பெரும்பாலும் சமுதாயத்தில் அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய தகுதிக்காக ஒரு காருக்கு மேல் அதிகமாக வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவு. கார் உபயோகப்படுத்துகிறவர்கள் பெரும்பாலும் "பர்பஸ்புல்" என்ற காரணத்திற்காகத் தான் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிற நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

பெட்ரோலைப் பொறுத்தவரையில், இனிமேல் பணக்காரர்கள் உபயோகப்படுத்துகிற பொருளாகவோ, அல்லது தகுதிக்கு அதிகமாக பணம் வைத்திருப்பவர்கள் பொழுது போக்காக உபயோகப்படுத்துகிற பொருளாகவோ இல்லை. மிகவும் சாமான்யமானவர்கள், பெரும்பாலானவர்கள் உபயோகப்படுத்துகிற பொருள் பெட்ரோல். அதன் மீது வரியை

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

உயர்த்துகின்ற நிலைமை மாறவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்துவதற்காகத் தான் என்னுடைய திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்தத் திருத்தத்தின் அடிப்படையில் என்னுடைய கருத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலமாக பெட்ரோலுக்கு மட்டும் இந்த வரி உயர்விலிருந்து விலக்குத் தருவதன் மூலம் மிகப் பெரிய அளவில் அரசுக்கு நஷ்டம் வந்துவிடாது. அப்படி ஒரு வேளை நஷ்டம் வருகிற நிலைமை இருந்தாலும், பொதுமக்களில் பெரும்பாலானவர்கள் அதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதாலும், பணக்காரர்கள் அதனால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் மிகவும் குறைவானவர்கள், சமுதாயத்தில் நடுத்தரத்தில் இருப்பவர்கள் தான் அதிகமான அளவு பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக இந்த வரி விதிப்பிலிருந்து பெட்ரோலுக்கு விதிவிலக்கு அளிப்பார்கள் என்று நம்பி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல்
12-30.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, இரு வருடைய திருத்தங்களையும் ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவிக்கிறேன். பெட்ரோலை கார் வைத்திருப்பவர்கள் உபயோகிக்கிறார்கள். திரு. ராமமூர்த்தி வாங்க முடியாதவர்கள் கூட அவசியம் காரணமாக கார் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். என்னால் அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. கடன் வாங்கி கார் வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் யாருக்கு இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. அவர்களுடைய தொகுதியில் யாராவது அப்படியிருந்தால், உடனே காளைக் கொடுத்துவிடச் சொல்லவேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் கூட, திரு. ராமமூர்த்தியே கூட வைத்திருந்தாலும், நண்பர் என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன், விட்டுவிடவேண்டும் என்று. கடன் வாங்கி வாங்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? தமிழ் நாட்டில் ஒரு பழமொழி உண்டு, “வட்டிக்கு வாங்கி அட்டிகை வாங்கினும், அட்டிகையை விற்று வட்டி கொடுத்தானும்” என்று (குறுக்கீடு) கூட்டுறவு சங்கங்களைக் கலைக் வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள், அது வேறு. ஆகவே வரியை குறைப்பதற்கில்லை, திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை என்று தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

திரு. நா. காகிராமனின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

குறுந்தலைப்பு, முகப்புரை, நெடுத்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே—

“1970-ம் ஆண்டு மோட்டார் எரிபொருள் (ஸ்பிரிட்) விற்பனை வரி விதிப்பு (இரண்டாம் திருத்த) மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 7/70) நிறைவேற்றப் படவேண்டும் ” என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(இ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண். 8/70)

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM: I beg to move that the Tamil Nadu General Sales Tax (Second Amendment) Bill * 1970 (L.A. Bill No. 8 of 1970) be taken into consideration.

In order to augment the resources of the State, the Government decided to enhance the rates of tax under the First Schedule to the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act 1 of 1959) in respect of luxury articles (items 1 to 14) from 12 percent to 15 per cent, Cement (item 34) from 6 per cent to 8 per cent, precious stones, etc. (item 30), foamed rubbers sheets, etc. (item 40), electrical goods (item 41), scents and perfumes (item 51) and tractors and bull dozers, etc. (item 55) from 7 per cent to 9 per cent. The above decisions were given effect to by a notification issued under sub-section (1) of section 59 of the said Act which took effect from 26th February 1970, the date of publication of the notification in the *Fort St. George Gazette*. These measures would yield an additional revenue of the order of Rs. 1.3 crores in a year.

Consequent on the decision of the Madras High Court in *City Oil Mill v. Joint Commercial Tax Officer, Madras and another* (25. S.T.C. 33) holding copra as not an oil seed, it was decided to tax copra on a par with coconut and subject the same to a single-point tax of 5 per cent at the point of first purchase in the State. This decision has been given effect to by a notification issued under sub-section (1) of section 59 of the said Act amending item 69 of the First Schedule to the Act. It is proposed to give retrospective effect to the amendment from 4th November 1969, the date from which coconut was subjected to the single point purchase tax of 5 per cent.

Under sub-section (2) of section 59 of the said Act, a Bill to replace the notifications referred to above has to be introduced in the Legislature during its present session. Hence the Bill.

I may state in this connection that care has been taken to see that no additional burdens are placed on the common man and that these levies fall on those who can well afford to pay. In deference to the representations made by the trade and having regard to the rates prevailing in the neighbouring States, the Government has already reduced the rate of tax payable by any dealer under the Act on the sales of automobile tyres, batteries (excluding dry cells) and automobile spare parts from 15 per cent to 13 per cent with effect on and from the 1st April 1970. Coconuts have also been exempted from the tax payable under the Act from 18th March 1970.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

DR. H. V. HANDE: Sir, I move—

“That the Tamil Nadu General Sales Tax (Second Amendment Bill, 1970 (L.A. Bill No. 8 of 1970) be referred to a Select Committee consisting of.....Members of the Assembly.” (Names of Members to be given later.)

THIRU K. CHEEMAICHAMY: Sir, I second the amendment.

*Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 28th March 1970.

1970 ஏப்ரல் 6]

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I move—

“That the Tamil Nadu General Sales Tax (Second) Amendment Bill, 1970 (L.A. Bill No. 8 of 1970) be referred to a Select Committee consisting of.....Members of the Assembly”. (Names of Members to be given later.)

THIRU N. KASIRAMAN : Sir, I second the amendment.

DR. H. V. HANDE : The fact that on behalf of our party we have given an amendment of a general nature, of a dilatory nature, shows that we are very much alarmed about the series of items brought in under the present sales tax amendment Bill. Even when it was announced by the Hon. Minister, we expressed our anxiety. That anxiety still persists. In spite of some concessions shown by Government complying with our requests, we express our anxiety. I shall just pass over some items subject to tax :—

Cinematographic equipment including cameras, projectors, sound recording and reproducing equipment, lenses, films, and parts and accessories required for use therewith.

No. 7 is :—

Photographic and other cameras and enlargers, lenses, films, plates, paper, cloth and other parts and accessories required for use therewith. Recently a number of people connected with photographic industry approached me. They even organised a meeting and I addressed them, and tried to find out their problems. A large number of these people are not able to get on with the trade. A number of them want to close their establishments. They have been hard hit by doses of taxation both Central as well as State taxation. Many of them are running into losses and some have closed. They have submitted a memorandum to the Hon. Minister for Commercial Taxes. I hope and trust that in view of the anxieties expressed by those people, the Hon. Minister will offer some sort of reduction in taxation and announce the same in the House.

With regard to bulbs, the position is more frightening, because the cost of average utility bulb, 40 W and 60 W bulbs mostly used in our Houses is Rs. 16.75 per dozen, plus additional excise duty of 11 per cent viz. Rs. 1.73 totalling Rs. 17.48. The C. S. T. is 3 per cent and M.G.S.T. is 7 per cent. The total thus comes to Rs. 19.26. We are going to electrify rural areas. The rural electrification programme is there involving lakhs of rupees. How much is the Hon. Minister going to get by this taxation? Hardly Rs. 1.3 crores. My demand would be that the Hon. Minister might have a proper reassessment.

There is one more item and that is about “dressed skins”.

So far as items which earn foreign exchange are concerned, they have to be taxed at only one point. Therefore, representations had been made by the Hides and Skins Merchants at Periamet to the Hon. Minister a few months ago that only dressed skins should be taxed and raw skins should not be taxed. I am sure that that representation would be at the disposal of the Hon. Minister. In this context, I want to suggest that he should call for the papers relating to that representation from the concerned head of the department and see what could be done in the

[Dr. H. V. Hande]

[1970 ஏப்ரல் 6]

matter so that the large number of traders who are dealing with these foreign exchange—earning items are not ruined. This anxiety was also expressed by Hon. Member representing Vellore when the Sales Taxes Demand was under discussion in this House recently.

Finally, on behalf of the Swatantra Party, I want to make one important observation. This sort of taxation policy also should be completely done away with. Especially sales tax is the only item with which the State Government can tinker or meddle with. There is a feeling among the public that whenever the Treasury Benches tell the concerned departmental officials that they want an extra Rs. 10 crores, they would immediately think of the sales tax which is the *Khama Denu*. They depend on this for achieving their objective. I feel that the more you tax the total tax return would become less. That is my philosophy or school of thought or economic theory. I have already mentioned it on a former occasion and also brought it to the notice of the Hon. Minister. We should not kill the goose that lays the golden egg.

Of course it is true that tax should be levied to get money for running the administration. At the same time we should see whether by levying more tax on a particular item, we would get more revenue. Now by increasing the tax from 7 per cent to 9 per cent the total tax return would be reduced. So, on behalf of the Swatantra Party we suggest that a Commission of Experts should be appointed to go into the matter and see that a proper optimum taxation policy is evolved. By using the expression 'optimum', I mean that the maximum amount of tax that the public can withstand, should be levied.

In this connection I also suggest that the representatives of the bulb manufacturers and representatives of traders who are dealing with bulbs should be invited for discussion and a method with regard to the levy of taxation should be evolved in consultation with them.

Therefore, I have suggested that if a Commission of Experts is appointed, they will be able to solve the problem. On the other hand if the matter is left to the officials, they will only give some empty figures which will not mean anything. They will only suggest more tax. If you tax more than the trade can bear, the whole trade will collapse and the return from the sales tax will also be reduced.

It is only to consider all these matters dispassionately we have moved an amendment requesting this House to refer this Bill to a Select Committee. The Select Committee will invite representatives of different trades for discussion and see how the trade is not affected adversely by the Bill.

In this connection I also want to point out that unless incentives are given to the trade, they will not prosper. For instance, take the case of Maharashtra.

(At this stage Mr. Deputy Speaker sounded the gong.)

Sir, this is a very important matter and I will conclude my speech in a minute. In Maharashtra there is buoyancy in trade. How is that they are able to achieve it. That is because they have given incentives to the trade. Here we are increasing the taxation to 9 per cent. We can increase it to even 25 per cent but what will happen? The whole trade will collapse.

1970 ஏப்ரல் 6]

The argument of the Hon. Minister would be that they are levying only the tax which the trade can withstand but we differ from his view and we feel that the tax that they levy is more than what the trades can bear. That is why we want an Expert Committee or a Select Committee to investigate the whole matter and invite persons belonging to different trades for discussion and then come to a right conclusion.

Thank you, Sir.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தின் பேரில் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால், “லக்ஸரி குட்ஸ்” என்ற அயிட்டமே பல ஆண்டு களுக்கு முன்னால் அது சுகவாழ்வுக்கான பொருளாக இருந்தது. மாறி வரும் சமுதாயத்திற்கேற்ப அந்தப் பொருள்கள் இன்றைக்கு அவசியமான பொருள்களாக மாறியிருக்கின்றன. எந்தெந்தப் பொருள்கள் சுகவாழ்வுக்கான பொருள்கள் என்று நினைத்தோமோ, அவையெல்லாம் மாறிவிட்ட சமுதாய அமைப்பிலே வாழ்க்கைக்குத் தேவையான, இன்றியமையாத பொருள்களாகிவிட்டிருக்கின்றன. புதிய வரிகள் போடப் படும்போது, ஏற்கெனவே இருக்கிற வரி விதிப்பின்மேல் ஒரு பர்சென்ட், இரண்டு பர்சென்ட் என்று ஆண்டுக்காண்டு போட்டு, வரிகளை உயர்த்திக் கொண்டே வருகிறோம். ஒட்டகத்தின்மீது சுமை ஏற்றுவதுபோல நாம் வரிப்பளுவை உயர்த்திக்கொண்டேயிருக்கிறோம். சில நேரங்களில், ஒட்டகத்தின்மீது ஏற்றியுள்ள பளுவில் ஒரு சிறு துரும்பை எடுப்பது போல, உயர்த்திய வரி விதித்ததைச் சற்று குறைக்கிறோம். ஆனால் பொதுவாக வரிப்பளு உயர்ந்தே வருகிறது. இந்த மசோதாவின் மூலமாக புதிய சுகவாழ்வுக்கான சாதனங்கள் என்பவற்றிலே எவை எவை வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதவைகளாக இருக்கின்றனவோ, அவையெல்லாம் வருகின்றன.

இன்றைக்கு நாம் பல பிரசாரம் செய்கிறோம், பசுமைப் புரட்சி என்கிறோம், குடும்பக் கட்டுப்பாடு என்று பிரசாரம் என்கிறோம், நாம் செய்கின்ற பிரசாரங்களையெல்லாம் கிராமப்புறங்களிலுள்ள மக்கள் எப்படி அறிய முடிகிறது. இன்றையதினம் கிராமப்புறங்களில் எல்லாம் ரேடியோ மூலமாகத்தான் நாட்டு நடப்புகளைக் கவனிக்கிறார்கள். அரசாங்கம் கருத்தரங்கு போன்றவைகளை நடத்துகின்ற நேரத்தில் கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்றவர்கள் ரேடியோ மூலமாகத்தான் அந்தச் செய்தியைக் கேட்புப் பயன் பெறுகிறார்கள். விவசாயம், மற்றத் துறைகளையெல்லாம் வளப் படுத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருதும் இந்த நேரத்தில் ரேடியோ இன்றையதினம் மக்களுடைய இன்றியமையாத சாதனமாக அமைந்து விட்டது. அதைச் சுகவாழ்வு சாதனம் என்று கூற முடியாது. இப்பொழுது சாதாரண குடும்பத்திலே கூட ரேடியோ இருக்கிறது. பல இடங்களில் குருவிக்காரர்கள் கூட ரேடியோ வைத்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, 13-வது அயிட்டத்தின்படி, ‘அயர்ன் அண்ட் ஸ்டீல் ஸேஃப்ஸ் அல்மோ’ என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கடன் வாங்காமல் வாழவேண்டுமென்று சொன்னாலும் கூட, மாறிவிட்ட சமுதாய அமைப்பில் வாழ்க்கை வசதிகளை எந்த அளவிற்கு அமைத்துக்கொள்ள முடியுமோ, அந்த அளவிற்கு அமைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. கடன் இல்லாமல் வாழ்வது என்பது முடியாத நிலைமை, அமைச்சர் வேண்டுமானால் வாதத்திற்காக மறுத்தாலும் கூட பல கோடிக்கணக்கான—லட்சக்கணக்கான—மக்களுடைய வாழ்க்கை கடனிலேதான் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. கடன் இருக்கிறதே என்பதற்காக நாம் சில தேவைகளைக் குறைத்துக்கொள்வதில்லை. ஸ்டீல் அல்மோவைப் பொறுத்த வரையில் இது தேவையானதாகிவிட்டது. முதலில் கொஞ்சம் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு இந்த அலமாரியை வாங்கிக்கொள்ளலாம். பாக்கிப் பணத்தைத் தவணை முறைகளில் கட்டலாம் என்ற வசதி இருக்கிறது. பணத்தைச் செலுத்துகின்ற முறையை கல்பமாக்கிவிட்ட காரணத்தால், அந்தப் பொருளை வாங்குவதற்கு செலகரியம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இவையெல்லாம் சுக வாழ்வுக்குத் தேவையானவற்றாக இருக்க முடியாது, இன்றியமையாத பொருளாக ஆகிவிட்டது.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1970 அப்ரல் 6]

அதைப் போலவே சிமிண்டுக்கு வரி விதிப்பு பற்றிய நிதி அமைச்சர் குறிப்பிட்டார்கள். வீடு கட்டுகிற ஒருவருக்கு இதன் மூலம் மிகக் குறைவான தொகையே வரப்போகிறது. இது ஒரு சிரமமா என்றார்கள். ஒவ்வொரு பொருளையும் எடுத்து—இப்படிக் குறைவான தொகைதானே போடப்படுகிறது என்று சொல்லலாம். ஒரு பொருளுக்குப் போடுவது குறைவுதான் என்றாலும்—ஒருவன் தான் இந்த எல்லாப் பொருள்கள் மீதும் போடப்படுகிற கொஞ்ச கொஞ்ச தொகையைக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் மொத்தமாகப் பார்க்கிறபோது அவன் அதிகமான வரிச்சுமைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறான். ஆகவே இந்த முறைக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னது போல ஒரு முடிந்த முடிவுக்கு வரவேண்டும். திருத்தங்கள் அபங்கிய முழுமையான சட்டத்தைப் பிரசுரிப்பதோடு, இதற்குமேல் இனி வரி விதிக்கப்பட மாட்டாது என்று செய்ய வேண்டும். இது பற்றி எல்லாம் சிந்திக்க வேண்டிய அவசியம் இருப்பதனால் இதை ஒரு பொறுத்துக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The Hon. Minister.

THIRU N. KASIRAMAN : Sir, I want to speak in the general discussion.

MR. DEPUTY SPEAKER : I think it is only one Member from each party.

THIRU K. VINAYAKAM : On a point of order, it is not correct. In the general discussion, any number of people can speak.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Thiru N. Kasiraman may be allowed to speak.

MR. DEPUTY SPEAKER : Thiru. N. Kasiraman.

திரு நா. காசிராமன் : இப்போது வாகனங்களின் மீதுள்ள விற்பனை வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். விற்பனை வரியைக் காமதேனு என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். பாலே அளவோடு கறந்துகொள்ளலாமே தவிர மடியை அறுக்கக் கூடாது.

லக்கரிப் பொருள்கள் என்று 14 ஐடெம்சுகள் கொடுத்து அவற்றின் மீது 15 சத விகித வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ரேடியோ என்று எடுத்துக்கொண்டால், அது அடிப்படையிலே தேவையாக மாறியிருக்கிறது. விவசாயத் துறை அமைச்சர் பேசுகின்றபோது ரேடியோ உற்பத்திச் செலவைக் குறைத்து, அதை மலிவான விலைக்கு எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் படிச் செய்ய வேண்டும் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். உற்பத்தி விலையைக் குறை என்று சொல்லியாக இந்த விற்பனை வரியை அதிகப்படுத்துவதனால் ஏழை மக்களுக்கு எப்படி உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்து, மோட்டார் கார்கள், டிராக்டர்கள் மீது வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அவை இன்றைக்கு அத்தியாவசியத் தேவையாக மாறி விட்டன. புதிய டாக்சிகள், புதிய மோட்டார்களைப் போட வேண்டும் என்றிற் உற்சாகம் வந்துவிட்டது. இந்த நேரத்தில் ஒரு டாக்சிக்கு 500 ரூபாய் அதிகப்படியாக இந்த வரியினால் செலுத்த வேண்டும். பஸ் என்றால் 2,000 ரூபாய், லாரி என்றால் 1,900 ரூபாய் இனி அதிகமாகச் செலவாகும். இப்படியானால் இத் துறையில் முதலீடு செய்கின்றவர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படுமா? போக்குவரத்துத் துறை எபிஷியன்ஸரி பாதிக்கப்படாது என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு. நா. காசிராமன்]

அடுத்து, பசுமைப் புரட்சி என்று பேசுகிறோம். உற்பத்தியைப் பெருக்கி நவீன இயந்திரங்கள் கையாளப்பட வேண்டும் என்கிறோம். இந்த நிலையில் டிராக்டர்கள், அக்ரிகல்சரல் மெக்கானிகல் இம்ப்ளிமென்ட்ஸ் மீது வரியைப் போட்டிருக்கிறோம். இன்னொருபுறத்தில் நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து நிலப் பரப்பையும் குறைத்திருக்கிறோம். இதன் காரணமாக, இனிமேல் இது போன்ற உபகரணங்களை வாங்க விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் இருக்குமா, அல்லது நாம் போடுகிற வரி உதவிகரமாக இருக்குமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். ஆகவே, அரசு இதுபற்றி மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். பல சுக போகப் பொருள்கள் இன்றைக்கு அத்தியாவசியப் பொருள்கள் ஆகிவிட்டன. அதை மனதில் கொண்டு, வரி விகிதங்களை மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இதைப் பொறுக்குக் குழுவுக்கு விடவேண்டுமென்று சுதந்திராக் கட்சி உறுப்பினர் மாண்புமிகு ஹாண்டே அவர்களும், திரு இராமமூர்த்தி அவர்களும் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை ஏற்படுத்த இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுடைய கட்சியினர்கள்தான் “ஆடம்பரப் பொருள்கள்” என்ன என்ன என்கிற பட்டியலையே ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நாங்கள் அவற்றை நீக்கினால், “பார்த்தீர்களா, நாங்கள் ஆடம்பரப் பொருள்கள் என்று வைத்திருந்தவற்றை இவர்கள் எடுத்து விட்டார்கள், இவை அத்தியாவசியப் பொருளாம்” என்பதாக வெளியில் பேசவும் ஆரம்பிப்பார்கள். வாதிடுவது என்றால் எப்படி வேண்டுமானாலும் வாதிடலாம். ஆகவே, அவர்களுடைய கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

திரு. காசிராமன் அவர்கள் பேசும்போது, ‘இதைக் காமதேனு என்று சொல்வார்கள், பாலிக் கறந்துகொள்ளுங்கள், மடியைக் அறுக்கலாமா’ என்றார்கள். இதைக் காமதேனு என்று முன்பு திரு. கோபால் ரெட்டி அவர்கள்தான் குறிப்பிட்டார்கள் என்று நினைவு. காமதேனு என்றாலே கேட்டதைக் கொடுப்பது என்றார்கள். அதை நான் பார்த்ததில்லை. கேட்டதைக் கொடுக்கின்ற ஒன்றின் மடியை அறுக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை.

தொழில் நசித்துப் போகும்படியாக நாம் ஒன்றும் அதிகமாகவும் வரி போடவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுவும் நியாயமான கோரிக்கைகளைக் கவனித்து சலுகைகளும் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. டயர், ப்யூபுகளை எடுத்துக்கொண்டால், பக்கத்து மாநிலத்தில் என்ன வரி போட்டிருக்கிறார்களோ, அதைவிட அதிகமாக நாம் போட்டால் அங்கேமே வாங்கிப் போவார்கள், அதன் மூலம் இங்கே தொழில் பாதிக்கப்படலாம் என்பதாக இவற்றுக்குப் போடவில்லை. இங்கே தயாரிக்கிற பிஸ்டன், மோட்டார் ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் இவைகளுக்கு எல்லாம் சலுகை அளித்திருக்கிறோம். தொழில் துறையினரும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். நாம் இணங்கியிருக்கிறோம். விவசாயக் கருவிகள் என்றாலும், டிராக்டர்கள், டிராக்டர் உபகரணங்களுக்குத்தான் வரியே தவிர மற்றவற்றுக்கு இல்லை. இத்தையெல்லாம் பாராட்டி ஒரு வார்த்தையாவது சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால், எதிர்க் கட்சியில் உட்கார்ந்து பாராட்டுவதாவது என்று நினைக்கக் கூடும். நாங்கள் அங்கே இருந்தபோதும் அப்படித்தான் எண்ணியிருக்கிறோம். ஆனாலும் நல்லவைகளைப் பாராட்டி ஒரு வார்த்தை சொல்லக் கூடாது என்பதல்ல.

இன்னும் டிராஸ்ட் ஸ்கீம்களை எடுத்துக்கொண்டால், பஸ்ட் சேல் பாயிண்ட்டில்தான் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் எலெக்ட்ரிக் பல்புகளுக்கு வரி போடலாமா என்றார்கள். இதனால் 3 பைசா ஏற்போகிறது. இது ஒரு செரிய சுகமையா?

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1970 ஏப்ரல் 6]

பிற பக்கல்
1-00

இதற்கெல்லாம் வரி போடக் கூடாது என்று சொல்லுகிறவர்களை அரசாங்க சிப்பந்திகள், மற்றவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னால் பரவாயில்லை. அந்தப் பிரசினை வருகிறபோது அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது, பணத்திற்கு என்ன செய்வது, வரி மூலம் கொஞ்சம் வருமானத்தை அதிகப்படுத்தலாம் என்றால் வரி போடக் கூடாது என்றால் அரசாங்கத்தான் என்ன செய்வது? ஏதேனும் ஒரு முறையிலே வரிப் போட வேண்டும். தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழில்கள் நசித்துப் போகாதவாறு வரிப் போடுவது என்று வைத்து இருக்கிறோம்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பீட்டிலே உள்நாட்டிலே என்ன நடக்கிறது என்று தெரியாது, அதற்காக தொழில் நுட்பம் தெரிந்தவர்களைப் போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டிலே உள்ள அதிகாரிகளுக்கு அது நன்கு தெரியும். குறிப்பாக விற்பனை வரி இலாகாவிலே உள்ள அதிகாரிகளுக்கு எந்த எந்த வரியைப் போட்டால் தொழில் கெடும் எந்த வரியை உயர்த்தினால் தொழில் நசித்துவிடும் என்ற முழு விவரத்தையும் அவர்கள் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது உயர்த்தியிருப்பது எந்தத் தொழிலையும் நசித்துவிடாது.

ரேடியோ, அயர்ன் அன் ஸ்டீல் கேஃப் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். இதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ரேடியோ ஆண்டுக்கொரு முறை வாங்கப்படுவதுதான். கிரோவரின்னுக்கு எல்லாம் அவர்கள் வரி போட்டார்கள், அதைப்பற்றி யெல்லாம் அவர்கள் கண்டிக்கவில்லை. சில பேர்கள் மட்டும் பயன்படுத்துகின்ற கடிக்காரம், டைம்பீஸ்கள் இவற்றிற்கு எல்லாம் வரி போடக் கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல. எனவே இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்புவதிலே எந்தவிதமான பயனும் இல்லை. எனவே, அவர்களுடைய திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

திரு. க. ராமமூர்த்தி அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :—“தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 8/70) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “பிரிவு 2 இந்த மசோதாவுக்கு உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்”.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே சொல்ல வேண்டியதையெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திருத்தங்களைப் பிரேரேபித்தால் பதில் சொல்கிறேன். இன்னும் மூன்று, நான்கு பில்கள் கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. காலம் கொஞ்சமாக இருக்கிறது. இதற்கு வேறு வழியே கிடையாது. இல்லையென்றால் இன்னும் நாடுகளை நாட்கள் சட்டசபைக் கூட்டத்தை வைத்துக்கொள்ள வேண்

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு ப. உ. சண்முகம்]

மென்றால், அதற்குப் பிவினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியைக் கூட்டி முடிவெடுக்க வேண்டும். இப்பொழுதுள்ள நிலைமைப்படி பிவினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி எடுத்துள்ள முடிவுப்படி சீக்கிரமாக முடித்தாக வேண்டியிருக்கிறது. எனவே சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும்.

THIRU N. KASIRAMAN : Sir, I move the following amendments :

“(i) In sub-clause (a) in the proposed amendment to First Schedule to the Principal Act, in items 2, 3, 3A and 5 for the proposed figures ‘15’ in column (4), the figures ‘13’, ‘13’, ‘13’ and ‘10’, respectively, shall be substituted.

(ii) In sub-clause (b) in the proposed amendment to the First Schedule to Principal Act., in items 41 and 55 for the proposed figures ‘9’ in column (4), the figures ‘8’ and 1 respectively shall be ‘substituted’”

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I second it.

திரு நா. காசிராமன் : நான் அதிகமாக நேரம் எடுத்துக்கொள்ளப் போவதில்லை. சுருக்கமாக இரண்டொரு வார்த்தைகள் விவசாயிகளுக்குப் பயன்படுகின்ற டிராக்டர்கள், அதோடு சேர்ந்த உபகரணங்கள் இவற்றிற்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற வரி உயர்வுகளைப்பற்றி மாத்திரம் சொல்ல விரும்புகிறேன். டிராக்டரோடு உபயோகப்படுத்தக்கூடிய உபகரணங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிற்கு வரியில்லாமல் இருக்க வேண்டும். கேஜ்வீல் டிஸ்க் வீல் ப்ளவர்ஸ் அன் டில்லர்ஸ் எல்லாம் இருக்கின்றன. இவையெல்லாம் மெக்கானிக்கல் இம்ப்ளிமெண்ட்ஸ், இயந்திர சாதனங்களாக இருக்கின்றன. விற்பனை வரியில் இருந்து இவற்றிற்கெல்லாம் விலக்களித்தால்தான் நல்ல முறையிலே விவசாயிகள் இவற்றைப் பயன்படுத்த முடியும். எனக்குத் தெரிந்த ஒருவர் டிராக்டரைச் சேர்ந்த உபகரணங்களும் வரி உயர்வுக்கு உட்பட்டதா என்று அங்கே கும்பகோணத்திலே உள்ள சேல்ஸ் டாக்டர் அதிகாரியைக் கேட்கத் து அவர்கள் டிராக்டரைச் சேர்ந்த உபகரணங்களுக்கு விதிவிலக்கு இல்லை, விதிவிலக்கு இருப்பது மண்வெட்டி, கடப்பாறை போன்றவற்றிற்குத்தான் என்று சொல்லியிருப்பதால் எனக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே அமைச்சர் அவர்கள் இதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் நான் இந்த திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். டிராக்டருக்கு ப்ரைம் மூவராக இருக்கும் எல்லாவிதமான உபகரணங்களுக்கும் டாக்டர் இல்லாமல் செய்து விட வேண்டும். நவீன இயந்திரங்கள் மூலம் பசுமைப் புரட்சி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நிலையிலே உள்ள நாம் இதைச் செய்தால்தான் அரசுக்கு உணவு உற்பத்தியில் பெரிதும் உறுதுணையாக இருக்கிற தமிழ்நாட்டு விவசாயிகள்மீது நல்லெண்ணம் கொண்டு அவர்களுக்கு உதவியவர்களாவோம் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே நான் விளக்கமாகப் பதில் சொல்லிவிட்டேன். அவர்கள் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

THIRU N. KASIRAMAN : Sir, I press my amendment.

திரு நா. காசிராமன் : அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 2, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

குறுந்தலைப்பு முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

[1970 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு 1970-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 8/70) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

4. அரசினர் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) பேரவை அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்.—தொடர்ச்சி.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I move.—

“That under Rule 21 of the Assembly Rules, the Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 10 of 1970) be taken up before all other Bills.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

8. அரசினர் மசோதாக்கள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துகள் (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 10/70).

* மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு 1970-ஆம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துகள் (திருத்த) மசோதா †(சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 10/70) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

தமிழக உள்ளூர் ஆட்சி நிறுவனங்கள் எல்லாம் நேரடி முறையின் மூலமே தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படையின் முதல் கட்டமாக ஊராட்சி மன்றங்களின் தலைவர்களை மக்களே நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்ற அரசின் முடிவு சென்ற ஆண்டு இப்பேரவையில் அறிவிக்கப்பட்டது. அதைச் செயல்படுத்தும் முறையில்தான் இம்மசோதாவை உங்கள் முன் வைத்துள்ளேன். ஓர் ஊராட்சியிலுள்ள வாக்காளர்கள் தங்களில் ஒருவரைத் தலைவராகத் தாங்களே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு இம்மசோதா வகை செய்கிறது. துணைத் தலைவர் முன் போலவே ஊராட்சி உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்.

நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் தலைவருக்கும், ஏனைய உறுப்பினர்களுக்கும் கருத்து வேறுபாடு காரணமாக ஒற்றுமை குன்றுமானால், அந்த ஊராட்சியின் நிர்வாகத்தை ஆறு திங்களுக்குத் தலைவரே ஏற்று நடத்துமாறு பணிக்க ஆய்வாளருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. தலைவரையோ அல்லது துணைத் தலைவரையோ பதவியிலிருந்து நீக்குவதற்கு முன் ஊராட்சியின் கருத்தை அறிந்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

தன் கடமைகளைச் சரிவர நிறைவேற்றாத ஊராட்சி மன்றங்களைக் கலைத்து உடனடியாகத் தேர்தல் நடத்தி மீண்டும் அமைப்பதற்கும் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட காலவரையறைக்குப் பின்பு தேர்தல் நடத்திப் புதிய மன்றத்தை ஏற்படுத்தவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. குறுப்பிட்ட காலவரையறைக்குள், கலைக்கப்பட்டுள்ள ஓர் ஊராட்சி மன்றத்தை அக்கால வரம்பு முடியுமுன் நிர்வாக நலனைக் கருதி முன்னாள் உறுப்பினர்களைக் கொண்டே மீண்டும் அமைப்பதற்கும் வழி செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றிய உறுப்பினர் தகுதி இல்லாதவர் என்றோ, தகுதியை இழந்துவிட்டார் என்றோ தீர்மானிப்பதில் தற்போதுள்ள சட்ட நடைமுறையில் சில குறைபாடுகள் இருப்பதாகத் தெரிவிதால், அப்பிரிவை மாற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்படி ஓர் உறுப்பினர் தகுதி இல்லாதவர் அல்லது தகுதி இழந்துவிட்டவர் என்று எடுத்துக் கூறப்பட்டின், அந்த

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு. மா. முத்துசாமி]

உறுப்பினருக்கு அதுகுறித்து ஒரு முன் அறிவிப்பு அனுப்ப வேண்டுமென ஊராட்சி நிர்வாக அதிகாரியும், ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையரும் பணிப்பட்டுள்ளனர். அவ்வறிவிப்பைச் சம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சி மன்றத்தின் முன்போ அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவின் முன்போ வைக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அவ்வறிவிப்பில் கண்ட குற்றச்சாட்டை உறுப்பினர் மறுத்தால் இரண்டு திங்கள்களுக்குள் நீதி மன்றத்திற்கு முறையீடு செய்து கொள்ளலாம் என்றும் குறுப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு முறையீடு செய்துகொண்டால், நீதிமன்றம் தன் முடிவை அறிவிக்கும் வரை அந்த உறுப்பினர் தொடர்ந்து பதவி வகிக்கலாமென்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சித் தேர்தலில் அஞ்சல் மூலம் வாக்களிக்கும் முறையில்லாத காரணத்தாலும் நிர்வாக நலனை முன்னிட்டும் ஊராட்சியின் வாக்காளர் பட்டியலில் இடம் பெறத் தகுதியுள்ள ஒரு வாக்காளர் இந்திய ராணுவத்திலோ அல்லது பிற மாநிலங்களில் சேவை செய்யும் நம் ஆயுதம் தாங்கிய காவல் படைபிலோ அல்லது அயல் நாட்டிலோ பணி புரிபவராக இருந்தால் அவர் தனது சரியான முகவரியை ஊராட்சி வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிக்கும் அதிகாரிக்குத் தெரிவித்தால் அப்பட்டியலில் சேர்த்துக் கொள்ள வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

தவிர, ஓர் ஊராட்சியைப் பேரூராட்சியாக மாற்ற வேண்டுமானால், அதன் மக்கட்தொகை, ஆண்டு வருமானம் ஆகிய அடிப்படைகள் தவிர, நகரத்திற்குரிய தனிப்பட்ட சிறப்பியல்புகள் இருக்கிறதா என்பதையும் கவனித்துச் செயல்படுத்த ஆய்வாளருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சித் தேர்தல்களை வரும் சூலைத் திங்கள் நடத்துவது என்ற அரசின் முடிவை இப்பேரவையில் சில நாட்களுக்கு முன் அறிவித்தேன். தேர்தல் நடத்துவதற்கான பூர்வாங்க ஏற்பாடுகள் அனைத்தும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால், தவிர்க்க முடியாத காரணங்களினால் தேர்தல்களை நடத்த இயலாவிட்டால் ஊராட்சி உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலத்தை மேலும் ஒரு ஆறு திங்களுக்கு நீடிக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

இம்மசோதாவை நிறைவேற்றித் தருமாறு இம்மாமன்றத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தீர்மானம் பேரவையின்முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகிறது.

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, I move the amendment standing in my name, namely:

“That the Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 10 of 1970) be referred to a Select Committee consisting of Members of the Assembly.”

THIRU J. JAMES: I second the motion.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரை கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் நோக்கமும், கருத்துக்களும் வரவேற்கக் கூடிய ஒன்றாகும். இந்த மசோதாவை முழு மனதாகக் கொள்ளையளவில் வரவேற்கிறோம். இந்த மசோதா உள்ளடக்கி இருக்கும் திருத்தங்களைப் பொறுத்தவரை பல்வேறு புதிய சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மசோதா மிக மிக முக்கியமான மசோதா என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இல்லை. முதல் முறையாக பஞ்சாயத்துத் தலைவரை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை வருகிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் அரசைப் பொறுத்தவரை பஞ்சாயத்துப் பெருமன்றத்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1970 ஏப்ரல் 6]

தலைவர்களும் இப்படித்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்தி வந்தார்கள். இப்போது உடனடியாக முடியவில்லை என்றாலும் பின்னால் அப்படிப்பட்ட நிலைமைதான் வரும் என்று நிச்சயமாக எதிர் பார்க்கிறோம். இந்த நிலைமைகளுக்கு எந்த அளவில் அரசு கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தங்கள் பயன்படும் என்பதைப் பார்க்கும் போது இதைப் பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்ப வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

பஞ்சாயத்துத் தலைவரைப் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை, அவரை நீக்கும் முறை இவற்றைப் பார்க்கும்போது நாம் விரும்பியோ, விரும்பாமலோ சில சூழ்நிலைகளின் காரணமாக ஜனநாயகத்திற்கு எதிரான சர்வாதிகாரம் ஆகிவிடும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. பஞ்சாயத்துத் தலைவர் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் அதற்குப் பிறகு அவருக்கு ஆறு மாத காலம் அவகாசம் இருக்கிறது. அவர் பஞ்சாயத்துத் தலைவராகவே அந்த ஆறு மாத காலம் நம்பிக்கை இல்லை என்று தெரிவித்த பிறகும் இருக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அந்த அதிகாரி—இன்ஸ்பெக்டர் முடிவு செய்கிற வரையில் ஆறு மாத காலத்திற்குப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர், பஞ்சாயத்துத் தலைவராகவே இருப்பார். அவரைப் பதவியில் இருந்து நீக்குவதற்கான முறைகளைப் பற்றிச் சொல்லப் பட்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, பஞ்சாயத்துத் தலைவரை நீக்குவதற்கான காரணங்களை இன்ஸ்பெக்டரிடம் கொடுக்க வேண்டும்; அவர் காரணங்கள் சரியானதாகாது என்று விசாரிப்பார்; விசாரித்த பிறகு சரி என்று அவர் நினைத்தால் கூட்டத்தைக் கூட்டுவார் என்ற நிலை இருக்கிறது.

பஞ்சாயத்துத் தலைவர் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று கூறினால் அதைப் பற்றி முடிவெடுக்க உடனடியாக வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். காரணங்கள் சரிதானா என்று விசாரிப்பதெல்லாம் ஜனநாயகத்திற்கு ஒவ்வாத ஒன்றாக “எனக்கு உன் மீது நம்பிக்கை இல்லை” என்று சொன்ன பிறகு அதற்கு என்ன காரணம் தேவை? நம்பிக்கை போய்விட்ட பிறகு காரணத்தைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் என்ன இருக்கிறது? பஞ்சாயத்துத் தலைவர் பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். அவர் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானம் வருகிறபோது யார் அவரைப் பதவியில் இருந்து நீக்குவது? தேர்ந்தெடுத்த மக்களா அல்லது பஞ்சாயத்தில் அங்கம் வகிக்கிற பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்களா என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். “two-thirds of the sanctioned strength of the panchayat” என்று இருக்கிறது. “சாங்ஷனெட் ஸ்ட்ரென்த்” என்று சொல்லும் நேரத்தில் பஞ்சாயத்தில் அங்கம் வகிக்கும் நிலையைக் குறிப்பதாக எடுத்துக் கொண்டால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் இந்தத் தலைவரை வெளியே அனுப்பலாம். யார் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கவில்லையோ, அவர்கள் தலைவர் வெளியே அனுப்புகின்ற நிலை இருப்பது சரியா? பஞ்சாயத்துத் தலைவரைப் பொது மக்கள்தான் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அவர்கள்தான் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து வெளியேற்ற முடியும் என்ற நிலைமை இருக்குமானால் பொது மக்கள் 2/3 ஸ்ட்ரென்த் என்ற அளவில் வருகிறார்களா என்ற கணிப்பைப் பொறுத்தவரை பெரும் பிரச்சினையாகிவிடும்.

பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்தவரையில் கீழ்மட்டத்தில் நடைபெறும் தேர்தல்கள் வெகு சூடான தேர்தல்களாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அங்கே கோஷ்டிச் சண்டை, கட்சிச் சண்டை, உருவாகும் சூழ்நிலை ஆரம்பித்துவிடும் நிலைமை உருவாகிறது. அதற்கெல்லாம் இடம் கொடுக்காத முறையில் சட்டம் அமைய வேண்டும். ஒரு பஞ்சாயத்தை அரசு “சூப்பர்சிட்” செய்துவிட்ட பிறகும் கூட பஞ்சாயத்துத் தலைவர் இயங்குகின்ற அளவுக்கு அனுமதி இருக்கிறது. ஆறு மாத

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு க. இராமமூர்த்தி]

காலம் அல்லது குறிப்பிட்ட காலம் வரை தலைவராகவே தொடர்ந்து பணியாற்றுவதற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது இந்த மசோதா. இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் மாற்றப்பட வேண்டும். இவற்றைப் பற்றி எல்லாம் தீர்விசாரணை செய்கின்ற அளவில் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு இந்த மசோதாவை விட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதா விதிப்படி வந்திருக்கிறது என்றாலும் கூட, ஆற, அமர படித்துவிட்டு வந்து பேசுவதற்கு அவகாசம் தரப்படாத நிலைமையில் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் குறையையும் போக்கும் வகையில் பொறுக்குக் கமிட்டிக்குச் சென்று வந்தால், இருக்கின்ற குறைகளை நிவர்த்தி செய்து பூரணமான மசோதாவாக நிறைவேற்ற முடியும் என்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்துத் திருத்த மசோதாவை வரவேற்கக்கூடிய அதே சமயத்திலே அதில் இருக்கக் கூடிய, திருத்தப்பட வேண்டிய சில குறைபாடுகளையும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இதில் பிரதானமாக இருக்கக்கூடியது பஞ்சாயத்துத் தலைவர் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது ஒன்று. அடுத்தது அவரை நீக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படி நீக்குவது என்பது. 1967-ல் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலின்போதே தி.மு.க.-வின் தேர்தல் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டது, பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களையும், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களையும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதாகும். மூன்று வருஷத்திற்குப் பிறகாவது பஞ்சாயத்துத் தலைவர் மட்டும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்பது வந்திருக்கிறது.

மற்றொன்று வரலில்லை. படிப்படியாக வரும் என்று சொல்லலாம். சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பார்த்து எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து பிறகு அனுபவ அடிப்படையில் பிறகு கொண்டு வரலாம் எனத் தோன்றுகிறது. 22 வருடங்களாகவே பார்த்துக்கொண்டு வருகிறோம். படிப்படியாக என்பதையும் பார்த்து வருகிறோம். அனுபவத்திலும் பார்த்து வருகிறோம். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய தலைவரை இன்ஸ்பெக்டர் என்று சொல்லக்கூடிய கலெக்டர் யாராவது புகார் கடிதம் எழுதினால், வேண்டியவர் வேண்டாதவர் என்ற அடிப்படையில் அவரைத் தூக்கி எறியக் கூடிய அளவிற்கு சூழ்நிலை இருந்து விடக்கூடாது. மூன்றில் இரண்டு பங்கு மெம்பர்களால் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டு வந்து எடுக்கவேண்டும் என்றிருக்கிறது.

யார் போட்டு போட்டு தேர்ந்து எடுத்தார்களோ அவர்களுக்குத்தான் நீக்குவதற்கான அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். “ரைட் ரீகால்” என்ற அடிப்படையில் இருக்கவேண்டும். ஒரு பிரச்சினையை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு அடுத்ததை ஏற்றுக்கொள்ள ஏன் மறுக்கவேண்டும்? ஏன் அதில் தயக்கம் இருக்கவேண்டும்? ஆகவே, யார் போட்டு போட்டு தேர்ந்தெடுக்கிறார்களோ, அவர்களுக்குத் தான் அந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டு வருவதில் பலவிதமான சாகசங்கள் நடக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் நான் சொல்லாமலேயே புரிந்து கொள்வார்கள். நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிய பிறகு கூட கோர்ட்டில் ரிட்கள் போடப்பட்டு வருடக்கணக்கில் காலதாமதம் ஆகக்கூடிய அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது. அதனால் உடனடியாக சார்ஜ் கொடுக்காத நிலைமை இருந்து வருகிறது. எல்லா ரிக்கார்ட்களும், பணமும் தலைவரையிலேயே இருக்கிறது. கொடுக்கல் வாங்கல் அவர் கையில்தான் இருக்கிறது. அதன் காரணமாக பஞ்சாயத்துக்களில் ஏற்கனவே எந்த வேலையும் நடைபெறுவதில்லை. ஆகவே நான் சொல்வது என்னவென்றால், நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு என்னுள் உடனடியாக வைஸ்-பிரசிடன்ட்டிடம் சார்ஜ் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும்.

[திரு வி. கே. கோதண்டராமன்]

[1970 ஏப்ரல் 6]

ரிட் போட்டு, விசாரணை நடந்து, தீர்ப்பு வந்த பிறகு, தீர்ப்பு அவருக்கு சாதகமாக இருந்தால் பிறகு அவர்கள் மீண்டும் சார்ஜ் எடுத்து தலைவராக தொடர்ந்து நடத்தலாம். அப்படியிருந்தாலொழிய பஞ்சாயத்துக்கள் நல்ல முறையில், ஒழுங்கான முறையில் நடைபெறும் என்ற நிலை இருக்க முடியாது.

பல ஊர்களில் இப்படி நடைபெற்று வருகிறது. உதாரணமாக, குடியாத்தம் தொகுதியில் ஒரு பஞ்சாயத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்த காலத்தில் அந்தத் தலைவர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு அவர் ரிட் போட்டு வைஸ்-பிரசிடென்ட் ஒரு தி.மு.க. என்ற காரணத்தினால், பல வருடங்களாக காலதாமதம் செய்யப்பட்டது என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தோம். முதலமைச்சர் அவர்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : வைஸ்-பிரசிடென்ட் தி.மு.க. ஆக இருக்கிற காரணத்தினால் உயர்நீதி மன்றம் அப்படிச் செய்தது என்று கூறுகிறீர்களா ?

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : வைஸ்-பிரசிடென்ட் தி.மு.க. என்பதற்காக உயர்நீதிமன்றம் அப்படிச் செய்தது என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. இன்றையநிலை, உயர்நீதி மன்றம் அல்லது வேறு எந்த நீதி மன்றமோ, அதன் தீர்ப்பை எதிர்பார்த்து அதுவரை அதிகாரத்தில் இருப்பது சரியல்ல. அந்த வகையில் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆகவே உடனடியாக வைஸ்-பிரசிடென்ட்டும் சார்ஜ் கொடுத்துவிட வேண்டும் அப்படி வைஸ்-பிரசிடென்ட் சார்ஜ் எடுத்து நல்லமுறையில் பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் நடைபெற வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற இரண்டு திருத்தங்களையும் வற்புறுத்தி என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராயா : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்றாலும் கூட ஒருசில நடைமுறைச் சிக்கல்கள் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலையைப் பார்க்கும்பொழுது அதை ஆழ்ந்து கவனித்துச் செய்ய வேண்டிய நிலையில் நாம் இருக்கிறோம் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இதில் நேரிடையாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார் தலைவர். அதே நேரத்தில் அந்தந்தப் பகுதிகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படும் மற்ற உறுப்பினர்கள் இவர்கள் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தால், அது செல்லுபடியாகும் என்றளவிற்கு வந்தால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய முறையே அவசியமில்லை என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனால் வேறு ஒருவிதமான சட்டத்தை இதற்குள்ளே போட்டுச் செய்யலாம். மூன்றில் இரண்டு பங்கு உறுப்பினர்கள் தலைவர்மீது நம்பிக்கையில்லை என்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிவிட்டால் இவரை நீக்கிவிடவேண்டுமா வேண்டாமா என்று இன்னொரு தேர்தல் நடத்தும் விதத்தில் அதையும் இதில் சேர்த்து சட்டம் செய்தால் இச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதன் நோக்கம் ஓரளவிற்கு நிறைவேறும். ஆப்ஜக்ட்ஸ் அன்ட் ரீஸன்ஸில்,

It is proposed to make provision in the Act for authorising the president to carry out the functions which could not be carried out because of the non-co-operation of members.

என்று கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இது இவர்களுக்கு மட்டும்தான், அது தகுமா என்ற பிரச்சினை வருகிறது. யூனியன் தலைவரும் நேரிடையாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்ற முறையையும் கொண்டு வரவேண்டும். அதோடு கூட இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் யாரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்களோ, அவர்களிடையே போட்டுக்குவிடப் பட்டு அவர் இருக்கவேண்டுமா வேண்டாமா என்ற நிலையை அறியக் கூடிய விதத்தில் ஒரு சட்டத்தையும் இதில் புகுத்தினால்தான் இதன்

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு ஏ. அ. சுப்பராஜா]

நோக்கம் நிறைவேறும் வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே இதுபற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்துச் செய்வதற்காக இதை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டுச் செய்தால்தான் நன்றாகியிருக்கும் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவை நான் ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசை படுகிறேன்.

பத்தாண்டுக் காலத்திற்கு முன்னதாக இதே சட்டப் பேரவையில் எங்கள் தலைவர் மறைந்த டாக்டர் அண்ணா அவர்கள் இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தி பேசி வந்தார்கள். ஊராட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் பொது வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய சட்டம் நிறைவேற்றப் படுமானால் நாட்டில் தேர்தல்கள் ஒழுங்காகவும், மிக்க நேர்மையாகவும் நடைபெறும் என்பதை இம்மாமன்றத்தில் நாங்கள் எதிர்கட்சியாக இருந்த காலத்தில் எங்கள் தலைவர்களும், மற்ற உறுப்பினர்களும் இங்கு பேசியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு நாட்களுக்குப் பிறகு இந்தச் சட்டத்தை இன்றைய தினம் அமலாக்கியிருப்பதை நான் பாசாப்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்திலுள்ள ஸ்டேபலிசம் மக்கள் இந்த நல்ல சட்டத்தை மிக்க ஆவலோடு எதிர்பார்த்து கொண்டிருந்தார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களும் பொது வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய நிலை வருமானால் நாட்டில் நல்லதொரு அரசியல், நல்லதொரு நிர்வாகம், நல்லதொரு உள்ளாட்சித்துறை ஆட்சி நல்லமுறையில் நடைபெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த ஆண்டு இல்லாமல் போனாலும் அடுத்த ஆண்டிலாவது ஊராட்சி ஒன்றியத்தலைவர் பொது வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் முறை ஏற்பட்டால் இந்த ஆட்சிக்கு மிக நல்லபெயரும், புகழும் கிடைக்கும்.

நாட்டிலுள்ள எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் இந்த ஆட்சியின் வளர்ச்சியின் அடிப்படை ஊராட்சிகள்தான் என்று மிக நல்ல முறையில் பேசியிருக்கிறார்கள். ஊராட்சிகள் நிர்வாகம் மிக்க நாயையத்துடனும், மிக்க நேர்மையுடனும், மிக்க ஒழுக்கத்தோடும் நடைபெறுமானால் நிச்சயமாக இந்த நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான பிரச்சனைகள் அதன் மூலமே தீர்க்கப்படும் என்பதில் எந்தவிதமான ஐயப்படும் இருக்க முடியாது.

அந்த வகையில் இன்றையதினம் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவானது நல்ல முறையில் ஒழுங்கான நிர்வாகமும், நேர்மையான நிர்வாகமும் உள்ளாட்சித் துறையில் ஏற்படுவதற்கு இந்த மசோதா நல்ல முறையில் வழிவகை செய்திருக்கிறது.

ஊராட்சிகள் மூலம் பல கேரடிக் கணக்கான ரூபாய் நம் நாட்டில் செலவழிக்கப்படுகிற நிலையில் அவற்றிற்கு நல்லதொரு உற்சாகத்தையும், ஊக்கத்தையும் இந்த மசோதா ஏற்படுத்தும் என்பதில் எந்தவிதமான ஐயப்படும் இல்லை. எந்தவிதமான குறைபாடும் இல்லை. நாட்டு மக்கள் ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருப்பது மிகமிக வரவேற்கத்தக்கது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களும் எதிர்காலத்தில் பொது வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நல்லதொரு ஆழ்நிலை உருவாகுமானால் நாட்டின் மீது பற்றுள்ளவர்களும், தேசத்திற்கு தொண்டு செய்ய

[திரு ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

[1970 ஏப்ரல் 6]

வேண்டுமென்ற எண்ணம் உள்ளவர்களும், தன் பகுதிக்கு தன் ஊருக்கு நல்லது செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டவர்களும் இதிலே வருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் எடுத்துக் கூறி இந்த மசோதாவை ஆதரித்து விடைபெறுகிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, while welcoming the good features in this Bill, I voice forth some doubts in the actual working of this Bill.

There is an element of democracy in making the entire electorate elect the president of the panchayat directly. To day the practice is that a majority of the members elect the president. We of course ascribe some kind of misconduct or nefarious activity in this kind of election. That theory is admitted. That is why we want the entire electorate to elect the president. But in actual working what will happen? Suppose two-thirds of the number of members feel that they were not responsible for electing the president, as he was elected by the entire electorate and do not like the president. Two-thirds of the number of members joining together can rout the very basis of this Act. In actual working, we will be set with a lot of difficulties.

A president must be voted down only for two reasons—dereliction of duty or proven misconduct on his part. Two-thirds of the number of members will join together. That has been my experience in Andhra Pradesh when Tiruttani, the town I now represent, was in Andhra Pradesh. The president was elected by the entire electorate and the members were always at loggerheads with him with the result that in sheer disgust he had to resign. We are heading towards that position. Let us cross our experience with the experience gained by another State.

The second thing is that we are introducing an element of democracy in making the entire electorate elect the president. Why should we not adopt the same principle for the election of the chairman of the panchayat union council also? All the presidents of the panchayats directly elected will elect the chairman of the Panchayat union council. We are introducing democracy in one stage, stop with it, and say "Let us watch the experiment and then go further". Either we must be completely democratic or we should not introduce this kind of Bill. That is my suggestion to the Government, if they are going to listen to me. Of course I am sure they are not going to listen to me.

The Hon. THIRU K. A. MATHIALAGAN: Why should the hon. Members say that?

THIRU K. VINAYAKAM: It is evident from the idea of rushing important legislation through at the fag end of the session. This bill should have been brought in a separate session and not in the budget session. We have been sitting here for the past thirty-five or forty days. During the budget session members get tired and everybody is thinking of going back to their homes. The Government is hustling, and the Law Minister will vouch for what I say. Government should not rush or hustle through this Bill. Now it is past 1-30 p.m. and the Government want the Bill to be passed. I know with what anxiety the members are sitting here. I know the Government will have their own way. If ever the Government are sincere about this Bill, they should have convened a separate session and brought in this Bill.

1970 ஏப்ரல் 6]

[Thiru K. Vinayagam]

The Minister is seeking the permission of this House for extension of time by six months, if the elections are to be held in July. That means they are preparing for a contingency. I am sure they are not going to hold the elections in July. That is at the back of their mind.

They envisage some difficulty in holding the elections in July.

There are many proposals for bifurcation of panchayats lying before the Government. In almost every panchayat some kind of misunderstanding is there. Members have been asking the Government "Why don't you bifurcate? Even after bifurcation, they will be viable units." Many such instances have been brought to the notice of the Government. The Government have not taken any decision. It is right that they have not taken a decision early. If they kept the door open such of those people who were interested were very active going about the Secretariat to get things done. There are many cases where bifurcation justified on merits, but it was not given effect to.

I still feel that the Government should not hustle this kind of legislation. Better they postpone the consideration of the Bill in the sense of referring to a Select Committee. Let us sit in the Select Committee, reconsider the entire Bill and come back with a legislation, and in a calmer mood is the members will be in a better position to consider it.

As Mr. E. R. Krishnan asked, why should they have direct election for the president of the panchayat only and not for the chairman of the panchayat union council? That point is relevant. Why does not the Ministry concede at least their own partyman's view?

திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்: தன்னிலை விளக்கம்.....

THIRU K. VINAYAKAM: Let the hon. Member please listen to me. He spoke in Tamil and this is what I understood from his speech.

Therefore, Mr. Deputy Speaker, let us not hustle through, let us sit down calmly in a Select Committee, go through the Bill and then bring in a comprehensive Bill. The Tamil Nadu General Sales Tax Act and even the Panchayats Act have been amended several times. Why should not think of a comprehensive Bill, plugging all the loopholes. Then the Government can take credit for being perfect in legislation. I commend for the acceptance of the House this motion for referring the Bill to a Select Committee.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவரவர்களே, இந்த பஞ்சாயத்துக்கள் திருத்த மசோதா சம்பந்தமாக, இன்று பொதுவாக பஞ்சாயத்து தலைவர்களை நேரடியாக மக்களே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும், வோட்டார்களே தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்பது மிகவும் வரவேற்க வேண்டிய நல்ல காரியமாகும். பஞ்சாயத்து தேர்தலிலே தலைவர்களை நேரடியாக தேர்ந்தெடுப்பது போல ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களும் நேரடியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய ஒரு திடமான அபிப்பிராயம். ஏனென்றால் இன்று பஞ்சாயத்து தலைவர் தேர்தலானாலும் சரி, அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் தேர்தலானாலும் சரி, இந்த மாதிரி ஒரு சில குறிப்பிட்ட தலைவர்களோ அல்லது மெம்பர்களோ மட்டும் ஒரு தேர்தலில் வாக்களிக்கக் கூடிய முறை இருந்தால், அவர்கள் தங்கள் மனதிலுள்ளவர்களுக்கு, யாருக்கு ஓட்டுப்போட வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களோ அவருக்கு ஓட்டுப்போட முடியாத நிர்ப்பந்த சூழ்நிலையையும், இடைஞ்

[திரு. கோ. அழகர்சாமி]

[1970 ஏப்ரல் 6]

சல்களையும் பார்த்தோம். மனப்பூர்வமாக யாருக்கு வாக்களிக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு வாக்களித்தாலோ, அல்லது வேறு ஒருவருக்கு வாக்களிக்காவிட்டாலோ, அவருக்கு ஏற்படுகின்ற நெருக்கடிச் சூழ்நிலையை பொதுவாக பஞ்சாயத்து தலைவர் தேர்தலிலும் பார்த்தோம், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரை தேர்ந்தெடுக்கின்ற தேர்தலிலும் பார்த்தோம். ஆகவே, அந்த முறை மாற்றப்பட வேண்டுமென்று சென்ற காலத்தில் சொல்லப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அந்தத் திருத்தத் திலே பஞ்சாயத்துத் தலைவர் தேர்தலில் மட்டும் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பது என்று வந்திருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களையும் அதேபோல் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுத்தால் அது சிறந்த முறையிலே, நேரடியாக, ஜனங்கள் விரும்பும் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். இல்லையென்றால் தாங்கள் யாரை ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களோ அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடும் என்று கூறிக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதே நேரத்தில் பஞ்சாயத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கும் தலைவருக்கும், மெம்பர்களுக்கும் இடையே ஏதாவது கருத்து வேறுபாடு ஏற்படக்கூடிய காலத்திலே, பஞ்சாயத்து செயல்பட முடியாத நேரத்திலே, 6 மாத காலம் பஞ்சாயத்தைக் கூட்டாமல், தலைவர் அந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்கான ஷரத்து இதிலே இருக்கிறது. அதே நேரத்தில், இன்ஸ்பெக்டர் தலைவருக்கு அதிகாரம் அளிக்கும் நேரத்தில் சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்து மெம்பர்களின் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு, அதற்கு மேல் தலைவர் மீது என்னென்ன புகார் சொல்லுகிறார்கள் என்று தெரிந்தபிறகு, இன்ஸ்பெக்டர் அம்மாதிரி ஒரு அதிகாரத்தை அந்தத் தலைவருக்குக் கொடுக்க முயற்சிக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

தலைவர் மீது, மூன்றில் இரண்டு பங்கு மெஜாரிட்டியிருந்து புகார் சொல்லி, தலைவரைப் பதவியிலிருந்து நீக்குவதோ அல்லது அவர்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதோ இன்ஸ்பெக்டரால் (கலெக்டர்) முடிவு செய்யலாம் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தைக் கொண்டு இன்ஸ்பெக்டர் என்று சொல்லக் கூடியவர், உத்தரவு பிறப்பித்த பிறகு, அதை நிறுத்தி வைக்கவோ, அல்லது ஒப்பளிப்பு வழங்கவோ அந்தக் கலெக்டர் உத்தரவுக்குமேல், சர்க்காருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப்பதிலாக ஜில்லா நீதிபதி லெவலுக்கு உள்ள ஒரு கோர்ட்டில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் முறையீடு செய்துகொண்டு அந்த முடிவை ஏற்றுக் கொண்டால் சரியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

*திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, சபையின் முன் வைக்கப் பட்டிருக்கின்ற பஞ்சாயத்து திருத்த மசோதா மிகவும் பிரதானமான ஒரு மாற்றத்தை நமக்கு எடுத்துக் கூறுகிறது. வாக்களிக்கும் முறையிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற ஒரு மாற்றம் என்கூடச் சொல்லலாம். நமது தேசத்திலேயுள்ள ஓட்டளிக்கின்ற முறை மேலும் மேலும் தூய்மைப்பட வேண்டுமென்றால் இந்த நாடு கிராம யூனிட்களாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும் முறையிலே, கிராமமக்கள் தாங்கள் சுதந்திரமாக ஓட்டுப் போட்டு, ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க முடியுமென்ற நிலையிலே இந்தத் திருத்தச் மசோதா வந்திருக்கிறது. இது சிறப்புடையது தான்.

மாண்புமிகு மற்ற உறுப்பினர்கள் கூறியதைப் போல இது அங்கே மட்டும் நிற்காமல், அதனோடு இணைந்திருக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் விஷயத்திலும் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தால் இன்னும் சிறந்ததாக இருக்கும். ஏனென்றால் இரண்டும் வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியாத இணை புள்ள அமைப்புகளாக இருப்பதால் சொல்கிறேன். அதோடு, அப்படி செய்யப்படவில்லையென்றாலும் கூட வருங்காலத்தில் அப்படிச் செய்ய வேண்டிய நிர்வகத்தை அது கொண்டுவரும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

ஆகவே, இன்றைக்கு இங்கே கொண்டு வந்துள்ள திருத்த மசோதா விலே மற்றவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல், நானும் பல முரண்பாடுகளை அதிலே காண்கிறேன். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர், அது இல்லாதவர்களின் நம்பிக்கையில்லாத காரணத்தால், அவர்கள் வெளியே வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டால் அந்த ஓட்டு போட்டவர்களுக்கு, அவரைத் தேர்ந்தெடுத்தவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் மரியாதை என்ன என்ற கேள்வி எழுகிறது. அதோடு மட்டுமல்ல, இந்த முரண்பாட்டின் காரணமாக, நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பது என்ற முறை ஆரம்பத்திலேயே நின்று விடுமோ என்ற பயமும் தோன்றுகிறது. ஆகவே, இந்த முரண்பாடுகளைப் போக்கி, ஒரு முறையான இணக்கமான வகையிலே அமைப்புகள் இயங்குவதற்கான வழிவகைகளை இந்த அரசு கொண்டு வர வேண்டியிருக்கும் வரங்காலத்திலே.

இன்றைப் புதிதாகக் கொண்டு வரும்பொழுது, அதனுடைய முழு உருவத்தைக் கண்டுபிடித்து அதை முழுதாகச் செய்துவிட முடியாது என்பது உண்மைதான். இருந்தாலும்கூட, பர்ச்சார்த்தமாகவேனும், அந்த முரண்பாடுகளைப் போக்குவதற்கான வழிவகைகளைச் சிந்திக்கச் சிறிது நேரமோ, அவகாசமோ இந்தச் சபைக்கு அளித்திருக்க வேண்டும். மிகக் குறைந்த நேரத்திலே, உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கான வாய்ப்பு மிகவும் குறைந்து, ஒரு மாறுபாடான, ஒரு புதிதான கருத்தை வெளிக்கொண்டு வரும்பொழுது அது சரியான முறையிலே உருவாக வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே செய்திருந்தால் இன்னும் சிறந்ததாக இருக்கும். ஆகவே, மக்களால், ஓட்டுப்போடும் நிலை ஏற்படும் பொழுது அந்தத் தலைவருக்கு இருக்கும் அதிகாரம், இப்பொழுது இருப்பதைவிட இன்னும் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டியிருக்கும். அப்படி விரிவுபடுத்தவில்லை யென்று சொன்னால், இந்தத் தேர்தலில் உண்டாகும் பயன் நமக்கு இல்லாமல் போய்விடும்.

ஆகவே, அதிகாரத்தைப் பரவலாகச் செய்ய வேண்டுமென்ற வாதத்தின் அடிப்படையிலே, சுதந்திரமாக ஓட்டுப்போட்டு தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமைகள் நிலைநிறுத்தப்பட வேண்டுமென்ற முறையிலே இந்த அம்சம் நிலைத்து நிற்க, இதை இன்னும் விரிவுபடுத்தி, வளர்படுத்திக் கொண்டு வருவதன் மூலம் இந்தத் தேசத்தின் ஜனநாயக முறை விரிவுபடுவதற்கு உதவி செய்யும் முறையில், இம்மாதிரி இருக்கும் முரண்பாடுகளைப் போக்கி, இம்மாதிரி இருக்கும் சங்கடங்களையும், சிரமங்களையும் தவிர்ப்பதற்காக, ஏற்கனவே என்னுடைய கட்சியானது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எந்த உறுப்பினரும், யாரால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றார்களோ அவர்கள் விரும்புகின்றபொழுது அவர்களைத் திரும்ப எடுத்துக்கொள்வதற்கு அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. அதை இந்தக் கிராம அமைப்பிலேயும் நாம் பரிசீலனை செய்துபார்த்து, நாம் அதை நடைமுறையிலே கொண்டுவந்து பார்த்து, வரங்காலத்தில் தேசம் முழுமைக்கும் கொண்டுவருவதற்கு வழிகாட்டியாக தமிழ்நாட்டின் அமைப்பு ஏற்படும் முறையிலே, நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானமோ அல்லது தலைவரை நீக்க வேண்டிய நிலையோ ஏற்படும்பொழுது அது அந்த வாக்களித்தவர்களாலே செய்யப்படும் நிலைக்கு வழிவகைகளைக் காண்பது நல்லது என்று கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : தலைவரவர்களே, பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் என்று கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதா சரியானது, ராவேற்கத்தக்கது என்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அந்தத் தலைவரை ஒரு அதிகாரி நீக்குவதற்கு அதிகாரம் கொடுப்பது சர்வாதிகார போக்கு என்று கருதுகிறேன். ஜனநாயக அடிப்படையிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர் மீது நம்பிக்கையில்லாத நிலை ஏற்பட்டால் அவரை அதிகாரி நீக்குவது என்ற அளவிற்கு அதிகாரியிடம் அதிகாரத்தைக் கொடுப்பது சரியாக இருக்க முடியாது என்று கருதுகிறேன். எனவே, ஓட்டுப்போட்ட

[திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்] [1970 ஏப்ரல் 6]

மக்களே திரும்பப் பெறுவதற்கான முறையில் செய்தால், ஜனநாயக முறையில் செயல்படுகின்ற முறையாகும். அதிகாரிகளிடம் கொடுப்பது சரியல்ல என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சிகளைப் போலவே, ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களையும், முனிசிபல் தலைவர்களையும் ஜனங்களே தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய முறையில் வைத்தால் நன்றாக இருக்க முடியும். நம்முடைய உணர்வு சரியான முறையில் அமல் செய்வதற்குச் சாத்தியமாக இருக்கும். எனவே, பஞ்சாயத்துக்களைப் போல ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும், நகர சபைகளிலும் தலைவர்களை ஜனங்களே தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய விதத்தில் இந்தச் சட்டத்திலே திருத்தத்தைக் கொண்டு வர அரசு யோசனை செய்வது சரியாக இருக்கும். இந்த விதத்தில் அரசு சிந்திக்க வேண்டுமென்ற யோசனையை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : சார், இந்தப் பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் இருக்கும் ஒரு திருத்தத்தின் பொதுக் கொள்கையை நான் பொதுவாக வரவேற்றாலும்கூட, அதில் திருத்தம் கொண்டு வந்து வைத்திருக்கின்ற வழியும், இடமும் சிலவற்றில் ஒவ்வாததாக இருக்கின்றன. அவைகள் திருத்தப்பட வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“Statement of Objects and Reasons” என்ற தலைப்பிலே ஐந்தாவது பகுதியிலே இருப்பதைப்போல,

“It is also proposed to avail of this opportunity to make certain other minor amendments to the Act.”

என்பதைப்போல, இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஜனநாயகத்திற்கு ஜனநாயகக் கொள்கைகளுக்கு ஓரளவு முரண்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது என்னுடைய தாமதமான அபிப்பிராயம். ஜனநாயகப் பண்பின்படி, பஞ்சாயத்தோ அல்லது நகர் மன்றமோ ஒரு சின்ன சட்டமன்றம்போல, சட்டம் செய்யும் உரிமை கிடையாது. செய்த சட்டங்களை அமல் நடத்துவதாகும். அதற்குப் பொதுமக்களின் தொடர்பு கொண்டு அமல் நடத்துவதுதான் அவர்களின் வழி.

நாம் ஜனநாயக அடிப்படையிலே வைத்திருக்கிறோம். தலைவர்களை தேர்ந்தெடுக்கும்பொழுது எல்லா ஒட்டர்களும் ஒட்டுப் போட்டுத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று எப்படி ஜனநாயகத்தை வரவேற்கிறோமோ அதைப்போல் அவர்களை நீக்கும்பொழுதும் அந்த குறிப்பிட்ட மெம்பர்கள் மட்டும், குறிப்பிட்ட பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்கள் மட்டும் அவர்களை நீக்க மூன்றில் இரண்டு பங்கிருந்தால் அவர்கள் நீக்கப்படலாம் என்று சொல்வது, ஜனநாயக அடிப்படையிலே உகந்தது அல்ல. ஏனென்றால் மக்களால் பெரும்பான்மையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள், சிறுபான்மையினரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களால் நீக்கமுடியாத என்ற அடிப்படையில் அதிலே ஒரு சில திருத்தங்களைச் செய்ய அரசு ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்த முதல் பகுதியை பார்க்கிறபொழுது,

“It is proposed to make a provision in the Act for authorising the president to carry out the functions which could not be carried on because of the non-co-operation of members.”

என்று இருக்கிற அந்தப் பொதுக்கருத்தை மட்டும் நான் ஆமோதிக்க விரும்பவில்லை. ஏனெனில், பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் ஒரு தலைவரின் பேரில் தவறுதலான அபிப்பிராயத்தைக் கொள்ளாமல் கூட, நியாயமான ஒரு வேற்று அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருக்கலாம். வேற்று அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கும்பொழுது, அந்தத் தலைவர் நிச்சயமாக அந்தக் காரியத்தை நாம் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்றிருந்தால், அவர் ஒரு கையெழுத்துப் போட்டு, அதிகாரிகளிடம் கொடுத்தால் போதும். ஆகவே, பெரும்பாலானவர்கள், சில நல்ல அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லக் கூடியவர்களின் அபிப்

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு. சா. மெய்யப்பன்]

ராயத்தை எடுத்துக் கொள்ள முடியாமல், பிரசிடெண்டு எதேச்சாதிகாரமாக, டிசுபேட்டர்ஷிப் மாதிரி நடந்துக்கொள்ள வழிவகை இருக்கும் என்ற காரணத்தினால், அதையும் ஏதாவது திருத்தக்கூடிய வழிவகை இருக்குமா என்று பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் ஊராட்சி மன்றங்களில் தலைவர் தேர்தலைப் பொறுத்தவரையில் மக்களாகவே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கிற முறையை சட்டமாக்குகின்ற வகையில் கொண்டுரப்பட மசோதாவின் மீது பல் வேறு கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் மக்கள் ஆட்சி தத்துவத்தின் அடிப்படைக் களங்கள் என்பதை மனதில் கொண்டு, அவைகள் மிக்க சிறப்பான முறையில் அமையவேண்டும் என்ற கருத்தை இங்கே பலரும் சொன்னார்கள்.

நமது எதிர்க்கட்சி கொறடா அவர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் இந்த சட்டமன்றக் கூட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கிற நேரத்தில் இந்தச் சட்டத்தை எப்பொழுது கொண்டு வரப்போகிறார்கள் என்று துடித்தார்கள். நாம் அப்பொழுது அவர்களுக்கு இந்தத் தொடர் கூட்டத்தில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுகிறோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தோம். அவர்களுக்குக் கொடுத்த அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றும் வகையில் இப்பொழுது இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்தால், இதற்கு என்ன அப்படி அவசரம், இன்னும் கொஞ்சம் அமைதியாக, ஆற அமர சிந்திக்கலாம் என்று சொல்கிற நிலையைப் பார்க்கிறோம். ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தி.மு.க.வினாடைய லட்சியங்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். நாம் ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவைகளில் நேரடித் தேர்தல் முறை வரவேண்டும் என்பதை ஏற்கனவே கொள்ளுக அளவில் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதத்தில் இதுபற்றி விவாதம் நடைபெற்றபொழுது நான் விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, அந்த அடிப்படைக் கொள்கையை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் அமைப்பு முறை கடந்த 10,12 ஆண்டுகளாகத் தான் செயல்பட்டு வருகிறது. அவைகள் பெரிய நிர்வாக இயந்திரங்களாக இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. மக்கள் ஆட்சி முறையிலே இன்றைய தேர்தல் முறையைப் பார்க்கிறபொழுது, அதில் ஏற்படுகின்ற நிர்வாகச் சிக்கல்களை நாம் ஓரளவுக்கு கண்காணித்துத் தீரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சிக் கொறடா அவர்கள் பேசியதற்கும், திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசிய கருத்துக்கும் ஒன்றுக்கு ஒன்று வேறுபட்ட நிலை இருந்ததை நாம் பார்த்தோம். பல்வேறு உறுப்பினர்களும் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற உறுப்பினர்களுக்கு முழு அதிகாரமும் தரப்பட வேண்டும் என்ற வாத்தத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு, அந்த ஊராட்சித் தலைவருக்கு அங்கே இருக்கிற உட்காணக் காரணத்தினால், நட்புறவு இல்லை என்ற காரணத்தினால் ஒரு 6 மாத காலத்திற்கு தான் எதேச்சையாக செயல்படுகிற அதிகாரத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் வழங்கலாம் என்பது, ஜனநாயகத்தில் பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களைக் கேட்காமல் தலைவர் எதேச்சையாக நடந்துகொள்ள வழி வகுக்கப்படுகிறது என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள்.

1950-ல் இன்றைய தேர்தல் முறையை ஏற்கனவே ஒரு சட்டமாக ஆக்கிக்கொண்டு வந்து நடத்தியிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர் மேலே நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொண்டு வருகிற உரிமையைக் கூட உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கவில்லை. இது.

[திரு. மா. முத்துசாமி]

[1970 ஏப்ரல் 6]

பொழுது நாம் அந்த உரிமையைக் கொடுத்திருக்கிறோம். மூன்றில் இரண்டு பங்கு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய தலைவர் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்பதற்கு தக்க ஆதாரங்களைக் காட்டி, குற்றச்சாட்டுகளை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அனுப்ப வேண்டும். அதன்மீது ஊராட்சித் தலைவரை விளக்கம் கேட்கிற பொறுப்பை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். விளக்கம் கேட்ட பிறகு, இவைகள் அனைத்தும் ஊராட்சி மன்றத்தின் கருத்துக்கு வைக்கப்படுகின்றன. அவர்களுடைய கருத்தைக் கேட்டு ஆராய்ந்த பிறகு, குற்றச்சாட்டுகள் நிரூபிக்கப்படுகிற அந்த நிலையில் உறுப்பினர்கள் அந்தக் காரணத்தைக் காட்டி தலைவரை நீக்குவதற்கு அதிகாரத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு வழங்கியிருக்கிறோம். ஆகவே, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களுடைய ஆலோசனை கோரப்படுகிறது. ஏன் அப்படிச் செய்திருக்கிறோம் என்றால், மக்கள் ஆட்சி முறையில் நேரடித் தேர்தல் நடக்கின்றபொழுது, அடிக்கடி இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள், கருத்து வேறுபாடுகள் வரலாம். ஆகவே, அதற்காக உடனடியாக தேர்தல் நடத்துவதென்றால் எவ்வளவு சங்கடமான காரியம் என்பதை உணர வேண்டும்.

ஏறத்தாழ 13,000 ஊராட்சி மன்றங்களை வைத்திருக்கிறோம். கருத்து வேறுபாடு வருகிற நேரங்களிலெல்லாம் மறுதேர்தல் நடத்துவது என்பது இயலாத காரியம். திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியது போல பல கிராமங்களில் அங்கு இருக்கக்கூடிய சும்பல்களிடையே கருத்து வேற்றுமைகள் வரக்கூடும். சில நேரங்களில் தலைவராக இருப்பவருக்கும், மற்றவர்களுக்கும் பாடுபாடு வரக்கூடும், கருத்து வேற்றுமை வரக்கூடும், சொந்த விருப்பு வெறுப்பு காரணமாக கோபம் வரக்கூடும். ஒரு மாதம், இரண்டு மாதம், மூன்று மாதங்கள் கழித்து கோபம் கொஞ்சம் ஆரக்கூடும். காலம் மனிதனுடைய கோபத்தை ஆற்றக்கூடிய சக்தி படைத்தது. ஆகவே, 6 மாத காலத்திற்குள் மறுபடியும் இவர்கள் இணைந்து, ஒன்றாக இருந்து நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படலாம். ஆகவே, 6 மாதத்திற்கு இந்த நிலை நீடிப்பதற்கு வழிவகை செய்திருக்கிறோம். அப்பொழுதும் ஒத்து வரவில்லை என்றால், மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும், மக்கள் பார்த்து அவர்களை நீக்க வேண்டும், வேறு யாரும் நீக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். நாடாளுமன்றத்திலும், சட்ட மன்றங்களிலும் அப்படிப்பட்ட நிலைமை வருகின்ற அளவுக்கு ஜனநாயகம் வளருமேயானால், அப்பொழுது ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் இந்த முறையை அமுல் நடத்துவதில் சங்கடம் எதுவும் இருக்க முடியாது.

இப்பொழுது கூட பெரும்பாலாக இருப்பவர்களின் கருத்துக்கு சரியில்லை, அப்படியிருப்பவர் எப்படி தலைவராக இருக்க முடியும் என்று கேட்கப்படுகிறது. ஒரு ஊரில் ஊராட்சித் தலைவருக்கு 8 பேர் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், இந்த 8 பேர்களில் யார் அதிக வாக்கு பெறுகிறார்களோ அவர் ஊராட்சி மன்றத் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். உள்ளபடியே கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தால், ஊரிலுள்ள 1,000 பேர்களில் 8 பேர் போட்டியிட்டால், 150 வாக்குகளை வாங்கியவர் வெற்றி பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. நியாயப்படி பார்த்தால், மைனாரிடி மக்களின் வோட்டுகளைப் பெற்று ஒருவர் எப்படித் தலைவராக வரமுடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஜனநாயகத்தில் ஒரு முறையை வைத்து தேர்தல் நடத்துகிறோம். அதே நேரத்தில் நிர்வாக ஒழுங்கும் ஏற்பட வேண்டும் என்பதை கவனத்தில் கொண்டுதான் இவைகளைச் செய்கிறோம். நாளுக்கு நாள் நம் முடைய மனப்பக்குவம் வளர்ந்து, தக்கவர்களை தேர்ந்தெடுக்கிற முறை வரும்பொழுது இப்படிப்பட்ட குறைகள் நிச்சயம் மாறிப்போய்விடும் என்பதை எடுத்துத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு மா. மூத்துசாமி]

அடுத்து, நம்முடைய அழகர்சாமி அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஒரு முடிவைச் சொன்ன பிறகு நீதிமன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய நீதிபதி தான் விசாரிக்கவேண்டும், அரசாங்கம் அதில் வரக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அது எந்த முறையிலும் முறையாக இருக்காது. இப்பொழுது கூட காலம் கடத்தப்படுகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது என்று முன்னாலே பேசிய பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். வழக்கு என்றால் உடனே நீதிமன்றத்திற்குப் போய்விட்டால், தவறு செய்பவர்களுக்கு நீதிமன்றம் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய நிலை வந்து விடுகிறது என்றல்லாமல் திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் செய்த முடிவு சரியான தல்ல என்றால், அரசு தலையிட்டு அந்த முடிவை மறுபரிசீலனை செய்யும் முறையை வைத்திருக்கிறோம்.

நீதிமன்றத்திற்கு செல்கின்ற உரிமை அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் உண்டு. ஒருவர் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லாத நிலையை ஜனநாயகத்தில் ஏற்படுத்தி விட முடியாது. ஆகவே, நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லலாம். நீதிமன்றங்களில் எல்லா வழக்குகளிலும்கூட அந்த முறைகளைப் பின்பற்றுவதில்லை. வழக்குகளை ஏற்றுக்கொண்டாலும் கூட நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய விதிகளின்படி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு குறுக்கே திற்பதில்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலைகளையெல்லாம் பார்க்கிறோம்.

ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களும் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்டவைகளை யெல்லாம் வருங்காலத்தில் நிச்சயம் செய்வதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்வோம். இந்த ஐந்தாண்டு காலத்தில் நடைமுறையில் பார்த்து இதில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்கள் ஏதாவது இருந்தால், அவைகளையெல்லாம் ஒரு பாடமாக ஏற்றுக்கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தை எந்த முறையில் திருத்த வேண்டுமோ, அப்படியெல்லாம் திருத்தி, வருங்காலத்தில் செய்வதற்கு ஒரு வழிகாட்டியாக, முன்மாதிரியாக இதனை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைத் தான் உங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அப்படிப்பட்ட முறைகளுக்கு ஏற்ப இந்தச் சட்டத்தை வகுத்திருக்கிறது, என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்; நன்கு ஆலோசனை செய்து பார்த்து எப்படி எப்படிச் செய்யமுடியும் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நான் அளித்திருக்கும் விளக்கத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு மன நிறைவு ஏற்பட்டிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன், காலம் அதிகமாக இல்லாததால், அதிகமாகச் சொல்லவில்லை.

ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் நேரிடையாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் தானே ஜனநாயகம் என்று ஆகும் என்று திரு சுப்பராஜா எடுத்துச் சொன்னார்கள். நாம் இப்பொழுது ஒரு படி மேலே வந்திருக்கிறோம். ஊராட்சித் தலைவர் உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும்நிலை மாறி, மக்களை தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அந்தத் தலைவர்கள் அதனை பேர்களும் கூடி, தங்களுக்குள்ளே தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்று ஜனநாயகத்தின் அடிச்சுவட்டில் பாதிவழி கடந்து வந்திருக்கிறோம் (குறுக்கீடு) பாதிக்கிணறு என்கிறார்கள், பாதிக்கிணறு இல்லை, பாதி வழி தாண்டி வந்திருக்கிறோம். முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு ஜூலை மாதத்தில் தேர்வுகள் வரும். திரு. வினாயகம் சொன்னார்கள், அப்பொழுது, அப்பொழுது சட்டத்திலே கொஞ்சம் கொஞ்சம் திருத்தம் கொண்டு வருகிறார்கள், முழுமையாகக் கொண்டு வர வேண்டும் என்கிற எண்ணமே வரவில்லை என்றார்கள். 1920-ஆம் ஆண்டில் நம்முடைய நகராட்சி சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. 1947-லிருந்து ஜனநாயகத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். இன்று வரையில் திருத்தப் படாமல் இருப்பதையும் மனத்தில் கொண்டு பார்க்க வேண்டும். “காம்பரொஷென்ஸில் அமெண்ட்மெண்ட்” என்று முழுமையாக நிறைவேற்றினாலும், அடுத்த ஆண்டிலேயே சில மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டிய நிலைகள் வரலாம்.

[திரு. மா. முத்துசாமி]

[1970 ஏப்ரல் 6]

நகராட்சித் தேர்தல்கள் பற்றி பரிசீலித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். திருத்தங்கள் வரும்போது, நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வழிவகைகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது ஊராட்சித் தேர்தல்களை மூன்று ஆண்டு காலமாகியும் செய்ய வில்லையே என்றார்கள். முன்னாலே 70-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்தில் வருவதாக இருந்தது. இப்பொழுது ஆறு மாதங்கள் தள்ளி அந்தக் காரியங்களைச் செய்ய இருக்கிறோம். குறிப்பாகச் சொன்னார்கள், சட்டத்திலே இன்னொரு ஆறு மாதத்திற்கு வழி செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று. தள்ளிவைக்க வேண்டும் என்கிற உள் எண்ணம் கிடையாது. ஆகவே, அத்தகைய அச்சம் தேவையில்லை. ஜூலை மாதத்தில் தேர்தல் நடக்க ஆய்வு வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. பாராளுமன்றத்தில், இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு நிறுத்திவைத்து விட்டு, நாடாளுமன்ற வாக்காளர் பட்டியலை தயார் செய்யச் சொன்னார்கள். அப்படி வந்தால், மறுபடியும், சட்ட மன்றத்தைக் கூட்டி, திருத்தங்கள் கொண்டு வருவது இயலாத காரியம். ஆகவே, பாதுகாப்பாக செய்யப்படும் கவசம் தான் இது. நின்றுவிடுமோ என்ற அச்சம் தேவையில்லை. ஆகவே, நிச்சயமாக ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் வரும் (குறுக்கீடு).

“பைஃபர்கேஷன் ஆப் பஞ்சாயத்ஸ்” என்று சொல்கிறார்கள். 13,000 ஊராட்சி மன்றங்கள் இருக்கின்றன. பாதிக்கு மேற்பட்ட மன்றங்களுக்கு நிதித் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப் பிரிக்கச் சொல்லி விண்ணப்பங்களைப் பார்த்தால், இன்னும் ஏறத்தாழ 5,000 வரும். இப்படி எண்ணிக்கைகளை பெருக்குவதில் லாபம் இல்லை. “வயபிள் யூனிட்” ஆக, பொருளாதார ரீதியில், அமைப்பு முறையில் இருக்க வேண்டும். இவற்றிலெல்லாம் நிதிநிலைகள் பெருகவேண்டும். ஜாதி, வெறுப்பு உணர்ச்சிகள் காரணமாக சங்கடங்கள் வருகின்றன. நிதிநிலை பெருகி, தேவையான காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். ஊராட்சி மன்றங்களில் எண்ணிக்கையைப் பெருக்குவதைவிட மக்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும். எண்ணிக்கை பெருகுவதால் நன்மைகள் அதிகமாக வரும் என்று கருத முடியாது.

கோட்டையைச் சுற்றும் நிலையில் உள்ளவர்கள் செய்கிறார்கள் என்றார்கள். மேலவை எதிர்க்கட்சித் தலைவர், திரு. ராஜாராம் நாயுடு பிரிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பிரித்துக் கொடுத்திருக்கிறேன். பல் வேறு உறுப்பினர்களும் கேட்டதில், நியாயமானதைச் செய்திருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் கோட்டையைச் சுற்றிவருகிறார்கள் என்ற பொருளில்ல. வினாயகம் அவர்கள் எத்தனையோ பிரச்சினைகளை எங்களிடம் சொல்லியிருக்கிறார். சொல்கிறவை நியாயமாக இருந்தால், செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

ஊராட்சி மன்றங்களைப் பிரிப்பது தேர்தலுக்காகச் செய்யப்படும் காரியம் இல்லை. தொடர்ந்து செய்யப்பட வேண்டிய காரியம். இப்பொழுது பிரிக்கிறோம் என்றால், தேர்தல் நடத்த முடியாது. அப்படிப்பட்ட காலகட்டத்தில் இருக்கிறோம். அவருக்கு அவருடைய பகுதியில் ஒரு ஊராட்சி மன்றத்தைப் பிரிக்க வேண்டும் என்பதை இப்பொழுது—முன்பே சொல்லியிருக்கிறார்கள்—பேசுகின்ற நேரத்தில், நேரிடையாக அப்படிச் சொல்வதானால், அந்த ஃபைல் திறக்க முடியாது. தேர்தல் முடிந்த பிறகுதான் வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும்.

“பைஃபர்கேஷன்” செய்யக்கூடாது என்பதில் கட்சி அடிப்படை இல்லை. எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொன்னாலும் நடைமுறைக்கு ஒத்துவராவிட்டால் முடியாது, ஆகவே, விரும்பிய வண்ணம் செய்து கொடுப்பது என்பது இல்லை. இந்தச் சட்டம் வருங்காலத்தில் பல காரியங்களுக்கு முதல் கட்டமாக, சோதனைக் கட்டமாக, எடுத்துப் பரிசீலித்து-ஆழ்ந்து கவனித்து, செய்யப்பட்ட ஒன்று. அவசரக் கோலத்தில் செய்ததல்ல. ஜனநாயகத்தில் மக்களுக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்களுக்கு உரிமை. ஆகவே, நடைமுறையில் மேலும் சிக்கல்கள் இருந்தால், அதைப் பரிசீலித்துப் பார்த்து திருத்தம் நேரத்தில்

1970 ஏப்ரல் 6]

[திரு மா. முத்துசாமி]

திருத்த வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் கூறி, தேர்தல்களை விரைவாக நடத்த வேண்டும் என்று கோருவதால் பொறுக்குக் குழுவுக்குப் போகவேண்டும் என்கிற கருத்தை வலியுறுத்தத் தேவையில்லை என்று சொல்லி, திருத்தங்களைத் திரும்பப் பெறவேண்டும் என்று கேட்டு, மசோதாவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. இராமமூர்த்தியின் திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
“தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துக்கள் (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 10/1970) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி.—

“பிரிவு 2 இந்த மசோதாவுக்கு உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, in view of the discussion which has already taken place, I do not move my amendment.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 3 முதல் 12 வரையில் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 13.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

“பிரிவு 13 மசோதாவின் உரிய பகுதியாக்கப்படவேண்டும்.”

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், என் பெயரில் கொடுக்கப் பட்டுள்ள கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன் மொழிகிறேன்—

“In sub-section (11) of the proposed new section 149-A of the principal Act, for the words ‘by notification with effect from a date to be specified therein or drop further action’, the words ‘immediately after the issue of notification or drop further action’, shall be substituted.”

திரு. எம். பூபதி : சார், நான் வழிமொழிகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து முடித்தவுடனே, அந்தத் தலைவர், உதவித் தலைவரிடத்தில் சார்ஜ் ஒப்படைக்க வேண்டும். அப்பீஸ், ரிட் போடுவதென்றால், அந்த முறை அமைச்சருக்கும் தெரியும். ஆகவே, அதைப்பற்றி மீண்டும் சிந்தித்துப் பார்த்து, திருத்தமாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற நம்பிக்கையோடு என் திருத்தத்தை நான் வற்புறுத்தவில்லை.

[1970 ஏப்ரல் 6]

திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 13—பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 14—பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 15.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

“பிரிவு 15 இந்த மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், 15-வது பிரிவுக்கு என் பெயரில் உள்ள கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன் மொழிகிறேன்—

In section 152 of the principal Act, the following shall be inserted as new sub-section (12-A) :—

“12-A. The President shall be removed if the majority of the voters desire to do so.”

திரு. எம். பூபதி : நான் இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

திரு. வி.கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, எந்த மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்களோ, அதே மக்களால் மீண்டும் ரீகால் பண்ணப்படவேண்டும். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்போது சொன்னார்கள், 1952-ம் ஆண்டிலேயே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய முறை இருந்தது என்று. கை தூக்கி தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய முறைதான் இருந்தது. ரகசிய முறை கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, கிராம ஊராட்சி மன்றங்களிலே கைதூக்கும் முறை இருந்தது. ஆனால் பேரூராட்சி மன்றங்களிலே ரகசியமுறை தேர்தல் அமல்படுத்தப்பட்டது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கேட்பது கிராம ஊராட்சியைப் பற்றித்தான். பதின்மூன்றாயிரம் கிராம ஊராட்சிகளிலே 500 பேரூராட்சிகள் என்பது எங்கே? கை தூக்கி தேர்ந்தெடுக்கப் படக்கூடிய முறை இருந்ததே, அதிலே கோளாறு இருந்தது. அந்த முறையைக் கொண்டுவருகிறோம் என்ற தொனியில் கூறப்பட்டது சரியல்ல. ரகசிய முறையில்தான் இருக்க வேண்டும். இதையும் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்த்து, திருத்துவதற்கு எதிர்காலத்தில் சட்டம் கொண்டு வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையால் நான் இதை வற்புறுத்தவில்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது.

பிரிவு 15 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 16 முதல் 19 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

குறுந்தலைப்பு, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

1970 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துக்கள் (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 10/1970) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன் மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, மசோதா, சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவில் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் 8—4—1970-ம் தேதியன்று காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(9) பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

@193. Notification issued with G.O. Ms. No. 1252, Rural Development and Local Administration, dated the 18th July 1969, making the Assistant Commissioners in the Corporation of Madras (Conditions of Service), Rules, 1968. [Laid on the Table of the House under section 348 (d) of the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Tamil Nadu Act IV of 1919)].

194. Notification issued with G.O. Ms. No. 1798, Public (Services-A), dated the 29th September 1969, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954, for inclusion of the post of Assistant Lecturer in Drawing in Technical High Schools within the Commission's purview. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

B. Reports, Notifications and other papers.

†139. Annexure to the Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 10 of 1970).

†140. Tamil Nadu Appropriation (No. 3) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 13 of 1970).

141. List of Unstarred Questions and Answers from Nos. 41 to 64.

[1970 ஏப்ரல் 6]

இணைப்பு 1

[407-ம் பக்கத்தில் 694-ஆம் எண்ணுள்ள வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.]

மாண்புமிகு டாக்டர் சபையுத்தரணம்	(12)	35	10	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	45
மாண்புமிகு டாக்டர் சபையுத்தரணம்	(11)	:	:	:	:	99	:	:	:	:	:	:	:	:	:	99
மாண்புமிகு டாக்டர் சபையுத்தரணம்	(10)	:	:	122	60	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	182
மாண்புமிகு டாக்டர் சபையுத்தரணம்	(9)	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	348
மாண்புமிகு டாக்டர் சபையுத்தரணம்	(8)	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	777
மாண்புமிகு டாக்டர் சபையுத்தரணம்	(7)	:	:	:	4	:	3	:	13	1	:	:	:	:	:	21
மாண்புமிகு டாக்டர் சபையுத்தரணம்	(6)	:	:	:	:	:	:	47	:	:	:	:	:	:	:	47
மாண்புமிகு டாக்டர் சபையுத்தரணம்	(5)	:	:	:	:	:	10	:	:	:	:	:	:	:	:	10
மாண்புமிகு டாக்டர் சபையுத்தரணம்	(4)	:	:	27	:	:	:	29	:	:	:	:	:	:	:	56
மாண்புமிகு டாக்டர் சபையுத்தரணம்	(3)	1,063	1,485	175	107	579	578	255	884	520	:	:	38	5	:	5,689
மாண்புமிகு டாக்டர் சபையுத்தரணம்	(2)	6961	1961	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	..

மாவட்டம்.

(1)

சென்னை
செங்கற்பட்டு
வட ஆற்காடு
தென் ஆற்காடு
திருச்சாவூர்
திருச்சிராப்பள்ளி
மதுரை
இராமநாதபுரம்
திருநெல்வேலி
சேலம்
தர்மபுரி
கோவை
நீலகிரி
கன்னியாகுமரி

மொத்தம்

1970 ஆம் ஆண்டு 6]

District.	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
Madras ..	..	1,063	Number of families to whom business loan was granted.	Number of families sent to Sindhavur Project.	Number of persons sent to Hastinapur for employment in Madan Industries.	Number of persons sent to Mana for undergoing training in Heavy Vehicle Mechanic-cum-Drivers.	Number of persons granted old age pension.	Number of persons employed in Private Sector.	Number of persons settled under Land Colonisation Scheme.	Number of persons granted Housing loan.	Number of persons allotted plots.	Number of persons allotted agricultural lands for cultivation.
Chingleput ..	..	1,485	..	27	..	..	..	..	..	122	..	35
North Arcot ..	..	175	..	..	..	..	4	..	..	60	99	10
South Arcot ..	..	107	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Thanjavur ..	..	579	..	..	..	..	3	..	..	..	..	..
Tiruchirappalli ..	..	578	..	29	10	47	..	..	..	..	..	..
Madurai ..	..	255	..	..	..	..	13	..	..	..	..	..
Ramanathapuram ..	..	884	..	..	..	..	1	777	348	..	..	..
Tirunelveli ..	..	520	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Salem ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Dharmapuri ..	..	38	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Coimbatore ..	..	5	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
The Nilgiris ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Kanyakumari ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Total ..	..	15,665	5,689	56	10	47	21	777	348	182	99	45

இணைப்பு-2.

[408-ம் பக்கத்தில் 695-ஆம் எண்ணுள்ள வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.]

பர்மாவிலிருந்து இந்தியா திரும்பிய அகதிகளின் வாழ்வு செம்மை யுறுவதற்காகச் செயல்படுத்தப்படும் திட்டங்கள்.

(1) தாயகம் திரும்பிய அகதிகள் சிறு தொழில்களை அமைத்துக் கொள்வதற்காக 2,000 ரூபாயிலிருந்து 5,000 ரூபாய்வரை வாணிபக் கடன் உதவியளித்தல்.

(2) அகதி ஒருவர் மாநில அரசாங்கப் பதவியில் நியமிக்கப்படுவதற்கு பிறவகையில் தகுதிகள் பெற்றிருப்பின், வயது, கல்வித் தகுதி குறித்த விதிகளைத் தளர்த்தல்.

(3) அரசுத் துறைகளில் பணியில் சேர்க்கப்படுவதற்கு வேலை வாய்ப்பு நிலையத்தின் மூலமாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு அவர்களுக்கு உயர் முதன்மை அளித்தல்.

(4) அகதிகளின் மக்களுக்குக் கல்விச் சலுகை அளிக்கும் திட்டம்.

(5) (a) கல்வி நிறுவனங்களில், பின்வரும் வகையில் இடம் ஒதுக்கு தல் :—

(1) எம்.பி.பி.எஸ்.—இரண்டு இடங்கள்.

(2) பி.எஸ்.ஸி. (வேளாண்மை)—இரண்டு இடங்கள்.

(3) பொறியியல் கல்லூரி—ஒர் இடம்.

(4) கால்நடை மருத்துவம்—இரண்டு இடங்கள்.

(b) பர்மா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளிலிருந்து தாயகம் திரும்பிய அகதிகளுக்குத் தொழிற்பயிற்சி நிறுவனங்களில் 5 சத வீதத்திற்கு இடங்கள் ஒதுக்கப்படுதல். தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள மாணவர்களுக்கு சிறப்பான உதவித்தொகை அளித்தல்.

(6) அகதிகள் குழந்தைகளுக்காகத் தங்கும் வசதிகளுடன் இருபாலார்க் குமான பள்ளி ஒன்று திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் மாத்தூரில் அமைத் தல்.

(7) அகதிகள் வேளாண்மையில் ஈடுபடுவதற்காக நிலம் அளித்து பிற உதவியையும் வழங்குதல்.

(8) நிலையாக குடியேறுவது பற்றிய விதியைத் தளர்த்தி மூப்புக் கான ஓய்வூதியம் அளித்தல்.

(9) அரசு அளித்துள்ள கடன் வசதியுடன் சிறுதொழில் செய்ய அகதிகளுக்கென்று பெட்டிக்கடைகள், விற்பனைக் கடைகள் ஆகியவற்றை உள்ளூர் அதிகாரிகள் அமைத்துக் கொடுத்தல்.

(10) அகதிகளில் ஆதரவற்ற மகளிருக்கென தனிப்பட்ட விடுதி ஒன்றைத் தொடங்குதல்.

(11) தொழில் அல்லது வாணிபம் எதற்கேனும் உரிமம், அனுமதி போன்றவை தேவைப்படும்போது அவற்றை வழங்குவதில் இவர்களுக்கு முதன்மை அளித்தல்.

(12) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மகளிருக்கென தையல் பணி நிலையம் ஒன்றும் புதுப்பட்டினத்தில் சிறுர் பள்ளிகள் இரண்டும் அமைத்தல்.

1970 ஏப்ரல் 6]

(13) செங்கற்பட்டு மாவட்டம், மொண்டியம்மன் நகரில் மகளிருக்கென தையல் பணி நிலையம் ஒன்றைத் தொடங்குதல்.

(14) அதிக பாரம் ஏற்றப்படாத வண்டிகளில் வலவர் பயிற்சியை அளித்தல்.

(15) சென்னையிலுள்ள வாணிகப் பயிற்சி நிறுவனத்தில் தட்டெழுத்து, சுருக்கெழுத்து ஆகியவற்றிற்கு குறுகிய கால படிப்பு அளித்தல்.

(16) வேளாண்மையல்லாத பிற பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ள பர்மா அகதிகளின் குடும்பங்களுக்கு கிராமப் பகுதிகளில் ரூ. 2,250 உயர் வரம்புத் தொகை, நகரப் பகுதிகளில் ரூ. 4,600 உயர்வரம்புத் தொகை என்றும் வரம்புக்குட்பட்ட வீட்டு வசதிகள் செய்து கொடுத்தல்.

(17) சென்னையில் கூட்டுறவு அச்சகம் ஒன்றைத் துவக்குதல்.

Statement showing the schemes under implementation for the rehabilitation of repatriates from Burma.

1. Grant of business loans ranging from Rs. 2,000 to Rs. 5,000 to enable the repatriates to set up petty trades.

2. Relaxation of rules regarding age, educational qualifications, etc. for employment in State Government service where the repatriate is otherwise suitable for employment.

3. Grant of high priority in the matter of employment in Government department, when recruitment is made through Employment Exchange.

4. Grant of educational concessions to children of repatriates.

5. (a) *Reservation of seats in educational institutions as follows :—*

1. M.B.B.S.—Two seats.

2. B.Sc. (Agriculture)—Two seats.

3. Engineering College—One seat.

4. B.V.Sc. course—Two seats.

(b) *Reservation of five per cent of seats in Industrial Training Institutes for Burma (and Ceylon) repatriates and grant of special stipends for boys admitted in the Industrial Training Institutes.*

6. Special Residential School for repatriate children (boys and girls) at Mathur in Tiruchirappalli district.

7. Settling of repatriates in agriculture by grant of land along with other assistance.

8. Grant of old age pension by waiving the rule relating to domicile.

9. Construction of bunks/stalls by local authorities for being allotted to repatriates for setting up petty business with Government loan assistance.

[1970 அப்ரல் 6]

(10) **Special Home** for unattached women among repatriates.

(11) Priority in the grant of licences, permits, etc., when these are required for any occupation or trade.

12. Establishment of a work centre in tailoring for women and two Balwadi Centres at Pudupattinam in Thanjavur district.

13. Starting of a work centre in tailoring for women at Mondiamman Nagar, Chingleput district.

14. Drivers' training course in light duty vehicles.

15. Condensed course in Typewriting and Shorthand at the Institute of Commercial Practice, Madras.

16. Provision of housing facilities in rural and urban areas to the families of Burma repatriates who are settled in non-agricultural occupation with ceiling of Rs. 2,250 for rural areas and Rs. 4,600 for urban areas.

17. Starting of a co-operative printing press at Madras.

